

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 27.10.2021
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta valvontavaltuuksien, seuraamusten, kolmannen maan sivuliikkeiden sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien osalta ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotettu muutos direktiiviin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) on osa lainsäädäntöpakettia, joka sisältää myös muutoksia asetukseen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus)¹.

Unioni toteutti vuosien 2008–2009 suuren finanssikriisin johdosta pankkeihin sovellettavaan vakavaraisuuskehykseen merkittäviä uudistuksia, joilla parannetaan häiriönsietokykyä ja autetaan siten estämään vastaavan kriisin toistuminen tulevaisuudessa. Uudistukset perustuivat suurelta osin kansainvälisiin standardeihin, joita Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS)² on antanut vuodesta 2010 lähtien. Standardit tunnetaan yleisesti nimellä Basel III -standardit, Basel III -uudistukset tai Basel III -kehys³.

Baselin pankkivalvontakomitean kehittämät maailmanlaajuiset standardit ovat tulleet yhä tärkeämmiksi, koska pankkiala on entistä globaalimpi ja enemmän yhteenliitetty. Vaikka globalisoitunut pankkiala helpottaa kansainvälistä kauppaa ja sijoituksia, se aiheuttaa myös monimutkaisempia rahoitusriskejä. Ilman yhdenmukaisia maailmanlaajuisia standardeja pankit voisivat päättää perustaa toimintansa lainkäyttöalueelle, jolla on lievimmat sääntely- ja valvontajärjestelmät. Tämä saattaisi johtaa sääntelykilpailuun alhaisimmalla sääntelytasolla pankkiyritysten houkuttelemiseksi, mikä lisäisi samalla maailmanlaajuisen rahoitusmarkkinoiden epävakauden riskiä. Globaaleja standardeja koskeva kansainvälinen koordinointi rajoittaa suurelta osin tämäntyyppistä riskialtista kilpailua ja on keskeisen tärkeää rahoitusvakauden säilyttämiseksi globalisoituneessa maailmassa. Maailmanlaajuiset standardit myös yksinkertaistavat kansainvälisesti toimivien pankkien – joista monet ovat EU:n pankkeja – toimintaa, sillä ne takaavat, että maailmanlaajuisesti tärkeimmissä rahoituskeskuksissa sovelletaan pitkälti samanlaisia sääntöjä.

EU on ollut keskeinen kansainvälisen yhteistyön edistäjä pankkisääntelyn alalla. Ensimmäiset kriisinjälkeiset uudistukset, jotka ovat osa Basel III -kehystä, on pantu täytäntöön kahdessa vaiheessa:

- kesäkuussa 2013, jolloin vakavaraisuusasetus⁴ ja neljäs vakavaraisuusdirektiivi⁵ annettiin;
- toukokuussa 2019, jolloin annettiin asetus (EU) 2019/876⁶, joka tunnetaan myös nimellä toinen vakavaraisuusasetus tai CRR II, ja direktiivi (EU) 2019/878⁷, joka tunnetaan myös nimellä viides vakavaraisuusdirektiivi tai CRD V.

¹ COM (2021) 664.

² BCBS:n jäsenet koostuvat keskuspankeista ja pankkivalvojista 28 lainkäyttöalueelta maailmanlaajuisesti. BCBS:n jäseniä ovat Euroopan keskuspankki ja EU:n jäsenvaltiot Belgia, Ranska, Saksa, Italia, Luxemburg, Alankomaat ja Espanja. Euroopan komissio ja EPV osallistuvat BCBS:n kokouksiin tarkkailijoina.

³ Konsolidoitu Basel III -kehys on saatavilla osoitteessa <https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm>.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 321, 26.6.2013, s. 6).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien

Tähän mennessä toteutetuissa uudistuksissa on keskitytty parantamaan sellaisen lakisääteisen pääoman laatua ja määrää, joka pankeilla on oltava mahdollisten tappioiden kattamiseksi. Lisäksi niillä pyrittiin vähentämään pankkien liiallista velkaantumista, parantamaan pankkien kykyä kestää lyhyen aikavälin likviditeettihäiriöitä, vähentämään niiden riippuvuutta lyhytaikaisesta rahoituksesta ja keskittymisriskiä sekä puuttumaan liian suuri kaatumaan -ongelmiin⁸.

Tämän seurauksena uusilla säännöillä tiukennettiin hyväksyttävän lakisääteisen pääoman kriteereitä, korotettiin vähimmäispääomavaatimuksia ja otettiin käyttöön uusia vaatimuksia, jotka koskevat vastuun arvonoikaisuriskiä⁹ ja keskusvastapuoliin¹⁰ liittyviä vastuita. Lisäksi otettiin käyttöön useita uusia vakavaraisuustoimenpiteitä: vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus, lyhyen aikavälin maksuvalmiusvaatimus (ns. maksuvalmiusvaatimus), pidemmän aikavälin pysyvän rahoituksen vaatimus (ns. pysyvän varainhankinnan vaatimus), suuriin riskikeskittyisiin sovellettavat rajoitukset¹¹ ja makrovakauden pääomapuskurit¹².

Näiden ensimmäisten unionissa toteutettujen uudistusten¹³ ansiosta EU:n pankkialan talouden häiriöiden sietokyky on kehittynyt merkittävästi, ja se toimi koronaviruskriisin alkaessa merkittävästi vakaammalla pohjalla kuin suuren finanssikriisin alussa.

Lisäksi valvontaviranomaiset ja lainsäätäjät toteuttivat väliaikaisia avustustoimenpiteitä covid-19-kriisin alussa. Komissio vahvisti 28 päivänä huhtikuuta 2020 antamassaan tulkitsevassa tiedonannossa tilinpäätös- ja vakavaraisuussääntöjen soveltamisesta yrityksiä ja kotitalouksia tukevien EU:n pankkien luotonannon helpottamiseksi covid-19-pandemian aikana¹⁴ vakavaraisuus- ja kirjanpitosääntöihin sisältyvän joustavuuden, jota Euroopan valvontaviranomaiset ja kansainväliset elimet ovat korostaneet. Tämän perusteella EU:n lainsäätäjät hyväksyivät kesäkuussa 2020 kohdennettuja väliaikaisia muutoksia vakavaraisuuskehyksen tiettyihin näkökohtiin (ns. vakavaraisuusasetuksen pikaratkaisupaketti)¹⁵. Tämä yhdessä määrätietoisten raha- ja finanssipoliittisten toimenpiteiden¹⁶ kanssa auttoi pankkeja jatkamaan lainanantoaan kotitalouksille ja yrityksille pandemian aikana. Tämä puolestaan auttoi lieventämään pandemian aiheuttamaa talouden häiriötä¹⁷.

varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta.

⁸ Ks. <https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm>.

⁹ Vastuun arvonoikaus on johdannaisen hinnan kirjanpidollinen oikaisu vastapuoliriskin huomioon ottamiseksi.

¹⁰ Nämä olivat ainoat merkittävät muutokset standardien siihen osaan, joka käsittelee riskiperusteisia pääomavaatimuksia, jotka otettiin käyttöön osana Basel III -uudistuksen ensimmäistä vaihetta.

¹¹ Suuriin riskikeskittyisiin sovellettavia rajoituksia koskevasta vaatimuksesta oli jo säädetty unionin lainsäädännössä, mutta se oli uutta Baselin standardeissa.

¹² Tarkemmin pääomaa säilyttävä puskuri, vastasyklinen pääomapuskuri, järjestelmäriskipuskuri ja pääomapuskurit maailmanlaajuisesti ja muuten järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja varten (G-SII ja O-SII).

¹³ Ensimmäiset uudistukset on toteutettu myös useimmilla lainkäyttöalueilla maailmanlaajuisesti, kuten voidaan havaita Baselin sääntelykehyksen hyväksymisen etenemistä koskevasta 18. kertomuksesta, joka julkaistiin heinäkuussa 2020 (ks. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm>).

¹⁴ Ks. https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_fi.

¹⁵ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=FI>.

¹⁶ EJRK on koostanut näiden toimenpiteiden kattavan luettelon, ks. ”[Policy measures in response to the COVID-19 pandemic](#)”.

¹⁷ EKP osoitti covid-19-haavoittuvuusanalyysissä, joka julkaistiin heinäkuussa 2020, että euroalueen suurimmat pankit ovat riittävästi pääomitettuja selviytyäkseen lyhytaikaisesta syvästä taantumasta ja että sellaisia pankkeja,

Vaikka EU:n pankkijärjestelmän kokonaispääomatasoa pidetään nyt keskimäärin tyydyttävänä, joitakin suuren finanssikriisin jälkeen havaittuja ongelmia ei ole vielä ratkaistu. EPV:n ja EKP:n tekemät analyysit ovat osoittaneet, että EU:n pankkien sisäisiä malleja käyttäen laskemat pääomavaatimukset osoittivat merkittävää vaihtelua, jota ei voitu perustella taustalla olevien riskien eroilla ja joka viime kädessä heikentää niiden vakavaraisuussuhteiden luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta. Lisäksi riskiherkkyyden puute standardimenetelmien avulla lasketuissa pääomavaatimuksissa johtaa siihen, että joidenkin rahoitustuotteiden tai -toimintojen (ja näin ollen niihin ensisijaisesti perustuvien erityisten liiketoimintamallien) pääomavaatimukset ovat riittämättömät tai kohtuuttoman korkeat. Baselin pankkivalvontakomitea sopi joulukuussa 2017 lopullisista kansainvälisten standardien uudistuksista¹⁸ näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Maaliskuussa 2018 G20-maiden valtiovarainministerit ja keskuspankkien pääjohtajat ilmaisivat tyytyväisyytensä näihin uudistuksiin ja vahvistivat toistuvasti sitoutumisensa täysimääräiseen, oikea-aikaiseen ja johdonmukaiseen täytäntöönpanoon. Komissio ilmoitti vuonna 2019 aikovansa esittää lainsäädäntöehdotuksen näiden uudistusten toteuttamiseksi EU:n vakavaraisuuskehityksessä¹⁹.

Covid-19-pandemian vuoksi ehdotuksen valmistelutyö on viivästynyt. Viivästyminen johtui Baselin pankkivalvontakomitean 26 päivänä maaliskuuta 2020 tekemästä päätöksestä lykätä Basel III -uudistuksen lopullisille osille aiemmin sovittuja täytäntöönpanomääräaikoja vuodella.²⁰

Edellä esitetyn perusteella tällä lainsäädäntöaloitteella on kaksi yleistä tavoitetta: rahoitusvakauden ja talouden vakaan rahoituksen edistäminen covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen yhteydessä. Nämä yleiset tavoitteet voidaan jakaa neljään erityistavoitteeseen:

- (1) riskiperusteisen pääomakehyksen vahvistaminen korottamatta merkittävästi pääomavaatimuksia;
- (2) ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien -riskien korostaminen vakavaraisuuskehityksessä;
- (3) valvontavaltuuksien ja -välineiden yhdenmukaistaminen edelleen; ja
- (4) julkistamiseen liittyvien pankkien hallinnollisten kustannusten vähentäminen ja pankkien vakavaraisuustietojen saatavuuden parantaminen.

- (1) Riskiin perustuvien vakavaraisuusvaatimusten vahvistaminen

Tilapäisesti koetellut taloudelliset olosuhteet eivät ole muuttaneet tarvetta toteuttaa rakenneuudistus. Uudistus on saatettava päätökseen, jotta voidaan puuttua avoimna oleviin kysymyksiin, vahvistaa edelleen EU:n pankkien rahoitusvakautta, antaa niille paremmat mahdollisuudet tukea talouskasvua ja kestää mahdollisia tulevia kriisejä sekä helpottaa pankkien pääomatasojen vertailtavuutta. Basel III -uudistuksen loppuosien täytäntöönpano on myös tarpeen, jotta laitoksille voidaan luoda tarvittavaa varmuutta sääntelystä ja saattaa päätökseen kymmenen vuotta kestänyt vakavaraisuuskehityksen uudistus.

Uudistuksen loppuun saattaminen on johdonmukaista myös EU:n kansainväliseen sääntely-yhteistyöhön sitoutumisen kannalta ja niiden konkreettisten toimien kannalta, joista eräät

joilla ei ole riittäviä pääomavaroja, olisi vakavamman taantuman sattuessa vähän (ks. https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

¹⁸ Ks. <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>

¹⁹ Ks. https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/SPEECH_19_6269.

²⁰ Tarkemmin sanottuna 1 päivään tammikuuta 2023 soveltamisen alkamispäivän osalta ja 1 päivään tammikuuta 2028 uudistuksen lopullisten osien täysimääräisen soveltamisen osalta.

EU:n kumppanit ovat ilmoittaneet tai joita ne ovat jo toteuttaneet uudistuksen oikea-aikaiseksi ja tunnolliseksi täytäntöön panemiseksi.

(2) Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien korostaminen vakavaraisuuskehityksessä

Toinen yhtä tärkeä uudistustarve johtuu komission meneillään olevasta työstä, joka koskee siirtymistä kestäväan talouteen. Komission tiedonannoissa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta²¹ ja komission tiedonannossa EU:n vuoden 2030 ilmastotavoitteen ("Valmiina 55:een")²² saavuttamisesta ilmaistaan selkeästi komission sitoumus muuttaa EU:n talous kestäväksi taloudeksi samalla kun käsitellään ilmastomuutoksen väistämättömiä seurauksia. Se ilmoitti myös kestäväan rahoituksen strategiasta²³, joka perustuu aiempiin aloitteisiin ja raportteihin, kuten kestäväan kasvun rahoitusta koskevaan toimintasuunnitelmaan²⁴ ja kestäväan rahoitusta käsittelevän teknisen asiantuntijaryhmän²⁵ raportteihin, mutta vahvistaa komission toimia tällä alalla niiden saattamiseksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kunnianhimoisten tavoitteiden mukaisiksi.

Siirtyminen kohti komission kestävyystavoitteita edellyttää ennennäkemättömiä rahoitustoimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi, luonnonpääoman jälleenrakentamiseksi sekä selviytymiskyvyn ja laajemman sosiaalisen pääoman vahvistamiseksi. Julkinen talous ei yksin riitä. Kestäväan, hiilineutraaliin, kierrätystä ja uudelleenkäyttöä hyödyntävään ja oikeudenmukaiseen talouteen siirtymisen yksityisiä investointeja on lisättävä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi arvioitujen tarvittavien resurssien täyttämiseksi. Vihreän ja kestäväan rahoituksen asettaminen rahoitusjärjestelmän ytimeen on komission vihreän rahoituksen strategian tavoite. Pankkiperusteinen välitys on näin ollen keskeisessä asemassa kestävämpään talouteen siirtymisen rahoittamisessa. Samaan aikaan tämä siirtymä aiheuttaa todennäköisesti pankeille riskejä, joita niiden on hallittava asianmukaisesti sen varmistamiseksi, että rahoitusvakauteen kohdistuvat riskit minimoidaan. Tällä alalla tarvitaan vakavaraisuussäätelyä, ja sillä voi olla ratkaiseva rooli. Tämä tunnustetaan EU:n strategiassa, jossa korostetaan tarvetta sisällyttää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit (ESG-riskit) paremmin EU:n vakavaraisuuskehitykseen. Nykyiset oikeudelliset vaatimukset eivät yksin riitä kannustamaan pankkeja hallitsemaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti.

(3) Valvontavaltuuksien ja -välineiden yhdenmukaistaminen edelleen

Toinen painopisteala on vakavaraisuussäätöjen asianmukainen täytäntöönpano. Valvontaviranomaisilla on oltava käytössään tätä varten tarvittavat välineet ja valtuudet (esim. valtuudet valtuuttaa pankkeja ja niiden toimintaa, arvioida niiden johdon soveltuvuutta tai määrätä niille seuraamuksia, jos ne rikkovat sääntöjä). EU:n lainsäädännöllä varmistetaan vähimmäistason yhdenmukaistaminen, mutta valvontavälineistössä ja -menettelyissä on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Tämä hajanainen sääntely-ympäristö valvontaviranomaisten käytettävissä olevien tiettyjen valtuuksien ja välineiden määrittelyssä ja niiden soveltamisessa eri jäsenvaltioissa heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä sisämarkkinoilla ja herättää epäilyksiä EU:n pankkien järkevästä ja vakaasta johtamisesta ja

²¹ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640>.

²² Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN>.

²³ Ks. COM(2021) 390 final.

²⁴ Ks. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>.

²⁵ Ks. https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_fi.

valvonnasta. Tämä ongelma on erityisen akuutti pankkiunionin yhteydessä. Erot 21 eri oikeusjärjestelmässä estävät yhteistä valvontamekanismeja suorittamasta valvontatehtäviään vaikuttavasti ja tehokkaasti. Lisäksi rajat ylittävät pankkiryhmit kohtaavat useita eri menettelyjä saman vakavaraisuuskysymyksen ratkaisemiseksi, mikä lisää kohtuuttomasti niiden hallinnollisia kustannuksia.

- (4) Julkistamiseen liittyvien pankkien hallinnollisten kustannusten vähentäminen ja pankkien vakavaraisuustietojen saatavuuden parantaminen.

Tämä ehdotus on tarpeen myös markkinakurin parantamiseksi. Tämä on toinen tärkeä väline, jonka avulla sijoittajat voivat valvoa pankkien käyttäytymistä. Tätä varten niiden on saatava käyttöönsä tarvittavat tiedot. Vakavaraisuustietojen saatavuuteen liittyvät nykyiset vaikeudet estävät markkinatoimijoita saamasta tarvitsemansa tiedot pankkien vakavaraisuustilanteista. Tämä heikentää viime kädessä pankkien vakavaraisuuskehyksen tehokkuutta ja saattaa herättää epäilyjä pankkialan häiriönsietokyvystä erityisesti stressikausien aikana. Tästä syystä ehdotuksella pyritään keskittämään toiminnan vakautta koskevien tietojen julkistaminen, jotta voidaan parantaa toiminnan vakautta koskevien tietojen saatavuutta ja vertailukelpoisuutta eri toimialoilla. Tietojen julkistamisen keskittämällä EPV:n perustamaan keskitettyyn yhteyspisteeseen pyritään myös keventämään, erityisesti pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten, laitosten hallinnollista taakkaa.

Toinen monialainen tavoite, joka tarjoaa vankan EU:n kehyksen pankkipalveluja EU:ssa tarjoaville kolmannen maan ryhmille, on saanut uuden ulottuvuuden brexitin jälkeen. Kolmannen maan sivuliikkeiden perustamiseen sovelletaan pohjimmiltaan vain kansallista lainsäädäntöä, ja kyseistä lainsäädäntöä yhdenmukaistetaan vakavaraisuusdirektiivillä hyvin vähän. EPV:n tuore raportti toimielimille²⁶ osoittaa, että nykyinen hajanainen sääntely-ympäristö tarjoaa kolmannen maan sivuliikkeille merkittäviä mahdollisuuksia sääntelyn ja valvonnan katvealueiden hyväksikäyttöön, jotta ne voivat harjoittaa pankkitoimintaansa. Tämä puolestaan johtaa valvonnan puutteeseen ja lisää EU:n rahoitusvakautteen kohdistuvia riskejä.

Valvontaviranomaisilla ei useinkaan ole tarvittavia tietoja ja valtuuksia puuttua riskeihin asianmukaisesti. Koska yhteisiä vakavaraisuus- ja valvontatapavaatimuksia ja valvontaan liittyvää raportointia koskevia yksityiskohtaisia vaatimuksia ei ole ja koska kolmannen maan ryhmän eri yhteisöjen/toimintojen valvonnasta vastaavien viranomaisten välinen tietojenvaihto ei ole riittävää, jää kuolleita pisteitä. EU on ainoa merkittävä lainkäyttöalue, jolla konsolidointiryhmän valvojalla ei ole täydellistä kuvaa sekä tytäryritysten että sivuliikkeiden kautta toimivien kolmannen maan ryhmien toiminnasta. Nämä puutteet eivät ainoastaan vaaranna EU:n rahoitusvakautta ja markkinoiden eheyttä, vaan ne vaikuttavat myös tasapuolisiin toimintaedellytyksiin eri jäsenvaltioissa toimivien kolmannen maan ryhmien välillä sekä EU:ssa päätoimipaikkaansa pitäviin pankkeihin nähden.

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Useat vakavaraisuusdirektiiviä ja vakavaraisuusasetusta koskevat ehdotukset perustuvat kansainvälisellä tasolla tai EPV:ssä tehtyyn työhön, kun taas vakavaraisuuskehyksen muut mukautukset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi niiden käytännön kokemusten vuoksi, joita on

²⁶ EPV/REP/2021/20. Vakavaraisuusdirektiivissä edellytetään EPV:n raportointia sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä, joka on seuraus kolmannen maan sivuliikkeiden nykyisestä erilaisesta kohtelusta. EPV:n kertomuksessa tarkastellaan kolmannen maan sivuliikkeitä koskevia kansallisia järjestelmiä ja vahvistetaan, että tällaisten sivuliikkeiden kohtelussa ja sijaintijäsenvaltiossa toimivan valvontaviranomaisen osallistumisessa on kansallisia eroja.

saatu sen jälkeen, kun vakavaraisuusdirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kun sitä on sovellettu, myös yhteisen valvontamekanismin yhteydessä.

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja tehdään siitä täysin yhdenmukainen vakavaraisuussääntelyn ja pankkien valvonnan alalla voimassa olevien poliittisten säännösten kanssa. Vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin uudelleentarkastelun tavoitteena on saattaa päätökseen Basel III -uudistuksen täytäntöönpano EU:ssa ottamalla käyttöön toimenpiteitä, joita tarvitaan pankkialan häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi edelleen.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Lähes kymmenen vuotta on kulunut siitä, kun Euroopan valtion- ja hallitusten päämiehet sopivat pankkiunionin perustamisesta; Pankkiunionin kaksi pilaria – yhteinen valvonta ja kriisinratkaisu – ovat olemassa, ja ne perustuvat kaikille EU:n toimielimille tarkoitetun yhteisen sääntökirjan luomaan vankkaan perustaan.

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että yhteinen sääntökirja on voimassa kaikille EU:n toimielimille sekä pankkiunionin sisällä että sen ulkopuolella. Tämän aloitteen edellä kuvatut yleiset tavoitteet ovat täysin johdonmukaisia ja sopusoinnussa EU:n perimmäisten tavoitteiden kanssa, joita ovat tavoite edistää rahoitusvakautta, tavoite pienentää sellaisen tilanteen todennäköisyyttä ja laajuutta, jossa tarvittaisiin veronmaksajien tukea laitoksen kriisin ratkaisemiseksi, sekä tavoite edistää tasapainoista ja kestävää taloudellisen toiminnan rahoitusta, millä parannetaan samalla korkeatasoista kilpailukykyä ja kuluttajansuojaa.

Koska ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit tunnustetaan ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät sisällytetään vakavaraisuuskehykseen, tämä aloite täydentää EU:n laajempaa strategiaa kestävämmän ja häiriönsietokykyisemmän rahoitusjärjestelmän luomiseksi.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotuksessa käsitellään toimia, joilla luodaan puitteet pankkien liiketoiminnan aloittamiselle, harjoittamiselle ja valvonnalle unionissa ja pyritään varmistamaan sisämarkkinoiden vakaus. Pankkiala tarjoaa tällä hetkellä suurimman osan rahoituksesta sisämarkkinoilla, mikä on yksi unionin rahoitusjärjestelmän perustekijöistä. Unionilla on selkeä toimeksianto toimia sisämarkkinoiden alalla, ja asianmukainen oikeusperusta muodostuu asiaa koskevista perussopimuksen artikloista²⁷, jotka tukevat unionin toimivaltaa tällä alalla.

Ehdotetut muutokset perustuvat samaan oikeusperustaan kuin muutettavina olevat säädökset eli vakavaraisuusasetuksen muuttamista koskeva asetusehdotus SEUT 114 artiklaan ja vakavaraisuusdirektiivin muuttamista koskevan direktiiviehdotus SEUT 53 artiklan 1 kohtaan.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Oikeusperusta kuuluu sisämarkkinoiden alaan, johon sovelletaan SEUT 4 artiklassa tarkoitettua jaettua toimivaltaa. Useimmat tarkasteltavista toimista ovat voimassa olevan

²⁷ Asiaan liittyvät perussopimuksen artiklat, joissa annetaan unionille oikeus antaa toimenpiteitä, ovat sijoittautumisoikeutta koskevat artiklat (erityisesti SEUT 53 artikla), palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat artiklat (SEUT 59 artikla) ja lainsäädännön lähentämistä koskevat artiklat, joiden tavoitteena on sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta (SEUT 114 artikla).

unionin lainsäädännön päivityksiä ja muutoksia, ja sellaisina ne koskevat aloja, joilla unioni on jo käyttänyt toimivaltaansa eikä aio lakata käyttämästä tällaista toimivaltaa. Muutamilla toimilla (erityisesti vakavaraisuusdirektiiviä muuttavilla toimilla) pyritään lisäämään yhdenmukaistamista, jotta direktiivissä määritellyt tavoitteet saavutettaisiin johdonmukaisesti.

Kun otetaan huomioon, että ehdotetuilla toimenpiteillä on tarkoitus täydentää jo olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä, tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla kuin toteuttamalla erilaisia kansallisia aloitteita. Kansalliset toimenpiteet, joiden tavoitteena on esimerkiksi luonteeltaan kansainvälisten sääntöjen – kuten Basel III -standardien kaltainen maailmanlaajuinen normisto tai ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien parempi torjuminen – saattaminen sovellettavaksi kansalliseksi lainsäädännöksi, eivät olisi yhtä tehokkaita rahoitusvakauden varmistamisen kannalta kuin EU:n säännöt. Jos aloite jää pelkästään kansalliselle tasolle valvontatoimenpiteiden, julkistamisvaatimusten ja kolmannen maan sivuliikkeiden osalta, avoimuus saattaa heikentyä ja arbitraasikustannukset saattavat lisääntyä, mikä voi johtaa kilpailun vääristymiseen ja vaikuttaa pääomavirtoihin. Lisäksi kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen olisi oikeudellisesti haastavaa, koska vakavaraisuusasetuksessa säännellään jo pankkitoimintaa koskevia asioita, joita ovat muun muassa riskipaino, raportointi ja julkistaminen, sekä muita vakavaraisuusasetukseen liittyviä vaatimuksia.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin muuttamisen katsotaan olevan paras vaihtoehto. Näin löydetään oikea tasapaino sääntöjen yhdenmukaistamisen ja kansallisen joustavuuden tarvittavilta osin säilyttämisen välillä vaikuttamatta kuitenkaan kielteisesti yhteiseen sääntökirjaan. Muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Tämä on erityisen tärkeää pankkialalla, jolla monet luottolaitokset toimivat eri puolilla EU:n sisämarkkinoita. Täysipainoinen yhteistyö ja luottamus yhteisen valvontamekanismin (YVM) toteutuksessa ja valvontakollegioiden ja YVM:n ulkopuolisten toimivaltaisten viranomaisten keskuudessa on olennaisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa luottolaitoksien tehokas konsolidoitu valvonta. Kansallisilla säännöillä ei saavutettaisi näitä tavoitteita.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaate on ollut olennainen osa ehdotukseen liittyvää vaikutustenarviointia. Eri sääntelyaloilla ehdotettuja muutoksia on arvioitu erikseen suhteellisuusperiaatteen kannalta. Lisäksi nykyisten sääntöjen oikeasuhteisuutta on arvioitu useilla aloilla, ja on analysoitu erityisiä vaihtoehtoja, joilla pyritään vähentämään pienemmille laitoksille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Esimerkiksi muutoksiin, joilla otetaan käyttöön pankkien ennakkoilmoituksia koskevat vaatimukset, jotka liittyvät toiminnan vakauden kannalta merkityksellisiin tapahtumiin, sovelletaan olennaisuusrajoja, joiden alittuessa tapahtumia ei tarvitse ilmoittaa. Kolmannen maan sivuliikkeitä koskevan uuden kehyksen mukaan niihin sivuliikkeisiin, jotka katsotaan pieniksi ja vähemmän riskialttiiksi (kolmannen maan luokan 2 sivuliikkeet), sovelletaan vastaavasti vähemmän tiukkoja vakavaraisuus- ja raportointivaatimuksia. Lisäksi vaatimustenmukaisuuden ennakkoarviointia koskevat uudet vaatimukset on kalibroitu koskemaan vain suuria rahoituslaitoksia.

- **Välineen valinta**

Ehdotuksena on, että toimenpiteet toteutetaan muuttamalla vakavaraisuusasetusta asetuksella ja vakavaraisuusdirektiiviä direktiivillä. Ehdotetuissa toimenpiteissä viitataan kyseisiin säädöksiin sisältyviin jo olemassa oleviin säännöksiin tai kehitetään niitä edelleen (eli kehys,

jolla lasketaan riskiperusteisia pääomavaatimuksia, valtuuksia ja välineitä, jotka annetaan valvontaviranomaisten käyttöön kaikkialla unionissa).

Jotkin ehdotetuista vakavaraisuusdirektiivin muutoksista, joilla on vaikutusta seuraamusten määräämisvaltaan, jättäisivät jäsenvaltioille jonkin verran liikkumavaraa pitää voimassa eri sääntöjä, kun muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset

Komissio on toteuttanut useita toimia ja erilaisia aloitteita arvioidakseen, ovatko EU:n nykyinen pankkien vakavaraisuuskehys ja jäljellä olevien kansainvälisten standardien täytäntöönpano riittäviä varmistamaan, että EU:n pankkijärjestelmä on vakaa ja talouden häiriöitä sietävä ja pysyy EU:n talouden vakaan rahoituksen kestävässä lähteenä.

Komissio keräsi sidosryhmien näkemyksiä luottoriskien, operatiiviseen riskiin, markkinariskien, vastuun arvonlaskuriskien ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvistä erityisaiheista sekä kokonaisriskipainolattiasta. Näiden Basel III -uudistuksen toteuttamiseen liittyvien seikkojen lisäksi komissio on kuullut myös tiettyihin muihin aiheisiin liittyen varmistakseen valvontakäytäntöjen lähentymisen ja johdonmukaisuuden koko unionissa ja keventääkseen laitosten hallinnollista taakkaa.

Lokakuun 2019 ja tammikuun 2020 alun välisenä aikana toteutettua julkista kuulemist²⁸ edelsi keväällä 2018 järjestetty ensimmäinen valmisteleva kuuleminen²⁹, jossa pyydettiin sidosryhmistä koostuvan kohderyhmän ensimmäisiä näkemyksiä kansainvälisestä sopimuksesta. Näiden kahden kuulemisen tuloksia on hyödynnetty vaikutustenarviointiin liittyvän lainsäädäntöaloitteen valmistelussa.

Kaikki edellä mainitut aloitteet ovat osoittaneet selvästi, että nykyisiä sääntöjä on päivitettävä ja täydennettävä, jotta i) vähennetään edelleen pankkialan riskejä ja ii) parannetaan laitosten kykyä kanavoida riittävä rahoitus talouteen.

Vaikutustenarvioinnin liitteessä 2 esitetään tiivistelmä kuulemisesta.

• Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö

Komissio hyödynsi EPV:n asiantuntemusta ja laati vaikutustenarvioinnin Basel III -uudistuksen loppuunsaattamisesta³⁰. Lisäksi komission yksiköt tarkastelivat EKP:n makrotaloudellista analyysiä. Tämä esitetään vaikutustenarvioinnissa, ja sillä päivitetään joulukuussa 2019 julkaistu aiempi makrotaloudellinen analyysi.

²⁸ Ks. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-public-consultation_fi.

²⁹ Ks. https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

³⁰ EPV esitti joulukuussa 2020 julkaistussa kertomuksessa samaan 99 pankista koostuvaan otantaan kohdistuvia vaikutuksia sen edellisessä vaikutustenarvioinnissa käytettyjen vuoden 2018 toisen kvartaalin tietojen perusteella. Vähimmäispääomavaatimusten kokonaiskasvu pieneni vuoden 2018 toisen kvartaalin ja vuoden 2019 neljännen kvartaalin välisenä aikana yli viidellä prosenttiyksiköllä (+24,1 prosentista +18,5 prosenttiin) samalla, kun pääomavaje näissä pankeissa yli puolittui (109,5 miljardista eurosta 52,2 miljardiin euroon).

- **Vaikutustenarviointi³¹**

Vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin useita toimintavaihtoehtoja neljällä keskeisellä politiikan osa-alueella sen perustilanteen lisäksi, jossa unionin toimia ei toteuteta. Kuten vaikutustenarvioinnissa kehitetty simulaatioanalyysi ja makrotaloudellinen mallinnus osoittavat, parhaaksi arvioitujen vaihtoehtojen täytäntöönpanon ja kaikkien ehdotukseen sisältyvien toimenpiteiden odotetaan johtavan siihen, että EU:n pankkien vähimmäispääomavaatimukset nousevat painotetusti keskimäärin + 6,4 prosentista + 8,4 prosenttiin pitkällä aikavälillä (vuoteen 2030 mennessä) suunnitellun siirtymäkauden jälkeen. Keskipitkällä aikavälillä (vuonna 2025) kasvun odotetaan olevan + 0,7...+ 2,7 prosenttia.

EPV:n arvioiden mukaan tämä vaikutus voisi johtaa siihen, että rajallinen määrä suuria EU:n pankkeja (10 pankkia 99:stä testiotokseen kuuluvasta pankista) joutuisi hankkimaan kollektiivisesti lisäpääomaa (alle 27 miljardia euroa 10 pankille) täyttääkseen parhaaksi arvioidun vaihtoehdon mukaiset uudet vähimmäispääomavaatimukset. Tämän määrän huomioon ottamiseksi otokseen valituilla 99 pankilla (jotka edustivat 75:tä prosenttia EU:n pankkivaroista) oli vuoden 2019 lopussa yhteensä 1414 miljardia euroa lakisääteistä pääomaa, ja niiden yhteenlasketut voitot olivat 99,8 miljardia euroa vuonna 2019.

Vaikka pankeille aiheutuisi kertaluonteisia hallinnollisia ja toiminnallisia kustannuksia sääntöjen muutosten täytäntöönpanosta, useasta parhaaksi arvioidusta vaihtoehdosta johtuvien yksinkertaistamisten (esim. sisäisesti mallinnettujen menetelmien poistaminen) odotetaan vähentävän toistuvia kustannuksia nykyiseen verrattuna.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämän aloitteen tarkoituksena on saattaa päätökseen Baselin pankkivalvontakomitean vuosina 2017–2020 sopimien pankkien kansainvälisten vakavaraisuusvaatimusten täytäntöönpano EU:ssa. Se saattaa päätökseen Basel III -uudistuksen, jonka Baselin komitea käynnisti suuren finanssikriisin jälkeen, toteuttamisen EU:ssa. Uudistus oli itsessään vakavaraisuutta koskevan Basel II -kehiksen, joka oli voimassa ennen suurta finanssikriisiä ja sen aikana, kattava uudelleentarkastelu (EU:ssa kyseinen kehys pantiin täytäntöön direktiivillä 2006/48/EY eli alkuperäisellä vakavaraisuusdirektiivillä). Komissio hyödynsi Baselin pankkivalvontakomitean vakavaraisuuskehiksen kattavan tarkastelun tuloksia sekä EPV:ltä, EKP:ltä ja muilta sidosryhmiltä saatuja tietoja täytäntöönpanotyönsä tueksi. Odotettaessa Basel III -uudistusten loppuun saattamista EU:ssa toimivuustarkastusta tai refit-tarkastusta ei ole vielä suoritettu.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (EIS).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

³¹ SWD(2021) 321 (RIA). Vaikutustenarviointi ei sisältänyt kolmannen maan sivuliikkeitä koskevan ehdotuksen arviointia, koska EPV:n kertomus, johon arviointi perustui, julkaistiin 23. kesäkuuta 2021. Lainsäädäntöehdotuksen arviointi, joka perustuu EPV:n kertomukseen, sisältyy perusteluihin osana kolmannen maan sivuliikkeitä koskevaa jaksoa.

5. MUUT SEIKAT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotettujen muutosten odotetaan alkavan tulla voimaan aikaisintaan vuonna 2023. Muutokset liittyvät tiiviisti muihin vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin säännöksiin, jotka ovat jo voimassa ja joita on seurattu vuodesta 2014 lähtien ja riskienvähentämistoimenpidepaketissa käyttöön otettujen toimenpiteiden osalta vuodesta 2019 lähtien.

Baselin pankkivalvontakomitea ja EPV keräävät edelleen tietoja, joita tarvitaan keskeisten mittareiden (pääomasuhteet, vähimmäisomavaraisuusaste, likviditeettimittarit) seurantaan varten. Tämä mahdollistaa uusien poliittisten välineiden arvioinnin tulevaisuudessa. Säännölliset vakavaraisuuden arviointiprosessit (SREP) ja stressitestit auttavat myös seuraamaan, millaisia vaikutuksia uusilla ehdotetuilla toimenpiteillä on asianomaisiin laitoksiin, ja arvioimaan säädetyn joustavuuden ja oikeasuhteisuuden asianmukaisuutta pienempien laitosten erityispiirteiden huomioimisen kannalta. Lisäksi EPV kehittää yhdessä YVM:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa yhdenmukaista raportointivälinettä (EUCLID), jonka odotetaan olevan hyödyllinen väline uudistusten vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa. Lopuksi komissio osallistuu jatkossakin Baselin pankkivalvontakomitean työryhmään sekä Euroopan keskuspankin (EKP) ja EPV:n perustamaan yhteiseen työryhmään. Ensiksi mainitut työryhmät seuraavat laitosten omien varojen ja likviditeettipositioiden dynamiikkaa maailmanlaajuisesti ja viimeksi mainittu työryhmä vastaavasti EU:ssa.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Selittäviä asiakirjoja ei pidetä tarpeellisina.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuus

Viimeaikainen kehitys on osoittanut, että toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuden periaatteesta tarvitaan selkeämpiä ja toimivampia säännöksiä. Sen vuoksi 4 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, miten jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten, myös niiden henkilöstön ja hallintoelinten, riippumattomuus säilyy. Eturistiriitojen ehkäisemiseksi toimivaltaisten viranomaisten, niiden henkilöstön ja hallintoelinten valvontatehtävissä otetaan käyttöön vähimmäisvaatimukset, ja EPV:n tehtävänä on laatia asiaa koskevia ohjeita ottaen huomioon kansainväliset parhaat käytännöt.

Valvontavaltuudet

Jotta pankkiunioni olisi tehokas, se tukeutuu valvontakäytäntöjen lähentämiseen ja viime kädessä valvontatoimia koskevien kansallisten sääntöjen riittävään yhdenmukaistamiseen. Joitakin jäsenvaltioiden välisiä eroja pidetään tässä suhteessa erittäin haitallisina pankkiunionin moitteettomalle toiminnalle. Tämä koskee erityisesti valvontavaltuuksia. Vaikka vakavaraisuusdirektiivissä luetellaan vähimmäisvalvontavaltuudet, joiden on oltava toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä kaikkialla unionissa, osa niistä on jo käytössä monissa jäsenvaltioissa, kun taas toisissa niitä ei ole. Tilanne johtaa epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja mahdollisesti sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. Joidenkin toimivaltaisten viranomaisten on myös mahdotonta puuttua tiettyihin valvottavan yhteisön toteuttamiin liiketoimiin, jotka voivat aiheuttaa vakavia vakavaraisuuteen ja/tai rahanpesun/terrorismin rahoitukseen liittyviä huolenaiheita.

Tilanteen korjaamiseksi komission ehdotuksessa laajennetaan vakavaraisuusdirektiivissä olevaa toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksien luetteloa siten, että se kattaa erilaisia toimia, kuten luottolaitoksen suorittamat rahoitusyhteisön tai muun kuin rahoitusyhteisön olennaisten omistusosuuksien hankinnat (nykyisen III osaston uusi 3 luku), varojen tai velkojen olennaiset siirrot (uusi 4 luku) ja sulautumiset tai jakautumiset (uusi 5 luku). Näillä valvontavaltuuksilla varmistetaan, että toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan etukäteen (27 a, 27 f ja 27 j artikla), että niillä on kaikki tarvittavat tiedot toiminnan vakauden arvioimiseksi ja että ne voivat viime kädessä vastustaa sellaisten toimien loppuun saattamista (27 b, 27 g ja 27 k artikla), jotka heikentävät niitä harjoittavien valvottavien yhteisöjen vakavaraisuusprofiilia.

Nämä uudet valvontavaltuudet on laadittu siten, että ne pysyvät oikeasuhteisina ja erityisesti siten, että vältetään valvottavien yhteisöjen ja toimivaltaisten viranomaisten tarpeeton hallinnollinen lisärasite. Ensinnäkin valtuudet, jotka liittyvät luottolaitosten suorittamiin huomattavien omistusosuuksien hankintaan sekä varojen ja velkojen siirtoihin, koskevat ainoastaan olennaisina pidettäviä liiketoimia. Säädetään luottolaitosten olennaisten omistusosuuksien hankintaan sovellettavan kaltaisesta hiljaisesta hyväksyntämekanismista, jolla taataan oikeusvarmuus valvottaville yhteisöille ja estetään se, että toimivaltaiset viranomaiset veloitetaan osallistumaan vakiomuotoiseen päätöksentekomenettelyyn silloin, kun se ei ole tarpeen. Ainoastaan sulautumisten ja jakautumisten tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntä vaaditaan kaikissa tapauksissa (paitsi jos liiketoimi on ryhmän sisäinen), kunhan se ei johda tilanteeseen, jossa jakautumisesta tai sulautumisesta syntyvän uuden yksikön olisi haettava toimilupaa luottolaitoksena tai hyväksyntää rahoitusholdingyhtiöksi.

Jotta voidaan varmistaa, että yhteen toimenpiteeseen liittyvät eri arvioinnit (mahdollisesti useiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa) sovitetaan asianmukaisesti yhteen, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan tekevän tiivistä yhteistyötä, ja niitä

rajaavat ristiinilmoituksia ja tietojen jakamista koskevat vaatimukset (27 c, 27 h ja 27 k artikla). Tämän yhteistyön helpottamiseksi mutta myös sen varmistamiseksi, että ilmoitus- ja arviointiprosesseja virtaviivaistetaan asianmukaisesti ja vältetään sekä valvottavien yhteisöjen että toimivaltaisten viranomaisten tarpeeton hallinnollinen rasite, ehdotetaan joitakin EPV:n toimeksiantoja, joilla täydennetään vakavaraisuusdirektiivissä näille uusille valvontavaltuuksille suunniteltua oikeudellista kehystä. Nämä toimeksiannot koskevat esimerkiksi toimivaltaisille viranomaisille toimitettavia tietoja, arviointiprosessia, arviointiperusteita koskevia lisätietoja tai mahdollisesti mukana olevien eri toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä.

Näistä muutoksista keskusteltiin pankki-, maksu- ja vakuutusalan asiantuntijaryhmässä.

Sopivuus ja luotettavuus

Tarkoituksenmukainen kehys on yksi EU:n pankkivalvontalainsäädännön vähiten yhdenmukaistetuista osa-alueista, ja sen vuoksi vakavaraisuusdirektiiviin katsotaan tarpeelliseksi tehdä muutoksia, jotta ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden valvonta olisi johdonmukaisempaa, tehokkaampaa ja vaikuttavampaa. Vaikka sääntely- ja valvontaviranomaiset³² ovat pyrkineet varmistamaan valvonnan lähentämisen edelleen, lainsäädäntöä on muutettava niiden valvonnan parantamiseksi. Nykyinen hallituksen jäseniä koskeva kehys, joka perustuu vakavaraisuusdirektiivin täytäntöönpanemiseksi annettuihin kansallisiin lakeihin, perustuu suurelta osin periaatteisiin, eikä siinä näin ollen täsmennetä, miten ja milloin valvontaviranomaisten olisi tehtävä soveltuvuusarviointeja. Keskeisistä toiminnoista vastaavaa henkilöä koskevan määritelmän ja kehyksen puuttuminen vakavaraisuusdirektiivistä on johtanut siihen, että jotkin valvontaviranomaiset eivät tunnista tällaisia henkilöitä asianmukaisesti eivätkä näin ollen arvioi heidän soveltuvuuttaan tehtäviensä hoitamiseen, kun taas toiset tekevät sen monin tavoin. Tämä hajanainen sääntely-ympäristö on akuutti ongelma erityisesti pankkiunionissa. Sen vuoksi 91 artiklassa säädettyjen soveltuvuusriteerien lisäksi otetaan käyttöön 91 a ja 91 b artikla, joilla selvennetään pankkien ja toimivaltaisten viranomaisten roolia hallituksen jäsenten vaatimustenmukaisuuden tarkastamisessa, mukaan lukien tällaisen arvioinnin ajoitus. Lisätään 91 c ja 91 d artikla keskeisistä toiminnoista vastaavaa henkilöä koskevien vähimmäisvaatimusten asettamiseksi.

Rahoitusvakauden varmistamiseksi tapauksissa, joissa ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenet erotetaan tai korvataan uusilla kiireellisissä tilanteissa, kun toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset soveltavat varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä tai toteuttavat kriisinratkaisutoimia, soveltuvuusarviointi olisi tehtävä sen jälkeen, kun kyseiset henkilöt ovat aloittaneet tehtävissään.

Lähellä kaatumista olevaksi tai todennäköisesti kaatuvaksi luottolaitokseksi (FOLTF) toteamisen ja toimiluvan peruuttamisen välisen vuorovaikutuksen selventäminen

Direktiivin 18 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, että jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinratkaisuviranomainen on todennut luottolaitoksen olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet peruuttaa pankkitoimilupa.

³² Ks. <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on-the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body>.
Ks. https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.fi.pdf.

Joissakin viimeaikaisissa tapauksissa on käynyt ilmi, että vakavaraisuuskehityksen ja kriisinratkaisukehityksen yhdenmukaistaminen ei ole optimaalista. Esimerkkinä voidaan mainita, että unionin pankkien kriisinratkaisukehyksessä luottolaitoksen tosiasiallisen maksukyvyttömyyden tai tosiasiallisen epälikvidisyyden lisäksi myös todennäköinen maksukyvyttömyys ja todennäköinen epälikvidisyys muodostavat perustan sen määrittämiselle, että luottolaitos on lähellä kaatumista oleva tai todennäköisesti kaatuva luottolaitos. Sen sijaan kansallisissa maksukyvyttömyyslainsäädännöissä edellytetään yleensä, että tosiasiallinen maksukyvyttömyys ja/tai tosiasiallinen epälikvidisyys toteutuu ennen kuin maksukyvyttömyysmenettely voidaan aloittaa. Joitakin kansalliseen maksukyvyttömyyttä koskevaan lainsäädäntökehykseen sisältyviä osatekijöitä ei voida käsitellä muuttamalla vakavaraisuusdirektiiviä. Ehdotuksen 18 artiklan g alakohdassa ehdotetaan kuitenkin, että jos luottolaitos on lähellä kaatumista oleva tai todennäköisesti kaatuva luottolaitos ja se ei täytä muita kriisinratkaisun edellytyksiä (yleinen etu olemassa, markkinalähtöinen vaihtoehto kriisin ratkaisemiseksi puuttuu), sen olisi lopetettava pankkitoiminta ja se olisi likvidoitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit (ESG-riskit)

Vakavaraisuusdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen useisiin artikloihin lisätään uusia säännöksiä ja tehdään mukautuksia, jotta voidaan puuttua merkittäviin riskeihin, joita luottolaitoksiin kohdistuu ilmastonmuutoksen ja muiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallitsemiseksi tarvittavien perusteellisten taloudellisten muutosten vuoksi. Järjestelmäriskipuskuria koskevia 133 artiklan säännöksiä voidaan jo käyttää erilaisten järjestelmäriskien, kuten ilmastonmuutokseen liittyvien riskien, käsittelemiseen. Asianomaiset toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset voivat tapauksen mukaan vaatia luottolaitoksia pitämään yllä järjestelmäriskipuskuria sellaisten riskien käsittelemiseksi, joilla voi olla vakavia kielteisiä seurauksia jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle ja reaalityaloudelle, jos järjestelmäriskipuskurikannan asettaminen katsotaan tehokkaaksi ja oikeasuhteiseksi riskin pienentämiseksi. Ehdotuksen 133 artiklan 5 kohdan mukaan toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten 133 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä voidaan soveltaa tiettyihin vastuiden alueisiin tai osa-alueisiin, esimerkiksi niihin, joihin kohdistuu ilmastonmuutokseen liittyviä fyysisiä ja siirtymäriskejä. Makrovakaushälytyksen soveltuvuutta tällaisten riskien käsittelyyn arvioidaan kattavasti ja jäsennellysti vuoden 2022 makrovakaushälytyksen uudelleentarkastelun yhteydessä.

Vakavaraisuusdirektiivin 73 ja 74 artiklaa muutetaan edellyttämällä, että ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänteet sisällytetään luottolaitosten strategioihin ja prosesseihin sisäisten pääomatarpeiden arvioimiseksi sekä asianmukaiseen sisäiseen hallintoon.

Ehdotuksen 76 artiklassa mainitaan myös ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien nykyiset ja ennakoitavat vaikutukset ja pyydetään ylintä hallintoelintä laatimaan konkreettisia suunnitelmia näihin riskeihin puuttumiseksi.

Vakavaraisuusdirektiivin 87 a artiklassa lisätään vakavaraisuuskehitykseen kestävä kehityksen ulottuvuus, jolla varmistetaan ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien parempi hallinta ja kannustetaan pankkirahoituksen parempaa kohdentamista kestäviin hankkeisiin ja edistetään siten siirtymistä kestävämpään talouteen. Lisäksi 87 a artiklan nojalla toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella pankkien mukautumista asiaa koskeviin unionin toimintapolitiittisiin tavoitteisiin tai laajempia siirtymätrendejä, jotka liittyvät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin tekijöihin sekä siihen, miten pankit hallinnoivat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mikä parantaa ymmärrystä näistä riskeistä ja

antaa toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden puuttua rahoitusvakautta koskeviin huolenaiheisiin, joita saattaa aiheutua siitä, että luottolaitokset edelleen hinnoittelevat väärin ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien arviointien johdonmukaisuuden varmistamiseksi 87 a artiklassa valtuutetaan EPV täsmentämään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien arviointiperusteet, mukaan lukien se, miten ne olisi tunnistettava, mitattava ja hallittava ja miten niitä olisi seurattava, sekä se, miten luottolaitosten olisi laadittava konkreettisia suunnitelmia häiriönsietokyvyn sisäisten stressitestien ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin riskeihin pitkällä aikavälillä kohdistuvien kielteisten vaikutusten varalta.

Vakavaraisuuden arviointiprosessin (SREP) osalta EPV:lle annetaan 98 artiklassa valtuudet antaa ohjeita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä SREP-prosessiin.

Kun otetaan huomioon tulevaisuuteen suuntautuvien stressitestien merkitys ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien arvioinnissa 97 artiklan mukaisessa vakavaraisuuden arviointiprosessissa, 100 artiklaa muutetaan siten, että EPV voi yhdessä muiden Euroopan valvontaviranomaisten kanssa laatia yhdenmukaiset standardit näiden riskien stressitestimenetelmiä varten ja asettaa etusijalle ympäristöön liittyvät riskit, sillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien data ja menetelmät kehittyvät muiden tekijöiden huomioon ottamiseksi.

Luottolaitosten vastuiden vakavaraisuuden arviointiprosessiin, ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallinnon ja hallinnan helpottamiseksi 98 artiklaa muutetaan siten, että toimivaltaisten viranomaisten edellytetään arvioivan laitosten vastuiden asianmukaisuutta sekä järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja näiden riskien hallitsemiseksi uudelleentarkastelun ja arvioinnin yhteydessä.

Jotta voidaan helpottaa toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuutta puuttua pankin vakavaraisuustilanteeseen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä vaikuttaviin ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin riskeihin ja ottaa huomioon näiden riskiluokkien erityispiirteet, 104 artiklaan lisätään konkreettiset valvontavaltuudet ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien torjumiseksi.

Kolmansien maiden yritysten suora pankkipalvelujen tarjonta EU:ssa

Luottolaitoksiin sovelletaan vakavaraisuussäätelyä ja -valvontaa kaatumisriskin minimoimiseksi ja kaatumisen tapahtuessa sen hallitsemiseksi, jotta estetään sen mahdollinen leviäminen hallitsemattomasti muihin luottolaitoksiin ja markkinatoimijoihin ja siitä seuraava rahoitusjärjestelmän romahtaminen (tarttumisriski). Näin ollen yksi vakavaraisuussäätelyn ja -valvonnan päätavoitteista on suojata unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakautta.

Tämä tavoite huomioon ottaen on olennaisen tärkeää estää se, että markkinoiden osa-alueet tai segmentit jäisivät toiminnan vakauden valvonta- ja sääntelyjärjestelmän soveltamisalan ulkopuolelle, sillä tässä skenaariossa riskit voisivat muodostua kyseisille segmenteille valvomattomalla tavalla ja levitä rahoitusjärjestelmän muihin osiin erittäin vahingollisin vaikutuksin. Tämä on erityisen tärkeää niillä rahoitusmarkkinoiden osa-alueilla, joilla luottolaitokset ovat tiiviisti mukana.

Vuosien 2008–2009 finanssikriisi on viimeisin historiallinen ennakkotapaus, joka korostaa sitä, miten pienet markkinasegmentit voivat aiheuttaa merkittäviä uhkia unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle, jos ne jätetään vakavaraisuuden valvonnan ja sääntelyn ulkopuolelle.

Tästä syystä pankkipalvelujen tarjoaminen unionissa edellyttää fyysistä läsnäoloa jäsenvaltiossa sivuliikkeen tai oikeushenkilön välityksellä, koska ainoastaan tällaisen fyysisen läsnäolon kautta luottolaitokset voivat kuulua tehokkaan vakavaraisuussäntelyn ja -valvonnan piiriin unionissa. Vastakohtaispäättelmänä pankkipalvelujen tarjoaminen unionissa ilman jäsenvaltioon sijoittautunutta sivuliikettä tai oikeushenkilöä edistää sellaisten markkinasegmenttien syntymistä, jotka jäävät unionin vakavaraisuussäntelyn ja -valvonnan soveltamisalan ulkopuolelle ja ulottumattomiin ja joilla riskit voivat muodostua vapaasti ja uhata unionin tai sen jäsenvaltioiden rahoitusvakautta.

Näin ollen kolmansiin maihin sijoittautuneiden yritysten on perustettava jäsenvaltioon sivuliike ja haettava kyseiselle sivuliikkeelle vakavaraisuusdirektiivin VI osaston mukaista toimilupaa edellytyksenä sille, että ne voivat aloittaa pankkitoiminnan kyseisessä jäsenvaltiossa. Vakavaraisuusdirektiiviin lisätään 21 c artikla, jotta tämä vaatimus voidaan asettaa nimenomaisesti.

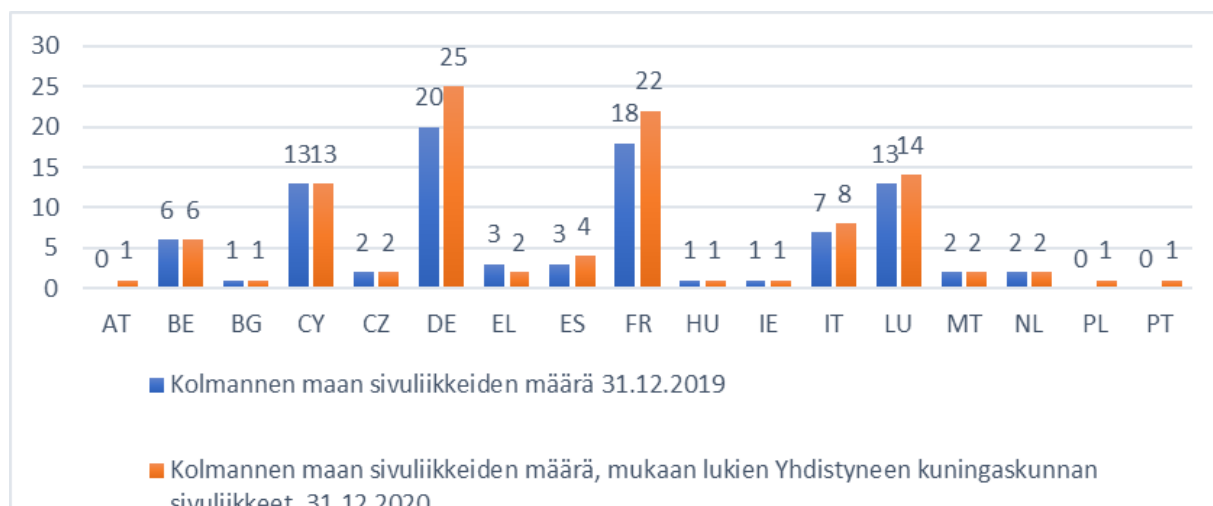
Tätä vaatimusta ei kuitenkaan tarvitse soveltaa tapauksiin, joissa tällaiset kolmannen maan yritykset tarjoavat pankkipalveluja jäsenvaltiossa sijaitsevien asiakkaiden ja vastapuolten kanssa pyytämällä palveluja käänteisesti, sillä tällaisissa tapauksissa kyseinen asiakas tai vastapuoli lähestyy kolmannessa maassa toimivaa yritystä pyytääkseen palvelun tarjoamista.

Kolmannen maan sivuliikkeet

Yleiskatsaus kolmannen maan sivuliikkeisiin EU:ssa³³

EU:ssa oli 31. joulukuuta 2020 yhteensä 106 kolmannen maan sivuliikettä 17 jäsenvaltiossa. Niiden kyseisenä päivänä hallussa olleiden varojen kokonaismäärä oli hieman yli 510 miljardia euroa, josta 86 prosenttia oli keskittynyt vain neljään jäsenvaltioon (Belgia, Luxemburg, Ranska ja Saksa).

Suuntauksena näyttää olevan, että kolmannen maan sivuliikkeitä käytetään yhä enemmän jäsenvaltioiden pankkimarkkinoille pääsyyn, sillä niiden kokonaislukumäärä kasvoi 14:llä ja niiden hallussa olevien varojen määrä 120,5 miljardilla eurolla vuonna 2020 vuoteen 2019 verrattuna.

Lähde: EPV:n kertomus kolmannen maan sivuliikkeistä

Suurimmalla osalla kolmannen maan sivuliikkeistä (70:llä 106:sta) oli varoja alle 3 miljardia euroa, kahdella yksittäisellä kolmannen maan sivuliikkeellä oli varoja yli 30 miljardia euroa ja 14:llä kolmannen maan sivuliikkeellä oli varoja 10–30 miljardia euroa (verrattuna kuuteen samana päivänä edellisenä vuonna).

EU:hun sijoittautuneet kolmannen maan sivuliikkeet olivat 31. joulukuuta 2020 päivätyn katsauksen mukaan peräisin 23 kolmannesta maasta ja niistä suurin osa oli peräisin Kiinasta (18), Yhdistyneestä kuningaskunnasta (15), Iranista (10), Yhdysvalloista (9) ja Libanonista (9). Useilla kolmannen maan ryhmillä (23) on kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Lisäksi joillakin näistä kolmannen maan ryhmistä on yksi tai useampi tytäryritys EU:ssa. Esimerkiksi 14:llä kolmannen maan ryhmällä on sekä kolmannen maan sivuliike että tytäryritys samassa jäsenvaltiossa. Näistä yhdeksällä kolmannen maan ryhmällä on EU:ssa yksi tytäryritys ja vähintään kaksi kolmannen maan sivuliikettä. Kahdella kolmannen maan ryhmällä on kolmannen maan sivuliike ja tytäryritys useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. EU:ssa toimivilla 15 suurimmalla kolmannen maan ryhmällä on hallussaan yli $\frac{3}{4}$ EU:ssa olevista varoistaan kolmannen maan sivuliikkeiden kautta. Kolmannen maan sivuliikkeiden läsnäolon vaikutusta EU:ssa voidaan mitata seuraavilla kahdella mittarilla:

³³ Tämä jakso perustuu EPV:n 23. kesäkuuta 2021 julkaistuun kertomukseen uusien kolmannen maan sivuliikkeiden kohtelusta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ([Report on third country branches.docx \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/epr/branches/docx))

- (a) Kolmannen maan sivuliikkeiden kaikkien varojen yhteenlaskettu määrä jäsenvaltioittain 31. joulukuuta 2019 verrattuna kansallisen pankkijärjestelmän³⁴ kokoon. Osuus on alle yksi prosentti seitsemässä jäsenvaltiossa, 1–10 prosenttia kuudessa jäsenvaltiossa ja nousee yli 25 prosenttiin yhdessä jäsenvaltiossa.
- (b) Kolmannen maan sivuliikkeiden kaikkien varojen yhteenlaskettu määrä jäsenvaltioittain 31. joulukuuta 2019 verrattuna kansallisen BKT:n määrään. Osuus on alle yksi prosentti seitsemässä jäsenvaltiossa, 1–10 prosenttia kuudessa jäsenvaltiossa ja nousee yli 25 prosenttiin yhdessä jäsenvaltiossa.

Liiketoimintamallien osalta voidaan todeta, että käytettävissä olevien tietojen perusteella 50 kolmannen maan sivuliikettä toimii yleispankkeina ja 48 toimii ainoastaan tukkupankkeina. Vain neljä kolmannen maan sivuliikettä toimii vähittäispankkeina.

Tämänhetkiset haasteet

Kuten edellisestä jaksosta käy ilmi, kolmannen maan sivuliikkeiden jalanjälki EU:ssa on jo erittäin merkittävä. Useissa tapauksissa kolmannen maan sivuliikkeillä on yhteen laskettuna erittäin merkittävä määrä varoja suhteessa niiden sijoittautumisjäsenvaltion BKT:hen ja saman jäsenvaltion pankkialaan. Joidenkin yksittäisten kolmannen maan sivuliikkeiden varojen suuruus ylittää kynnyksarvon, jonka perusteella ne voitaisiin katsoa merkittäviksi laitoksiksi, jotka ovat Euroopan keskuspankin (EKP) suorassa valvonnassa yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa. Kolmansien maiden sivuliikkeet jäävät kuitenkin yhteisen valvontamekanismin soveltamisalan ulkopuolelle, eikä niihin sovelleta vakavaraisuusdirektiivissä säädettyjä valvontavaatimuksia, koska ne eivät ole luottolaitoksia, joille on myönnetty toimilupa kyseisen direktiivin III osaston 1 luvun nojalla.

Toisin kuin tällaisessa tilanteessa, kolmannen maan sivuliikkeiden perustaminen pankkipalvelujen³⁵ tarjoamista varten EU:ssa kuuluu pohjimmiltaan kansallisen lainsäädännön piiriin, sillä vain niitä koskevat korkean tason tiedonantovelvoitteet on vastikään yhdenmukaistettu osana viidettä vakavaraisuusdirektiiviä. Tämä luo hajanaisen sääntely-ympäristön, joka aiheuttaa kolmannen maan sivuliikkeille erilaisia vaatimuksia kussakin jäsenvaltiossa ja asettaa toimivaltaisille viranomaisille merkittäviä haasteita valvoa asianmukaisesti riskejä, joita niiden EU:ssa harjoittamasta toiminnasta aiheutuu. Esimerkiksi:

- (a) koska kolmannen maan sivuliikkeille ei ole olemassa mitään yhteistä vakavaraisuuden tai hallinnon sääntelykehystä, joihinkin niistä sovelletaan vain rajoitettuja vaatimuksia joissakin jäsenvaltioissa;
- (b) nykyiset EU:n laajuiset valvontayhteistyömekanismat eivät kata kolmannen maan sivuliikkeitä, mikä luo sokeita pisteitä, koska kolmannen maan sivuliikkeet aiheuttavat riskejä, jotka voivat levitä rajoituksetta ryhmän muihin yhteisöihin tai markkinoille. Tämä johtuu esimerkiksi siitä, että toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse vaihtaa kattavia tietoja kolmannen maan sivuliikkeistä, kolmannen maan ryhmää yhdessä jäsenvaltiossa valvovilla viranomaisilla ei ole riittävästi tietoa saman ryhmän kolmannen maan sivuliikkeistä toisessa jäsenvaltiossa ja siitä, että niillä ei

³⁴ Tämä mittari määritetään käyttämällä CBD2-dataa, joka viittaa EKP:n joulukuun 2019 osalta julkaisemaan dataan ”Kotimaiset pankkiryhmit ja itsenäiset pankit, (EU:n ja muut kuin EU:n) määräysvallassa olevat ulkomaiset tytäryritykset ja (EU:n ja muut kuin EU:n) määräysvallassa olevat ulkomaiset sivuliikkeet”.

³⁵ Näillä tarkoitetaan mitä tahansa vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I olevassa luettelossa mainittua toimintaa, kun sen suorittaa luottolaitos, 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohdassa määriteltyjen laajamittaisten investointipalvelujen tarjoamista ja kolmannen maan yrityksen harjoittamaa ydinpankkipalvelujen (jotka luetaan 1–3 ja 6 kohdassa) tarjoamista.

myöskään ole riittäviä välineitä tällaisten mahdollisten heijastusriskien käsittelemiseksi;

- (c) useat kolmannen maan ryhmät käyttävät monimutkaisia oikeudellisia rakenteita tytäryritysten ja sivuliikkeiden yhdistelmän kautta tai tarjotuista palveluista riippuen rajat ylittäviä toimintoja harjoittaakseen toimintaansa EU:ssa. Tällaiset monimutkaiset rakenteet voivat olla vaikeaselkoisia, ja toimivaltaisten viranomaisten on hyvin vaikea valvoa niitä asianmukaisesti, kun otetaan huomioon kuhunkin niistä sovellettavat erilaiset ja toisistaan erotetut vaatimukset. Esimerkiksi hallituksen jäsenten kaksoistehtävät voivat johtaa eturistiriitoihin, kun taas joustava kirjaaminen ja kirjanpito voivat johtaa riskien siirtymiseen yhteisöltä toiselle;
- (d) vaikka kolmannen maan sivuliikkeiden olisi tarjottava palveluja vain niissä jäsenvaltioissa, joihin ne ovat sijoittautuneet³⁶, tämän vaatimuksen noudattamisen valvonta ei ole vain vaikeaa, vaan se on nykyisessä kehityksessä lähes mahdotonta rahoituspalvelujen digitalisoinnin yleistymisen vuoksi.

Kolmannen maan sivuliikkeet herättävät myös huolta sääntelyn katvealueiden hyväksikäytöstä. Jos sijoittautumisjäsenvaltio asettaa matalat vakavaraisuusstandardit, kolmannen maan sivuliikkeet voivat tosiasiallisesti mahdollistaa sen, että kolmannen maan ryhmät alittavat EU:n pankkialan vaatimukset, jos niiden pääkonttoriin sovelletaan lievempiä vakavaraisuus- tai valvontastandardeja kyseisessä kolmannessa maassa.

Kolmannen maan sivuliikkeiden yhdenmukaistettu kehys

Kun otetaan huomioon merkittävä jalanjälki, joka kolmannen maan sivuliikkeillä on jo EU:n pankkimarkkinoilla, ja koska niihin sovelletaan tällä hetkellä hajanaisia ja irrallisia vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia, EU:n rahoitusvakauteen ja markkinoiden eheyteen kohdistuu ilmeisiä riskejä sekä mahdollisuuksia sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön, johon on puututtava uuden kolmannen maan sivuliikkeiden yhdenmukaistetun kehysten avulla.

Nykytilanteen säilyttäminen ei ole toivottava vaihtoehto, mutta se, että kolmannen maan sivuliikkeisiin sovelletaan kaikkia vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin nojalla luottolaitoksiin sovellettavia vakavaraisuus- ja valvontavaatimuksia, saattaisi olla suhteetonta, koska se ei ottaisi asianmukaisesti huomioon niiden ominaispiirteitä suhteessa luottolaitoksiin, joiden pääkonttori on EU:ssa, ja sillä olisi merkittävä haitallinen vaikutus tällaisiin kolmannen maan sivuliikkeisiin.

Sen sijaan asianmukaisempi tapa edetä olisi luoda tilapäiset yhdenmukaistamista koskevat vähimmäisvaatimukset, jotka perustuvat tällä hetkellä voimassa oleviin jäsenvaltioiden nykyisiin kansallisiin kehysiin ja joilla varmistetaan vähimmäisvaatimukset ja johdonmukaiset vaatimukset kaikkialla unionissa. Tällainen kehys tarjoaisi tarvittavan selkeyden, ennakoitavuuden ja avoimuuden kolmannen maan yrityksille, jotka haluavat tarjota pankkipalveluja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta. Se mukauttaisi myös kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat EU:n vaatimukset

³⁶ Vakavaraisuusdirektiivin johdanto-osan 19 kappaleen mukaan: ”Yhteisön ulkopuolella toimiluvan saaneiden luottolaitoksen sivukonttoreilla pitäisi olla perustamissopimuksen 49 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu vapaus tarjota palveluja ja sijoittautumisvapaus ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin ne jo ovat sijoittautuneet”. Kolmannen maan sivuliike voi tarjota rajat ylittäviä investointipalveluja ammattimaisille asiakkaille ja hyväksyttävälle vastapuolille ainoastaan, jos palvelut tarjoaa sivuliike, joka on saanut rahoitusmarkkinadirektiivin mukaisen toimiluvan, ja rahoitusmarkkinadirektiivin 47 artiklan 3 kohdan mukaisen vastaavuutta koskevan päätöksen tapauksessa (ks. liite 3). Vastaavuutta koskevaa päätöstä ei ole kuitenkaan tehty tai suunnitteilla lähiaikoina.

voimassa oleviin kansainvälisiin käytäntöihin siltä osin kuin monet kolmannet maat soveltavat samanlaisia tai vastaavia vaatimuksia alueellaan toimivien ulkomaisten pankkien sivuliikkeisiin.

Sen vuoksi vakavaraisuusdirektiivin VI osastoa muutetaan siten, että siihen sisällytetään säännöksiä seuraavista seikoista:

- (a) **toimilupa:** Kolmannen maan sivuliikkeiden perustamiseen sovelletaan nimenomaista toimilupamenettelyä ja vähimmäisvaatimuksia. Näihin vaatimuksiin on sisällyttävä yhteistyö- ja tiedotusjärjestelyt, joiden avulla kolmannen maan sivuliikkeiden toimivaltaisilla viranomaisilla i) on käytettävissään riittävästi tietoja sivuliikkeen pääkonttorina toimivasta kolmannen maan yrityksestä, jäljempänä kolmannen maan sivuliikkeen 'pääyritys', ja ii) ne voivat tehdä yhteistyötä pääyrityksen valvontaviranomaisten kanssa siinä määrin kuin on tarpeen tai tarkoituksenmukaista valvoa tehokkaasti kolmannen maan sivuliikettä jäsenvaltiossa;
- (b) **säätelyn vähimmäisvaatimukset:** näihin kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeiden velvoitteet, joiden mukaan niiden on
 - i) ylläpidettävä vähimmäisperustamispääomaa, joka lasketaan prosenttiosuutena sivuliikkeen veloista suuremmille ja riskialttiimmille kolmannen maan sivuliikkeille (luokka 1) tai joka on kiinteä määrä pienemmille kolmannen maan sivuliikkeille (luokka 2);
 - ii) täytettävä maksuvalmiusvaatimus, jonka on luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeiden osalta oltava sama kuin maksuvalmiusvaatimus, jota sovelletaan luottolaitoksiin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 mukaisesti;
 - iii) täytettävä sisäistä hallintoa ja riskienhallintaa koskevat vaatimukset ja pantava täytäntöön kirjausjärjestelyt, jotta voidaan jäljittää kolmannen maan sivuliikkeen jäsenvaltiossa harjoittamaan liiketoimintaan liittyvät varat ja velat.
- (c) **raportointivaatimukset:** kolmannen maan sivuliikkeiden on raportoitava säännöllisesti toimivaltaisille viranomaisilleen i) tiedot siitä, miten ne noudattavat vakavaraisuusdirektiivissä ja kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia, ja ii) taloudelliset tiedot, jotka koskevat varoja ja velkoja niiden kirjanpidossa;
- (d) **valvonta:** Toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti tarkistettava, noudattavatko kolmannen maan sivuliikkeet niitä koskevan säätelyn vaatimuksia, myös rahanpesun torjuntaa varten, ja toteutettava valvontatoimenpiteitä kyseisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai palauttamiseksi. Luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeiden toimivaltaisten viranomaisten on sisällytettävä ne kyseisen ryhmän valvontakollegioihin, jos ne ovat jo olemassa, tai muutoin perustettava tilapäinen collegio saman ryhmän luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeille, jotka toimivat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

Oikeasuhteisuuden vuoksi ja erityisesti sen välttämiseksi, että pienille (tai pienemmille) kolmannen maan sivuliikkeille aiheutuisi tarpeetonta hallinnollista lisärasitetta, vakavaraisuusvaatimusten soveltamisalaa ja tasoa mukautetaan siten, että luokan 1 ja luokan 2 kolmannen maan sivuliikkeet erotetaan toisistaan. Ensiksi mainittuun luokkaan kuuluvat suuremmat kolmannen maan sivuliikkeet (eli ne, joilla on varoja vähintään viisi miljardia euroa) sekä kolmannen maan sivuliikkeet, joilla on lupa ottaa vastaan talletuksia vähittäisasiakkailta, ja kolmannen maan sivuliikkeet, joita ei pidetä ehdot täyttävinä, nämä kaksi viimeksi mainittua niiden koosta riippumatta. Luokkaan 2 kuuluvat kaikki kolmannen maan sivuliikkeet, joita ei ole luokiteltu luokkaan 1.

Kolmannen maan sivuliike katsotaan ehdot täyttäväksi, jos sen pääkonttori on maassa, i) jolla on käytössä sellaisia pankkeja koskeva valvonta- ja sääntelykehys ja luottamuksellisuusvaatimukset, joiden on arvioitu vastaavan unionin vaatimuksia, ja ii) jota ei ole luetteloitu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa järjestelmässään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet vaatia, että niiden alueelle sijoittautuneet kolmannen maan sivuliikkeet hakevat erityistapauksissa lupaa tytäryrityksenä toimivina laitoksina (**toimivaltuus vaatia tytäryrityksenä toimimista**). Tätä toimivaltuutta on esimerkiksi voitava käyttää kolmannen maan sivuliikkeeseen, joka tekee liiketoimia tai harjoittaa liiketoimintaa toisten jäsenvaltioiden vastapuolten kanssa sisämarkkinasääntöjen vastaisesti. Lisäksi saman toimivaltuuden on oltava käytettävissä myös tapauksissa, joissa kolmannen maan sivuliike aiheuttaa riskejä asianomaisen jäsenvaltion tai EU:n rahoitusvakaudelle, ottaen huomioon tietyt vakavaraisuusdirektiivissä vahvistetut ja teknisissä sääntelystandardeissa tarkemmin määritellyt järjestelmäriski-indikaattorit.

Jos kolmannen maan sivuliikkeen taseessa on varoja vähintään 30 miljardia euroa, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava säännöllisesti, aiheuttavatko tällaiset kolmannen maan sivuliikkeet kyseisen jäsenvaltion ja EU:n rahoitusvakaudelle riskin vakavaraisuusasetuksen ja vakavaraisuusdirektiivin mukaisesti systeemisiksi määritellyjä laitoksia vastaavasti (**järjestelmän kannalta merkittävyyden arviointi**). Edellä mainittu 30 miljardin euron raja-arvo on laskettava siten, että otetaan huomioon kaikkien samaan kolmannen maan ryhmään EU:ssa kuuluvien, joko yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitsevien kolmannen maan sivuliikkeiden varat, jotka mitataan joko kolmen peräkkäisen vuoden keskiarvona tai vähintään kolmena peräkkäisenä vuotena viiden peräkkäisen vuoden aikana saavutetun absoluuttisen vähimmäismäärän perusteella. Arvioidessaan järjestelmän merkitystä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon edellisessä kohdassa tarkoitetut järjestelmäriski-indikaattorit. Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat näiden indikaattorien perusteella, että asianomaiset kolmannen maan sivuliikkeet ovat systeemisiiä, ne voivat vaatia, että tällaiset kolmannen maan sivuliikkeet hakevat lupaa tytäryrityksenä toimivina laitoksina vakavaraisuusdirektiivin nojalla, jotta ne voivat jatkaa pankkitoiminnan harjoittamista jäsenvaltiossa ja EU:ssa (**tytäryrityksenä toimimista koskeva vaatimus**). Vaihtoehtoisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat joko i) vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä järjestelemään toimintojaan tai varojaan uudelleen niin, että ne lakkaavat täyttämästä järjestelmän kannalta merkittävyyden kriteerit tai 30 miljardin euron raja-arvon (**uudelleenjärjestelyä koskeva vaatimus**); tai ii) asettaa toisen pilarin mukaisia lisävaatimuksia kolmannen maan ryhmän kolmannen maan sivuliikkeille ja tytäryrityksinä toimiville laitoksille EU:ssa (esim. pääomaa, likviditeettiä, raportointia tai julkistamista koskevat lisävaatimukset), jos nämä toisen pilarin mukaiset vaatimukset ovat asianmukaisia ja riittäviä rahoitusvakauteen kohdistuvien mahdollisten riskien lieventämiseksi (**toisen pilarin mukaiset vaatimukset**). Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla asettamatta mitään edellä mainituista vaatimuksista kolmannen maan sivuliikkeille vain, jos ne voivat osoittaa, että riskit, joita tällaiset kolmannen maan sivuliikkeet aiheuttavat rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle, eivät merkittävästi kasvaisi ilman kyseisiä vaatimuksia (**lykkäyspäätös**). Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava uudelleen päätöstään lykätä päätöstä vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä.

Arviointia kolmannen maan sivuliikkeiden, jotka kuuluvat kolmannen maan ryhmään, jolla on sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä eri puolilla EU:ta, merkittävyydestä järjestelmän kannalta johtaa i) asianomaisen ryhmän konsolidointiryhmän valvoja unionissa, kun sovelletaan vakavaraisuusdirektiivin 111 artiklaa; ii) toimivaltainen viranomainen, josta tulee ryhmän

konsolidointiryhmän valvoja EU:ssa kyseisen artiklan mukaisesti, jos kolmannen maan sivuliikkeitä kohdeltaisiin tytäryrityksinä toimivina laitoksina; tai iii) EPV, jos johtava toimivaltainen viranomaisen ei ole aloittanut arviointia tai jos hypoteettista konsolidoitua valvojaa ei ole määritetty kolmen kuukauden kuluessa. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen ja saman kolmannen maan ryhmän kolmannen maan sivuliikkeiden ja tytäryritysten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös siitä, asetetaanko jokin edellä mainituista vaatimuksista vai lykätäänkö tällaisten vaatimusten asettamista systeemisiksi arvioituille kolmannen maan sivuliikkeille.

Lisäksi uusi kolmannen maan sivuliikkeitä koskeva kehys ei korvaa tai estä jäsenvaltioita asettamasta tiettyihin kolmansiin maihin sijoittautuneille yrityksille yleisesti sovellettavaa vaatimusta, jonka mukaan niiden on harjoitettava alueellaan pankkitoimintaa sellaisten tytäryritysten välityksellä, joille on myönnetty toimilupa vakavaraisuusdirektiivin III osaston 1 luvun mukaisesti.

Uuden kehyksen vaikutus

Ehdotetun uuden kehyksen mukaan EU:ssa tällä hetkellä toimiville kolmannen maan sivuliikkeille on myönnettävä uusi toimilupa. Tästä toimiluvasta ja käynnissä olevasta toiminnasta aiheutuvia sääntöjen noudattamisesta ja siirtymäajasta aiheutuvia kustannuksia lievennettäisiin kuitenkin merkittävästi seuraavilla olosuhteilla:

- (a) kolmannen maan sivuliikkeillä on 12 kuukauden siirtymäaika direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetetun 18 kuukauden määräajan jälkeen, minkä vuoksi ne voivat jakaa siirtymäkauden kustannukset kyseiselle ajanjaksolle;
- (b) toimilupaa ja toiminnan vakautta koskevat vaatimukset perustuvat suurelta osin eri jäsenvaltioissa voimassa oleviin kansallisiin vaatimuksiin, ja koska uuteen kehykseen sisältyy hyvin samankaltaisia vaatimuksia kuin ne, kolmannen maan keskuspankkien sopeutumiskustannukset ovat rajalliset;
- (c) joulukuun 31 päivänä 2020 saatujen tietojen perusteella 106:sta eri jäsenvaltioissa toimiluvan saaneesta kolmannen maan sivuliikkeestä jopa 40 olisi luokiteltu luokkaan 2, minkä vuoksi näihin 40:een sovellettaisiin uudessa kehyksessä verrattain lievempiä vakavaraisuus- ja raportointivaatimuksia;
- (d) samojen tietojen perusteella ja kyseisenä päivänä vain kolmella kolmannen maan sivuliikkeellä oli yli 30 miljardin euron arvoisia omaisuuseriä, joten ne kuuluisivat järjestelmän kannalta merkityksellisen arvioinnin piiriin.

Vaikka kolmannen maan sivuliikkeille saattaa aiheutua lisäkustannuksia uusien raportointivaatimusten noudattamisesta, ne olisivat perusteltuja rahoitusvakauden ja markkinoiden eheyden suojelun parantamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

Hallinnollisen seuraamusjärjestelmän uudelleentarkastelu

Uhkasakot otetaan käyttöön uutena täytäntöönpanovälineenä, jolla pyritään varmistamaan, että luottolaitokset noudattavat vakavaraisuussääntöjä nopeasti. Lisäksi tehdään selvä ero uhkasakkojen ja hallinnollisten seuraamusten välillä. Luetteloa rikkomuksista, joihin sovelletaan hallinnollisia seuraamuksia ja sanktioita, täydennetään vakavaraisuusvaatimuksilla, jotka tällä hetkellä puuttuvat vakavaraisuusdirektiivin 67 artiklan mukaisesta seuraamuskelpoisten rikkomusten luettelosta. Vakavaraisuusdirektiivin 66 ja 67 artiklaa muutetaan "vuotuisen kokonaisnettoliikevaihdon" määritelmän selventämiseksi ja sen määrittelemiseksi viittaamalla vakavaraisuusasetuksen uuden 314 artiklan mukaiseen liiketoimintaindikaattoriin.

Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset seuraamusvaltuusasioissa, jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, joita sovelletaan vakavaraisuusdirektiivin ja vakavaraisuusasetuksen saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen. Lisäksi otetaan käyttöön menettelytakeita seuraamusten tehokasta soveltamista varten erityisesti silloin, kun samasta säännösten rikkomisesta aiheutuu hallinnollisia ja rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tätä varten vakavaraisuusdirektiivin 70 artiklaa muutetaan siten, että jäsenvaltioiden edellytetään antavan säännöt toimivaltaisten viranomaisten ja oikeusviranomaisten välisestä yhteistyöstä tapauksissa, joissa samasta rikkomuksesta on päällekkäisiä rikosoikeudellisia ja hallinnollisia menettelyjä ja seuraamuksia. Näiden sääntöjen tarkoituksena on antaa riittävä suojaa sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, jota tämä kaksinkertainen menettely koskee, ”ne bis in idem” -periaatteen mukaisesti.

Pilarin 2 mukaisten vaatimusten koostumuksen tarkistaminen

Sääntelykehiksen sisäisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi viidennessä vakavaraisuusdirektiivissä yhdenmukaistettiin sen lakisääteisen pääoman luonne, joka pankeilla on oltava pilarin 2 mukaisen pääomavaatimuksen täyttämiseksi, pilarin 1 mukaisen pääomavaatimuksen vähimmäispääoman kanssa. Vakavaraisuusdirektiivin 104 a artiklan 4 kohdassa säädetystä yleissäännöstä poiketen valvontaviranomaisilla on harkintavaltaa päättää tapauskohtaisesti asettaa pilarin 2 mukaisia pääomavaatimuksia, joilla on suurempi osuus ensisijaisesta pääomasta (T1) tai ydinpääomasta (CET1). Tämä uusi kohtelu on otettu käyttöön vasta äskettäin covid-19-kriisin aikana. Vaikka on vielä liian aikaista tehdä kattavia päätelmiä viimeaikaisesta yhdenmukaistamisesta, ensimmäisessä tarkistamisessa vahvistettiin, että vähimmäispääomavaatimusten (pilarin 1) ja täydentävien (pilarin 2) pääomavaatimusten yhdenmukainen vakiomuotoinen koostumus on hyödyllinen.

Kokonaisriskipainolattian käyttöönottoon liittyvät mukautukset

Kokonaisriskipainolattian (OF) käyttöönotto kokonaisriskin määrän laskemisessa vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan mukaisesti vaikuttaa niihin vakavaraisuusdirektiivissä säädettyihin pääomavaatimuksiin, joiden laskeminen riippuu kokonaisriskin määrästä (TREA). Näitä vaatimuksia ovat yleisen pääomapuskurin vaatimus, vastasyklisiä pääomapuskuria koskeva vaatimus, puskurivaatimukset maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävälle ja muille järjestelmän kannalta merkittävälle laitoksille, järjestelmäriskipuskuria koskeva vaatimus ja – siltä osin kuin toimivaltainen viranomainen käyttää menetelmää, jossa se asetetaan kokonaisriskin määrän prosenttiosuutena alusta alkaen³⁷ – laitokohtainen pilarin 2 mukainen pääomavaatimus (omien varojen lisävaatimus, P2R).

Kahta näistä vaatimuksista, nimittäin omien varojen lisävaatimusta ja järjestelmäriskipuskurivaatimusta, voidaan käyttää sellaisten riskien torjumiseen, jotka ovat luonteeltaan samankaltaisia kuin ne, joita OF-rajoitus koskee. Näin ollen on mahdollista, että tietyt riskit (esim. malliriski³⁸) voidaan laskea kahteen kertaan, kun OF-rajoitusta aletaan

³⁷ Sen sijaan, että omien varojen lisävaatimus asetettaisiin aluksi nimellisarvona, joka ilmaistaan myöhemmin kokonaisriskin määrän prosenttiosuutena yhteenlaskettuun pääomarakenteeseen soveltamiseksi.

³⁸ Tässä yhteydessä malliriski olisi ymmärrettävä riskinä siitä, että sisäisiä malleja käyttämällä laskettu omien varojen vaatimus ei olisi oikeassa suhteessa siihen vastuuseen liittyvään riskiin, jota varten vaatimus lasketaan.

soveltaa. Tätä on vältettävä. Basel III -uudistuksen loppuunsaattamista koskevaan EPV:n lausuntoon sisältyy asiaa koskeva erityinen suositus, ja siinä kehoitetaan yleisesti toimivaltaisista ja nimettyjä viranomaisia harkitsemaan uudelleen omien varojen lisävaatimuksen ja järjestelmäriskipuskurivaatimuksen asianmukaista tasoa sen jälkeen, kun OF-rajoituksen soveltaminen alkaa.

Edellä esitetyn perusteella ehdotuksella muutetaan vakavaraisuusdirektiivin 104 a artiklaa ja 133 artiklaa – joissa vahvistetaan omien varojen lisävaatimusta ja järjestelmäriskipuskuria koskevaa vaatimusta koskevat säännöt – ottamalla käyttöön suojatoimia, joiden tarkoituksena on estää omien varojen lisävaatimuksen ja järjestelmäriskipuskurivaatimuksen perusteettomat korotukset laitoksen tullessa sidotuksi OF-rajoitukseen³⁹:

- Omien varojen lisävaatimus ja järjestelmäriskipuskurivaatimus ”jäädytetään”, jotta vältetään lakisääteisen pääoman automaattiset (aritmeettiset) korotukset näiden kahden vaatimuksen mukaisesti. Tämä suojatoimenpide on perusteltu siksi, että riskipainotettujen vastuuerien kasvu, joka johtuu siitä, että laitosta sitoo OF-rajoitus, on täysin samansuuruinen ja täysin laskennallinen eikä heijasta sellaista todellista riskien kasvua, joka oikeuttaisi vaatimaan laitokselta lisäpääomaa;
- laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on tarkistettava omien varojen lisävaatimuksen kalibrointi, ja toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava uudelleen järjestelmäriskipuskuria koskevan vaatimuksen kalibrointia sen selvittämiseksi, onko riski laskettu kahteen kertaan, ja jos on, kalibroitava kyseiset vaatimukset uudelleen tällaisen kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi;
- nämä kaksi vaatimusta jäädytetään, kunnes vastaavat tarkistukset on saatu päätökseen ja vaatimusten asianmukaista kalibrointia koskevista päätöksistä ilmoitetaan⁴⁰.

Vakavaraisuusdirektiivin 104 a ja 133 artiklaa muutetaan myös sen selventämiseksi, että omien varojen lisävaatimusta ja järjestelmäriskipuskurivaatimusta ei voida käyttää kattamaan riskejä, jotka on jo katettu kokonaan OF-rajoituksella.

Lopuksi 131 artiklaa muutetaan siten, että toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten edellytetään tapauksen mukaan tarkistavan O-SII-laitoksen O-SII-puskurivaatimuksen kalibroinnin, kun O-SII-laitosta sitoo OF-rajoitus, sen varmistamiseksi, että kalibrointi pysyy asianmukaisena.

Tietojen antaminen

Direktiivin 106 artiklaa muutetaan siten, että jäsenvaltiot voivat antaa valvontaviranomaisille valtuudet vaatia laitoksia toimittamaan tiedot EPV:lle määräajassa. Tämä on seurausta vakavaraisuusasetuksen 433 ja 434 artiklaan tehdyistä muutoksista, joiden mukaan EPV:n on keskitettävä laitosten julkistamien tietojen julkistaminen. Lisäksi ehdotuksessa annetaan

³⁹ Laitos tulee sidotuksi OF-rajoitukseen, kun laitoksen TREA, jolla on alaraja (eli TREA, joka lasketaan ottamalla huomioon OF-rajoitus), on korkeampi kuin sen TREA, jolla ei ole alarajaa (eli TREA, joka lasketaan jättämällä OF-rajoitus ottamatta huomioon). Lisätietoja OF-rajoituksen toiminnasta on vakavaraisuusasetuksen muuttamisesta annetun asetuksen perusteluissa.

⁴⁰ Omien varojen lisävaatimuksen tapauksessa ilmoitus on kirje toimivaltaiselta viranomaiselta valvottavalle laitokselle, ja se sisältää vakavaraisuuden arviointiprosessin tulokset ja laitoksen uuden omien varojen lisävaatimuksen (jos kaksinkertaista laskentaa ei havaita, omien varojen lisävaatimus ei tietenkään muutu). Omien varojen lisävaatimuksen tapauksessa ilmoitus on tapauksen mukaan toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen tekemä uusi päätös järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asianmukaisesta kalibroinnista.

valvontaviranomaisille mahdollisuus sallia, että laitokset käyttävät tiettyjä tiedotusvälineitä ja paikkoja julkaistakseen muita kuin EPV:n verkkosivustoja. Tämä vastaa vakavaraisuusasetukseen ehdotettua muutosta, jonka mukaan keskitetyn EPV:n julkaisun lisäksi laitokset voivat vapaasti julkistaa omat tiedonantonsa muilla tavoin.

Omien varojen vaatimusten laskentamenetelmien vertailuanalyysi

Ehdotuksessa muutetaan 78 artiklaa siten, että omien varojen vaatimusten laskemista koskevien menettelyjen vertailuun valvontatarkoituksissa lisätään kaksi menetelmää:

- (a) mallintamismenetelmät, joita käytetään odotettavissa olevien luottoriskitappioiden laskemiseen sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardin (IFRS-standardi) 9 että kansallisten tilinpäätösstandardien mukaisesti; ja
- (b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetty markkinariskiä koskeva vaihtoehtoinen standardimenetelmä, koska laitokset voivat mallintaa tiettyjä parametreja kyseisessä menetelmässä.

Koska myös laitokset, jotka käyttävät vakavaraisuusasetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvussa säädettyä luottoriskin standardimenetelmää, voivat käyttää odotettujen luottoriskien laskennassa käytettäviä menetelmiä, kyseiset laitokset kuuluvat myös valvontaan liittyvään vertailuun. EPV:n on kuitenkin päätettävä, mitkä näistä laitoksista on otettava mukaan, suhteellisuusperiaate huomioon ottaen.

Lisäksi 78 artiklaa muutetaan siten, että sallitaan mahdollisuus harventaa esikuva-analyysien tiheyttä vuosittaisesta joka toiseen vuoteen, kun otetaan huomioon, että kun tietty määrä harjoituksia on suoritettu, harvempi tiheys todennäköisesti riittää seuraamaan laitosten lähestymistapojen tuloksia. Tämä vähentää myös vertailuarvoja käyttäville laitoksille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta valvontavaltuuksien, seuraamusten, kolmannen maan sivuliikkeiden sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien osalta ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁴¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Toimivaltaisten viranomaisten, niiden henkilöstön ja hallintoelinten jäsenten olisi oltava riippumattomia poliittisesta ja taloudellisesta vaikutusvallasta. Eturistiriitojen riskit heikentävät unionin rahoitusjärjestelmän eheyttä ja vaarantavat yhdenmukaisen pankki- ja pääomamarkkinaunionin tavoitteen. Direktiivissä 2013/36/EU olisi annettava yksityiskohtaisempia säännöksiä jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien niiden henkilöstö ja johto, toimivat riippumattomasti ja puolueettomasti. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava eturistiriitojen ehkäisemistä koskevat vähimmäisvaatimukset. Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille eturistiriitojen ehkäisemistä koskevat ohjeet, jotka perustuvat kansainvälisiin parhaisiin käytäntöihin.
- (2) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat valtuudet peruuttaa luottolaitokselle myönnetty toimilupa, jos luottolaitoksen on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan eikä se ole samanaikaisesti täyttänyt muita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁴³ tai Euroopan

⁴¹ EUVL C , , s. .

⁴² EUVL C , , s. .

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY,

parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 806/2014⁴⁴ säädettyjä kriisinratkaisuedellytyksiä. Tällaisessa tilanteessa luottolaitos olisi likvidoitava sovellettavan kansallisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti tai muun tyyppisissä menettelyissä, joista säädetään kyseisiä laitoksia varten kansallisessa lainsäädännössä, ja sen olisi sen vuoksi lopetettava toiminta, jota varten toimilupa oli myönnetty.

- (3) Pankkipalvelujen tarjoaminen unionissa edellyttää, että luottolaitoksella on aiempi toimilupa ja että se on fyysisesti läsnä oikeushenkilön tai sivuliikkeen välityksellä sen alueella. Vain tällä tavoin luottolaitoksiin voidaan soveltaa tehokasta vakavaraisuussäntelyä ja -valvontaa, jotka ovat tarpeen kaatumisriskin minimoimiseksi ja kaatumisen hallitsemiseksi, jotta estettäisiin sen leviäminen hallitsemattomasti ja rahoitusjärjestelmän romahtaminen (esim. pankin kaatumisen tai varovaisen luotonannon aiheuttaman pankin kaatumisen aiheuttama tartuntariski). Pankkipalvelujen tarjoaminen unionissa ilman fyysistä läsnäoloa lisäisi niiden rahoitusmarkkinoiden esiintymistä ja yleisyyttä, joilla luottolaitokset ovat tiiviisti mukana riskisegmenteissä, jotka eivät kuulu unionin vakavaraisuussäntelyn ja -valvonnan piiriin ja jotka voivat mahdollisesti uhata unionin tai sen yksittäisten jäsenvaltioiden rahoitusvakautta. Vuosien 2008–2009 finanssikriisi on viimeisin historiallinen ennakkotapaus, joka korostaa sitä, miten pienet markkinasegmentit voivat aiheuttaa merkittäviä uhkia unionin ja sen jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle, jos ne jätetään vakavaraisuuden valvonnan ja säntelyn ulkopuolelle. Sen vuoksi on tarpeen säätää unionin lainsäädännössä nimenomaisesta vaatimuksesta, jonka mukaan kolmanteen maahan sijoittautuneiden yritysten, jotka haluavat tarjota pankkipalveluja unionissa, olisi ainakin perustettava jäsenvaltioon sivuliike ja että tällaiselle sivuliikkeelle olisi myönnettävä toimilupa unionin lainsäädännön mukaisesti, paitsi jos yritys haluaa tarjota pankkipalveluja unionissa tytäryrityksen välityksellä. Tätä vaatimusta sivuliikkeen perustamisesta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa tapauksiin, joissa palveluja pyydetään käänteisesti, koska tässä tapauksessa asiakas pyytää kolmannessa maassa sijaitsevaa yritystä pyytämään palvelun tarjoamista.
- (4) Luottolaitosten valvontaviranomaisilla olisi oltava kaikki tarvittavat valtuudet, joiden avulla ne voivat suorittaa tehtävänsä ja jotka kattavat valvottavien yhteisöjen toteuttamat erilaiset toimenpiteet. Tätä varten ja tasapuolisten toimintaedellytysten lisäämiseksi valvontaviranomaisilla on oltava käytettävissään kaikki valvontavaltuudet, joiden avulla ne voivat kattaa merkittävät toimenpiteet, joita valvottavat yhteisöt voivat toteuttaa. Euroopan keskuspankille ja kansallisille toimivaltaisille viranomaisille olisi sen vuoksi ilmoitettava, jos valvottavan yhteisön toteuttamat merkittävät toimenpiteet, mukaan lukien valvottavien yhteisöjen hankkimat merkittävät omistuosuudet rahoitus- tai muissa yhteisöissä, varojen ja velkojen merkittävät siirrot valvotuilta yhteisöiltä tai valvotuille yhteisöille, sekä valvottavan yhteisön toteuttamat sulautumiset ja jakautumiset, joissa on mukana valvottuja yhteisöjä, herättävät huolta sen vakavaraisuusprofiilista tai mahdollisesta

2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁴⁴

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta. Lisäksi EKP:llä ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet puuttua tällaisiin tapauksiin.

- (5) Sulautumisten ja jakautumisten osalta direktiivissä (EU) 2017/1132 vahvistetaan yhdenmukaistetut säännöt ja menettelyt erityisesti osakeyhtiöiden rajat ylittäviä sulautumisia ja jakautumisia varten. Sen vuoksi tässä direktiivissä säädetyn toimivaltaisten viranomaisten arviointimenettelyn olisi täydennettävä direktiiviä (EU) 2017/1132 eikä se saisi olla ristiriidassa minkään sen säännöksen kanssa. Kun on kyse rajat ylittävistä sulautumisista ja jakautumisista, jotka kuuluvat direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamisalaan, toimivaltaisen valvontaviranomaisen antaman perustellun lausunnon olisi oltava osa kaikkien asiaankuuluvien ehtojen noudattamisen arviointia ja kaikkien sulautumista tai jakautumista edeltävän todistuksen edellyttämien menettelyjen ja muodollisuuksien asianmukaista suorittamista. Perusteltu lausunto olisi sen vuoksi siirrettävä nimetylle kansalliselle viranomaiselle, joka vastaa sulautumista tai jakautumista edeltävän todistuksen myöntämisestä direktiivin (EU) 2017/1132 mukaisesti.
- (6) Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset voivat puuttua asiaan ennen kuin jokin näistä olennaisista toimista toteutetaan, niistä olisi ilmoitettava etukäteen. Ilmoitukseen olisi liitettävä tiedot, joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat arvioidakseen suunniteltua toimintaa vakavaraisuuden sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan näkökulmasta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi aloitettava arviointi siitä hetkestä, kun ilmoitus, joka sisältää kaikki pyydyt tiedot, vastaanotetaan, ja jos kyseessä on olennaisen omistusosuuden hankkiminen tai varojen ja velkojen merkittävä siirto, arvioinnin olisi oltava ajallisesti rajoitettu.
- (7) Kun on kyse huomattavan omistusosuuden hankinnasta tai varojen tai velkojen olennaisesta siirrosta, toimivaltainen viranomainen voi arvioinnin päätelmien perusteella päättää vastustaa toimenpidettä. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät vastusta toimenpidettä tietyn ajan kuluessa, toimenpide katsotaan hyväksytyksi.
- (8) Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi ja tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi näitä toimivaltaisten viranomaisten lisävaltuuksia olisi sovellettava ainoastaan olennaisina pidettäviin toimiin. Ainoastaan sulautumisista tai jakautumisista koostuvia toimia olisi automaattisesti käsiteltävä olennaisina liiketoimina, koska vastaperustetun yksikön toiminnan vakauden voidaan odottaa olevan merkittävästi erilainen kuin sulautumiseen tai jakautumiseen alun perin osallistuneiden yhteisöjen. Sulautumisia tai jakautumisia ei pitäisi myöskään tehdä niitä toteuttavien yhteisöjen toimesta ennen kuin toimivaltaisilta viranomaisilta on saatu myönteinen lausunto. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava muut toimet (mukaan lukien hallussapidon hankinta sekä varojen ja velkojen siirrot), jos ne katsotaan olennaisiksi, hiljaisen hyväksynnän menettelyllä.
- (9) Joissakin tilanteissa (esimerkiksi jos mukana on eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhteisöjä) toimet saattavat edellyttää useilta toimivaltaisilta viranomaisilta useita ilmoituksia ja arviointeja, mikä edellyttää tehokasta yhteistyötä kyseisten viranomaisten välillä. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää yhteistyövelvoitteita, erityisesti varhaisia ristiinilmoituksia, sujuvaa tietojenvaihtoa ja arvioinnin koordinointia.
- (10) On tarpeen yhdenmukaistaa säännökset, jotka koskevat huomattavan omistusosuuden hankkimista luottolaitoksesta, niiden säännösten kanssa, jotka koskevat laitoksen hankkimaa huomattavaa omistusosuutta, jos molemmat arvioinnit on suoritettava samasta toimenpiteestä. Ilman asianmukaista muotoilua nämä säännökset voivat johtaa epä johdonmukaisuuksiin toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa arvioinnissa ja

viime kädessä niiden tekemissä päätöksissä. Sen vuoksi on tarpeen säätää vastaavasta toimivaltaisille viranomaisille annettavasta lisääjasta ilmoituksen vastaanottamisen ilmoittamiseksi, kun toimi katsotaan monimutkaiseksi).

- (11) EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotta voidaan varmistaa näiden ylimääräisten valvontavaltuuksien asianmukainen käyttö. Kyseisissä teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa olisi erityisesti täsmennettävä tiedot, jotka toimivaltaisten viranomaisten on saatava, arvioitavat seikat ja yhteistyö, jos mukana on useampi kuin yksi toimivaltainen viranomainen. Nämä eri osatekijät ovat ratkaisevan tärkeitä sen varmistamiseksi, että riittävän yhdenmukaistetut valvontamenetelmät mahdollistavat lisävaltuuksia koskevien säännösten tehokkaan täytäntöönpanon ja mahdollisimman vähäisen hallinnollisen lisärasituksen.
- (12) On ratkaisevan tärkeää, että luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt noudattavat vakavaraisuusvaatimuksia, jotta voidaan varmistaa niiden turvallisuus ja vakaus ja säilyttää rahoitusjärjestelmän vakaus sekä koko unionin tasolla että kussakin jäsenvaltiossa. Sen vuoksi EKP:llä ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet toteuttaa oikea-aikaisia ja päättäväisiä toimenpiteitä, jos kyseiset luottolaitokset, rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja niiden tosiasialliset hoitajat eivät noudata vakavaraisuusvaatimuksia tai valvontapäätöksiä.
- (13) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi seuraamusten määräämisvalta-asioissa jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka liittyvät tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁴⁵ rikkomiseen. Jäsenvaltiot voivat määrätä hallinnollisia seuraamuksia erityisesti silloin, kun asianomaiseen rikkomiseen sovelletaan myös kansallista rikoslainsäädäntöä. Kyseisten hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien vähimmäisvaltuudet, jotka toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava, jotta ne voivat määrätä niitä, perusteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon niiden soveltamisessa, julkistamista koskevissa vaatimuksissa tai hallinnollisten seuraamusten ja uhkasakkojen tasoissa. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava uhkasakkojen soveltamista koskevat erityiset säännöt ja tehokkaat mekanismit.
- (14) Hallinnollisilla taloudellisilla seuraamuksilla olisi oltava pelotevaikutus, jotta estetään luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka rikkoo kansallisia säännöksiä, joilla direktiivi 2013/36/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 vastaisesti, harjoittamasta samaa tai samankaltaista toimintaa tulevaisuudessa. Jäsenvaltioita olisi vaadittava säätämään hallinnollisista seuraamuksista, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi otettava huomioon mahdolliset aiemmat rikosoikeudelliset seuraamukset, jotka on mahdollisesti määrätty samasta rikkomuksesta vastuussa olevalle samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, määrittäessään

⁴⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoa. Tarkoituksena on varmistaa, että kaikkien seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden ankaruus hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasaantuessa rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen kyseisen rikkomuksen vakavuuden kannalta. Tätä varten on olennaisen tärkeää tehostaa toimivaltaisten viranomaisten ja oikeusviranomaisten välistä yhteistyötä, kun on kyse hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasautumisesta samasta rikkomuksesta vastuussa olevia samoja henkilöitä vastaan. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava erityiset säännöt ja mekanismit tällaisen yhteistyön helpottamiseksi.

- (15) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava määrätä hallinnollisia seuraamuksia samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on vastuussa samoista teoista tai laiminlyönneistä. Tällaisella menettelyjen ja seuraamusten kumuloitumisella samasta rikkomisesta olisi kuitenkin pyrittävä erilaisiin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen asianmukaisesta koordinoinnista. Tällaisilla säännöillä olisi rajattava kyseiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle samasta rikkomuksesta määrättävät kumulatiiviset seuraamukset siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä näiden eri tavoitteiden saavuttamiseksi. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että menettelyjen kasautuessa määrättyjen hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten ja muiden toimenpiteiden ankaruus rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen kyseisen rikkomuksen vakavuuden vuoksi. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että tällainen menettelyjen ja myöhempien seuraamusten päällekkäisyys on *ne bis in idem* -periaatteen mukaista ja että asianomaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeuksia suojellaan asianmukaisesti.
- (16) Oikeushenkilöitä koskevia hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia olisi sovellettava johdonmukaisesti, erityisesti määritettäessä hallinnollisten seuraamusten enimmäismäärää, jossa olisi otettava huomioon asianomaisen yrityksen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto. Direktiivissä 2013/36/EU esitetty vuotuisen kokonaisnettoliikevaihdon nykyinen määritelmä ei kuitenkaan ole riittävän kattava eikä riittävän selkeä eikä täydellinen, jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset hallinnollisten taloudellisten seuraamusten soveltamisessa. Sen vuoksi on tarpeen selventää useita nykyisen vuotuisen kokonaisnettoliikevaihdon määritelmän osatekijöitä, jotta vältetään epäyhtenäinen tulkinta.
- (17) Hallinnollisten seuraamusten lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä uhkasakkoja luottolaitoksille, rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja niiden tosiasiallisille johtajille, koska ne tai he eivät ole noudattaneet direktiivistä 2013/36/EU tai asetuksesta (EU) N:o 575/2013 johtuvia velvoitteitaan tai toimivaltaisen viranomaisen antamaa päätöstä. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet olisi määrättävä, jos toimivaltaisen viranomaisen vaatimuksen tai valvontapäätöksen rikkominen jatkuu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava määrätä tällaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä ilman, että niiden tarvitsee osoittaa rikkomisen kohteena olevalle osapuolelle etukäteen esitettyä pyyntöä, määräystä tai varoitusta. Koska uhkasakkojen tarkoituksena on pakottaa luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt lopettamaan jatkuva rikkominen, uhkasakkojen soveltaminen ei saisi estää toimivaltaisia viranomaisia määräämästä myöhemmin hallinnollisia seuraamuksia samasta rikkomisesta.

- (18) On tarpeen säätää hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman laajat toimintamahdollisuudet rikkomuksen jälkeen ja auttaa estämään uusia rikkomuksia riippumatta siitä, luokitellaanko ne kansallisen lainsäädännön mukaiseksi hallinnolliseksi seuraamukseksi tai muuksi hallinnolliseksi toimenpiteeksi. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava säätää lisäseuraamuksista ja korkeammista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista.
- (19) Toimivaltaisten viranomaisten olisi määrättävä uhkasakkoja, jotka ovat oikeasuhteisia ja tehokkaita. Toimivaltaisen viranomaisen olisi näin ollen otettava huomioon uhkasakon mahdollinen vaikutus rikkomiseen syyllistyneen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön taloudelliseen tilanteeseen ja pyrittävä välttämään se, että seuraamus aiheuttaisi rikkoneelle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle maksukyvyttömyyden, johtaisi vakavaan taloudelliseen ahdinkoon tai muodostaisi suhteettoman prosenttiosuuden sen vuotuisesta kokonaisliikevaihdesta.
- (20) Jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei sallita tässä direktiivissä säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia, hallinnollisia seuraamuksia koskevia sääntöjä voidaan soveltaa siten, että seuraamuksen käynnistää toimivaltainen viranomainen ja sen määrää oikeusviranomaiset. Sen vuoksi kyseisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että sääntöjen ja seuraamusten soveltamisella on vastaava vaikutus kuin toimivaltaisten viranomaisten määräämillä hallinnollisilla seuraamuksilla. Tällaisia seuraamuksia määrätessään oikeusviranomaisten olisi otettava huomioon toimivaltaisen viranomaisen antama suositus, jolla seuraamus pannaan vireille. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (21) Jotta voidaan säätää asianmukaisista seuraamuksista direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta, luetteloa rikkomuksista, joihin sovelletaan hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä, olisi täydennettävä. Sen vuoksi direktiivin 2013/36/EU 67 artiklan mukaista rikkomusten luetteloa olisi muutettava.
- (22) Kolmanteen maahan sijoittautuneiden yritysten johonkin jäsenvaltioon pankkipalvelujen tarjoamista varten perustamien sivuliikkeiden sääntelyyn sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, ja sitä yhdenmukaistetaan vain hyvin rajoitetusti direktiivillä 2013/36/EU. Vaikka kolmannen maan sivuliikkeillä on merkittävä asema unionin pankkimarkkinoilla, niihin sovelletaan tällä hetkellä vain hyvin korkeita tietovaatimuksia, mutta niihin ei sovelleta unionin tason vakavaraisuusstandardeja tai valvontayhteistyöjärjestelyjä. Yhteisen vakavaraisuuskehyksen täydellinen puuttuminen johtaa siihen, että kolmannen maan sivuliikkeisiin sovelletaan erilaisia varovaisuus- ja kattavuusvaatimuksia. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei myöskään ole kattavia tietoja eikä tarvittavia valvontavälineitä, joiden avulla voitaisiin seurata asianmukaisesti niitä erityisiä riskejä, joita yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimivat kolmannen maan ryhmät aiheuttavat sekä sivuliikkeiden että tytäryritysten kautta. Niihin ei tällä hetkellä sovelleta integroituja valvontajärjestelyjä, eikä kolmannen maan ryhmän kunkin sivuliikkeen valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen ole velvollinen vaihtamaan tietoja saman ryhmän muita sivuliikkeitä ja tytäryrityksiä valvovien toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällainen hajanainen sääntely-ympäristö aiheuttaa riskejä unionin rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle, mihin olisi puututtava asianmukaisesti kolmannen maan sivuliikkeitä koskevan yhdenmukaistetun kehyksen avulla. Tällaisen kehyksen olisi sisällettävä toimilupia, vakavaraisuusstandardeja, sisäistä hallintoa, valvontaa ja raportointia

koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset. Näiden vaatimusten olisi perustuttava vaatimuksiin, joita jäsenvaltiot jo soveltavat kolmannen maan sivuliikkeisiin alueellaan, ja niissä olisi otettava huomioon samanlaiset tai vastaavat vaatimukset, joita kolmannet maat soveltavat ulkomaisiin sivuliikkeisiin, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus jäsenvaltioiden välillä ja mukauttaa unionin kolmannen maan sivuliikkeitä koskeva kehys alalla vallitseviin kansainvälisiin käytäntöihin.

- (23) Oikeasuhteisuuden vuoksi kolmannen maan sivuliikkeitä koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon riski, jonka ne aiheuttavat rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle unionissa ja jäsenvaltioissa. Sen vuoksi kolmannen maan sivuliikkeet olisi luokiteltava joko luokkaan 1, jos niiden katsotaan olevan riskialttiimpia, tai muussa tapauksessa luokkaan 2, jos ne ovat pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia eivätkä aiheuta merkittävää rahoitusvakauteen liittyvää riskiä (yhdenmukaisesti asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olevan ”pienen ja rakenteeltaan yksinkertaisen laitoksen” määritelmän kanssa). Näin ollen kolmannen maan sivuliikkeiden, joiden varat ovat vähintään 5 000 000 000 euroa, olisi katsottava aiheuttavan tällaisen suuremman riskin suuremman kokonsa ja monimuotoisuutensa vuoksi, koska niiden kaatuminen voisi aiheuttaa merkittäviä häiriöitä jäsenvaltion pankkipalvelumarkkinoilla tai sen pankkijärjestelmässä. Myös kolmannen maan sivuliikkeitä, joilla on lupa ottaa vastaan vähittäistalletuksia, olisi pidettävä samalla tavalla riskialttiimpina niiden koosta riippumatta, koska niiden kaatuminen vaikuttaisi erittäin haavoittuvassa asemassa oleviin talletajiin ja voisi johtaa luottamuksen menettämiseen jäsenvaltion pankkijärjestelmän turvallisuuteen ja vakauteen kansalaisten säästöjen suojaamiseksi. Nämä kolmannen maan sivuliikkeet olisi sen vuoksi luokiteltava luokkaan 1.
- (24) Kolmannen maan sivuliikkeet olisi luokiteltava luokkaan 1 myös silloin, kun kolmannessa maassa sijaitsevaan yritykseen, joka on niiden pääkonttori, jäljempänä ’pääyritys’, sovelletaan sääntelyä, valvontaa ja täytäntöönpanoa, joiden ei katsota vastaavan vähintään direktiiviä 2013/36/EU ja asetusta (EU) N:o 575/2013, tai jos kyseinen kolmas maa on merkitty suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jonka rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa järjestelmässä on strategisia puutteita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁴⁶ mukaisesti. Kyseiset kolmannen maan sivuliikkeet aiheuttavat merkittävän riskin unionin ja sijoittautumisjäsenvaltion rahoitusvakaudelle, koska niiden pääyritykseen sovellettavissa pankkialan sääntelypuutteissa tai rahanpesun vastaisissa kehyksissä ei oteta riittävästi huomioon sivuliikkeen jäsenvaltiossa harjoittamasta toiminnasta aiheutuvia erityisiä riskejä tai kolmannen maan ryhmästä aiheutuvia vastapuolille jäsenvaltiossa aiheutuvia riskejä tai niiden riskien asianmukaista seurantaa. Jotta voidaan määrittää kolmannen maan pankkialan vakavaraisuus- ja valvontastandardien vastaavuus unionin standardien kanssa, komission olisi voitava antaa EPV:lle tehtäväksi suorittaa arviointi asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan mukaisesti. EPV:n olisi varmistettava, että arviointi suoritetaan tinkimättömällä ja avoimella tavalla ja vakaan menetelmän mukaisesti. Lisäksi EPV:n olisi kuultava kolmannen maan valvontaviranomaisia ja pankkialan sääntelystä vastaavia ministeriöitä ja tarvittaessa yksityisen sektorin osapuolia ja tehtävä tiivistä yhteistyötä niiden kanssa

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

pyrkien kohtelevaan kyseisiä osapuolia oikeudenmukaisesti ja antamaan niille mahdollisuus toimittaa asiakirjoja ja esittää huomautuksia kohtuullisessa ajassa. Lisäksi EPV:n olisi varmistettava, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan mukaisesti annettu kertomus on asianmukaisesti perusteltu, sisältää yksityiskohtaisen kuvauksen arvioiduista seikoista ja toimitetaan kohtuullisen ajan kuluessa.

- (25) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava nimenomainen toimivalta vaatia tapauskohtaisesti, että kolmannen maan sivuliikkeet hakevat toimilupaa direktiivin 2013/36/EU III osaston 1 luvun mukaisesti ainakin silloin, kun kyseiset sivuliikkeet harjoittavat toimintaa muissa jäsenvaltioissa toimivien vastapuolten kanssa sisämarkkinasääntöjen vastaisesti tai jos ne aiheuttavat merkittävän riskin unionin tai sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon ne ovat sijoittautuneet. Lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi vaadittava arvioimaan säännöllisesti, ovatko kolmannen maan sivuliikkeet, joilla on kirjanpidossaan varoja vähintään 30 000 000 000 euroa, järjestelmän kannalta merkittäviä. Kaikille samaan kolmannen maan ryhmään kuuluville sivuliikkeille, jotka ovat sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon tai koko unioniin, olisi tehtävä yhteinen arviointi. Arvioinnissa olisi tarkasteltava erityiskriteerien mukaisesti, aiheuttavatko kyseiset sivuliikkeet samantasoisien riskien unionin tai sen jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle järjestelminä, jotka on määritelty ”järjestelmän kannalta merkittäviksi” direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kolmannen maan sivuliikkeet ovat järjestelmän kannalta merkittäviä, niiden olisi asetettava sivuliikkeille vaatimuksia, jotka ovat asianmukaisia rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien lieventämiseksi. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että kolmannen maan sivuliikkeet hakevat direktiivin 2013/36/EU mukaista toimilupaa tytäryrityksenä toimiviksi laitoksiksi voidakseen jatkaa pankkitoiminnan harjoittamista jäsenvaltiossa tai koko unionissa. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava asettaa muita vaatimuksia, erityisesti velvoitteen järjestää uudelleen kolmannen maan sivuliikkeiden varat tai toiminnot unionissa siten, että kyseiset sivuliikkeet lakkaavat olemasta järjestelmän kannalta merkittäviä, tai vaatimuksen noudattaa lisäpääomaa, likviditeettiä, raportointia tai julkistamista koskevia vaatimuksia, jos tämä riittää rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien käsittelemiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus olla asettamatta mitään näistä vaatimuksista järjestelmän kannalta merkittäviksi arvioiduille kolmannen maan sivuliikkeille vain, jos toimivaltaiset viranomaiset voivat osoittaa, että riskit, joita kyseiset sivuliikkeet aiheuttavat unionin ja jäsenvaltioiden rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle, eivät kasvaisi merkittävästi, jos tällaisia vaatimuksia ei olisi, enintään yhden vuoden ajan.

- (26) Jotta voidaan varmistaa, että kolmannen maan ryhmää koskevat valvontapäätökset ovat yhdenmukaisia sivuliikkeiden ja tytäryritysten kanssa kaikkialla unionissa, olisi nimettävä johtava toimivaltainen viranomainen, joka suorittaa järjestelmän kannalta merkittävän arvioinnin. Tämän tehtävän olisi vastattava kolmannen maan ryhmän konsolidoitua valvojaa unionissa, kun sovelletaan direktiivin 2013/36/EU 111 artiklaa, tai toimivaltaista viranomaista, josta tulisi kyseisen artiklan mukaisesti konsolidoitu valvoja, jos kyseisen ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevia sivuliikkeitä kohdeltaisiin sen tytäryrityksinä. Jos asianomaista konsolidoitua valvojaa ei ole määritetty tai jos johtava toimivaltainen viranomainen ei ole aloittanut järjestelmän merkittävyyden arviointia kolmen kuukauden kuluessa. EPV:n olisi sen sijaan suoritettava kyseinen arviointi. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EPV:n olisi kuultava asianomaisten kolmannen maan ryhmän tytäryritysten ja sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia ja tehtävä niiden kanssa

täysimääräistä yhteistyötä koko unionissa. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen ja kyseisten toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteinen päätös siitä, asetetaanko vaatimuksia järjestelmän kannalta merkittäviksi arvioituille kolmannen maan sivuliikkeille. Oikeudenmukaisen menettelyn vuoksi johtavan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EPV:n olisi varmistettava, että kolmannen maan sivuliikkeiden oikeutta tulla kuulluksi ja esittää huomautuksia kunnioitetaan arvioitaessa niiden merkitystä järjestelmän kannalta.

- (27) Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkistettava, noudattavatko kolmannen maan sivuliikkeet direktiivin 2013/36/EU mukaisia asiaankuuluvia vaatimuksia, ja toteutettava kyseisiä sivuliikkeitä koskevia valvontatoimenpiteitä kyseisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi tai noudattamiseksi uudelleen. Jotta helpotetaan kolmannen maan sivuliikkeitä koskevien vaatimusten tehokasta valvontaa ja mahdollistetaan kattava yleiskuva kolmannen maan ryhmien toiminnasta unionissa, yhteinen valvonta- ja rahoitusraportointi olisi asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville vakiolomakkeiden mukaisesti. EPV:lle olisi annettava valtuudet laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan kyseiset mallit, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kyseiset teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset. Lisäksi on tarpeen panna täytäntöön asianmukaiset yhteistyöjärjestelyt toimivaltaisten viranomaisten välillä sen varmistamiseksi, että kaikki unionissa kolmannen maan sivuliikkeiden kautta toimivien kolmannen maan ryhmien toimet ovat kattavan valvonnan alaisia, jotta estetään kyseisiin ryhmiin unionin lainsäädännön nojalla sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja minimoidaan unionin rahoitusvakauteen mahdollisesti kohdistuvat riskit. Erityisesti luokkaan 1 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeet olisi sisällytettävä kolmannen maan ryhmien valvontakollegioiden soveltamisalaan unionissa. Jos tällaista kollegiota ei vielä ole, toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava tilapäinen kollegio saman ryhmän kaikille luokkaan 1 kuuluville kolmannen maan sivuliikkeille, jos se toimii useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.
- (28) Kolmannen maan sivuliikkeitä koskevaa unionin kehystä olisi sovellettava rajoittamatta harkintavaltaa, jonka perusteella jäsenvaltiot voivat tällä hetkellä edellyttää yleisesti, että tiettyjen kolmansien maiden yritykset harjoittavat pankkitoimintaa niiden alueella yksinomaan direktiivin 2013/36/EU III osaston 1 luvun mukaisesti toimiluvan saaneiden tytäryrityksinä toimivien laitosten kautta. Tämä vaatimus voi koskea kolmansia maita, jotka soveltavat pankkialan vakavaraisuus- ja valvontastandardeja, jotka eivät vastaa jäsenvaltion kansallisen lain mukaisia standardeja, tai kolmansia maita, joiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevassa järjestelmässä on strategisi puutteita.
- (29) Sen jälkeen kun IFRS 9 otettiin käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2018, odotettuja luottotappioita koskevien laskelmien tulos, joka perustuu mallintamismenetelmiin, vaikuttaa suoraan laitosten omien varojen määrään ja sääntelyyn perustuviin suhdelukuihin. Samat mallintamismenetelmät muodostavat myös perustan odotettavissa olevien luottotappioiden laskemiselle, kun laitokset soveltavat kansallisia tilinpitosäännöstöjä. Tämän vuoksi on tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja EPV:llä on selkeä näkemys näiden laskelmien vaikutuksesta riskipainotettuja omaisuuseriä koskevien arvojen ja samankaltaisista vastuista johtuviin omien varojen vaatimusten kirjoon. Tätä varten esikuva-analyysin olisi katettava myös nämä mallintamismenetelmät. Koska laitokset, jotka laskevat pääomavaatimuksia luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti, voivat myös käyttää malleja odotettavissa olevien luottotappioiden laskemiseen IFRS 9 -kehysten puitteissa,

kyseiset laitokset olisi myös sisällytettävä vertailuun suhteellisuusperiaate huomioon ottaen.

- (30) Asetuksella (EU) 2019/876⁴⁷ muutettiin asetusta (EU) N:o 575/2013 ottamalla käyttöön Baselin pankkivalvontakomitean kehittämä tarkistettu markkinariskikehys. Tähän uuteen kehykseen kuuluva vaihtoehtoinen standardimenetelmä antaa laitoksille mahdollisuuden mallintaa tiettyjä parametreja, joita käytetään laskettaessa riskipainotettuja omaisuuseriä ja markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia. Sen vuoksi on tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja EPV:llä on selkeä kuva riskipainotettuja omaisuuseriä koskevien arvojen ja omien varojen vaatimusten kirjosta, joka syntyy samankaltaisille vastuille vaihtoehtoisten sisäisten mallien menetelmän lisäksi myös vaihtoehtoisen standardimenetelmän mukaisesti. Näin ollen markkinariskien vertailun olisi katettava tarkistetut standardoidut ja sisäiset mallit.
- (31) Unionin tekemässä Pariisin sopimuksessa⁴⁸ ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmassa vahvistettu maailmanlaajuinen siirtyminen kohti kestävää taloutta edellyttää perusteellista sosioekonomista muutosta ja riippuu siitä, saadaanko julkiselta ja yksityiseltä sektorilta merkittäviä rahoitusvaroja. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma⁴⁹ velvoittaa unionin saavuttamaan ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä. Rahoitusjärjestelmällä on tärkeä rooli tämän siirtymän tukemisessa, eikä se liity ainoastaan syntyvien mahdollisuuksien hyödyntämiseen ja tukemiseen vaan myös sen mahdollisesti aiheuttamien riskien asianmukaiseen hallintaan.
- (32) Kestävään ja ilmastoneutraaliin kiertotalouteen siirtymisen ennennäkemättömällä mittakaavalla on huomattavia vaikutuksia rahoitusjärjestelmään. Vuonna 2018 rahoitusjärjestelmän viherryttämistä käsittelevä keskuspankkien ja sääntelyviranomaisten verkosto⁵⁰ tunnusti, että ilmastoon liittyvät riskit ovat taloudellisen riskin lähde. Komission uudistetussa kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategiassa⁵¹ korostetaan, että ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit sekä riskit, jotka johtuvat erityisesti ilmastomuutoksen fyysisistä vaikutuksista, biologisen monimuotoisuuden vähenemisestä ja ekosysteemien yleisemmästä ympäristön tilan heikkenemisestä, muodostavat ennennäkemättömän haasteen talouksillemme ja rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Näihin riskeihin liittyy erityispiirteitä, kuten niiden tulevaisuuteen suuntautuva luonne ja niiden erityiset vaikutukset lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

⁴⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁴⁸ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4).

⁴⁹ COM(2019) 640 final.

⁵⁰ Verkosto aloitti 12. joulukuuta 2017 Paris One Planet Summit -tapahtumassa, ja se on ryhmä keskuspankkeja ja valvontaviranomaisia, jotka haluavat vapaaehtoisesti jakaa parhaita käytäntöjä, edistää ympäristö- ja ilmastoriskien hallinnan kehittämistä rahoitusallalla ja hankkia valtavirtarahoitusta kestävään talouteen siirtymisen tukemiseksi.

⁵¹ COM(2021) 390 final, 6.7.2021.

- (33) Kestävään ja ilmastoneutraaliin kiertotalouteen siirtymisen pitkän aikavälin luonne ja syvyys aiheuttavat merkittäviä muutoksia laitosten liiketoimintamalleihin. Rahoitusalan ja erityisesti luottolaitosten asianmukainen sopeutus on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa tavoite kasvihuonekaasujen nollanettopäästöistä unionin taloudessa vuoteen 2050 mennessä säilyttäen samalla luontaiset riskit hallinnassa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi voitava arvioida tätä prosessia ja puuttua tapauksiin, joissa laitokset hallitsevat ilmastoriskejä sekä ympäristön pilaantumisesta ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä aiheutuvia riskejä tavalla, joka vaarantaa yksittäisten laitosten vakauden tai koko rahoitusvakauden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös seurattava ja niille olisi annettava valtuudet toimia silloin, kun laitosten liiketoimintamallit ja -strategiat ovat ristiriidassa asiaankuuluvien unionin toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa ja laajemmat siirtymäsuunnaukset kohti kestävää taloutta aiheuttavat riskejä niiden liiketoimintamalleille ja -strategioille tai rahoitusvakaudelle. Ilmastoriskejä ja laajemmin ympäristöriskejä olisi tarkasteltava yhdessä sosiaalisten riskien ja hallintoon liittyvien riskien kanssa yhdessä riskiluokassa, jotta nämä tekijät voidaan integroida kattavasti ja koordinoitusti, koska ne ovat usein sidoksissa toisiinsa. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit liittyvät läheisesti kestävyyskäsitteeseen, sillä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät ovat kestävyyskäsitteen kolme tärkeintä pilaria.
- (34) Jotta voidaan säilyttää riittävä häiriönsietokyky ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden kielteisiä vaikutuksia vastaan, unioniin sijoittautuneiden laitosten on kyettävä järjestelmällisesti tunnistamaan, mittaamaan ja hallitsemaan ympäristö-, yhteiskunta- ja -hallintotapariskejä, ja niiden valvontaviranomaisten on arvioitava riskit sekä yksittäisen laitoksen että järjestelmän tasolla ja asetettava etusijalle ympäristötekijät ja edistytävä muissa kestävyyskäsitteissä arviointimenetelmien ja -välineiden kehittyessä. Laitosten olisi arvioitava salkkujensa mukauttamista unionin tavoitteeseen saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä sekä estää ympäristön pilaantuminen ja biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen. Laitosten olisi laadittava erityisiä suunnitelmia, joilla puututaan riskeihin, jotka aiheutuvat lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä siitä, että niiden liiketoimintamalli ja -strategia ovat ristiriidassa unionin asiaankuuluvien poliittisten tavoitteiden kanssa, jotka sisältyvät Pariisin sopimukseen, Fit for 55 -pakettiin⁵² [ja vuoden 2020 jälkeiseen maailmanlaajuiseen biodiversiteettikehykseen]. Laitoksilla olisi oltava vankat ohjaus- ja hallintajärjestelmät ja sisäiset prosessit ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallitsemiseksi, ja niillä olisi oltava ylimpien hallintoelintensä hyväksymät strategiat, joissa otetaan huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyiset ja tulevaisuuteen suuntautuvat vaikutukset. Muutoksen vetäjänä kussakin yksittäisessä laitoksessa on myös se, että ylin hallintoelin ja laitosten sisäinen pääoman kohdentaminen ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien hallitsemiseksi ovat kollektiivisesti tietoisia ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä ja tuntevat ne. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien erityispiirteet ja niiden suhteellinen uutuus merkitsevät

⁵² Komission 14 päivänä heinäkuuta 2021 antama tiedonanto COM(2021)568 final, joka sisältää seuraavat komission ehdotukset: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final, COM(2021)552 final.

sitä, että ymmärrykset, mittaukset ja johtamiskäytännöt voivat vaihdella merkittävästi eri laitoksissa. Jotta voidaan varmistaa lähentyminen kaikkialla unionissa ja ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukainen ymmärtäminen, vakauden valvontaa koskevassa sääntelyssä olisi annettava asianmukaiset määritelmät ja vähimmäisvaatimukset kyseisten riskien arvioimiseksi. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään määritelmistä, ja EPV:lle annetaan valtuudet määritellä vähimmäisviitemenetelmät arvioitaessa ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten rahoitusvakautteen ja asettaa etusijalle ympäristötekijöiden vaikutus. Koska ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien ennakoiva luonne merkitsee sitä, että skenaarioanalyysit ja stressitestit yhdessä näihin riskeihin puuttumista koskevien suunnitelmien kanssa ovat erityisen informatiivisia arviointivälineitä, EPV:lle olisi myös annettava valtuudet laatia yhdenmukaiset kriteerit suunnitelmien sisältöä varten, jotta voidaan puuttua näihin riskeihin ja laatia skenaarioita ja soveltaa stressitestausten menetelmiä. Ympäristöön liittyvät riskit, mukaan lukien ympäristön pilaantumisesta ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä aiheutuvat riskit, ja erityisesti ilmastoon liittyvät riskit olisi asetettava etusijalle, kun otetaan huomioon niiden kiireellisyys ja skenaarioanalyysin ja stressitestauksen erityinen merkitys niiden arvioinnissa.

- (35) Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvillä riskeillä voi olla kauaskantoisia vaikutuksia sekä yksittäisten laitosten että koko rahoitusjärjestelmän vakautteen. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava nämä riskit johdonmukaisesti huomioon asiaankuuluvassa valvontatoiminnassaan, mukaan lukien vakavaraisuuden arviointiprosessi ja kyseisten riskien stressitestausta. Euroopan komissio on teknisen tuen välineensä kautta tukenut kansallisia toimivaltaisia viranomaisia stressitestausten menetelmien kehittämisessä ja täytäntöönpanossa ja on valmis jatkamaan teknisen tuen antamista tältä osin. Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä koskevia stressitestausten menetelmiä on kuitenkin tähän mennessä sovellettu pääasiassa kartoittavalla tavalla. Jotta ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien stressitestit voitaisiin sisällyttää tiukasti ja johdonmukaisesti valvontaan, EPV:n, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) olisi yhdessä laadittava ohjeet yhdenmukaisten näkökohtien ja yhteisten menetelmien varmistamiseksi ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien stressitestausta varten. Näiden riskien stressitestit olisi aloitettava ilmastoon ja ympäristöön liittyvillä tekijöillä, ja kun saataville tulee enemmän ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskitietoja ja menetelmiä, joilla tuetaan lisävälineiden kehittämistä niiden kvantitatiivisen vaikutuksen arvioimiseksi rahoitusriskeihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi yhä enemmän arvioitava kyseisten riskien vaikutusta luottolaitosten tekemien riittävyysarviointien yhteydessä. Valvontakäytäntöjen lähentämisen varmistamiseksi EPV:n olisi annettava ohjeet ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien yhdenmukaisesta sisällyttämisestä vakavaraisuuden arviointiprosessiin (SREP).
- (36) Direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan säännöksiä järjestelmäriskipuskurikehyksestä voidaan jo käyttää erilaisten järjestelmäriskien, myös ilmastonmuutokseen liittyvien riskien, käsittelyyn. Jos asianomaiset toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset katsovat, että ilmastonmuutokseen liittyvillä riskeillä voi olla vakavia kielteisiä vaikutuksia jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmään ja reaalityönteeseen, niiden olisi otettava käyttöön

järjestelmäriskipuskurikanta kyseisiä riskejä varten, jos ne katsovat, että tällaisen kannan käyttöönotto on tehokasta ja oikeasuhteista kyseisten riskien lieventämiseksi.

- (37) Ylimmän hallintoelimen jäsenille voidaan tehdä soveltuvuusarviointi vasta sen jälkeen, kun heidän nimittämisestään on kulunut merkittävä aika, tai jos kyseessä on keskeisistä toiminnoista vastaava henkilö, ei lainkaan. Näin ollen ylimmän hallintoelimen jäsenet, jotka eivät täytä soveltuvuuskriteerejä, ovat saattaneet hoitaa tehtäviään pitkään, mikä on ongelmallista erityisesti suurille laitoksille. Lisäksi rajat ylittävien laitosten on toimittava erilaisten kansallisten sääntöjen ja prosessien avulla, mikä ei tee nykyisestä järjestelmästä tehokasta. Vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat erilaiset vaatimukset eri puolilla unionia on erityisen akuutti kysymys pankkiunionin yhteydessä. Tämän vuoksi on tärkeää antaa unionin tasolla säännöt johdonmukaisen ja ennakoitavan sopivuutta ja luotettavuutta koskevan kehysten luomiseksi. Tämä edistää valvonnan lähentymistä, lisää luottamusta toimivaltaisten viranomaisten välillä ja lisää laitosten oikeusvarmuutta. Selkeä sopivuutta ja luotettavuutta koskeva kehys ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden arvioimiseksi on ratkaisevan tärkeää sen varmistamiseksi, että laitoksia johdetaan asianmukaisesti ja niiden riskejä hallitaan asianmukaisesti.
- (38) Ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden arvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että kyseiset jäsenet täyttävät tehtävänsä ja ovat hyvämaineisia. Laitosten, joilla on ensisijainen vastuu ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen soveltuvuuden arvioinnista, olisi suoritettava soveltuvuusarviointi, jonka jälkeen toimivaltaiset viranomaiset, jotka voivat suorittaa arvioinnin, ennen kuin ylimmän hallintoelimen jäsen ryhtyy hoitamaan tehtävänsä tai sen jälkeen, tarkastavat sen. Koska suurista laitoksista aiheutuu riskejä, joihin voi erityisesti liittyä leviämisvaikutuksia, ylimmän hallintoelimen soveltumattomia jäseniä olisi estettävä vaikuttamasta tällaisten suurten laitosten toimintaan, koska sillä saattaisi olla vakavia haittavaikutuksia. Sen vuoksi on asianmukaista, että toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, poikkeuksellisissa olosuhteissa, suurten laitosten ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden, ennen kuin kyseiset jäsenet suorittavat tehtävänsä.
- (39) Ylimmän hallintoelimen jäsenten lisäksi myös keskeisistä toiminnoista vastaavilla henkilöillä on merkittävä vaikutus laitoksen päivittäisen järkevän ja vakaan johtamisen varmistamiseen. Koska direktiivissä 2013/36/EU ei tällä hetkellä määritellä keskeisistä toiminnoista vastaavia henkilöitä, jäsenvaltioilla on unionissa toisistaan poikkeavia käytäntöjä, mikä haittaa tehokasta ja vaikuttavaa valvontaa ja estää tasapuoliset toimintaedellytykset. Sen vuoksi on tarpeen määritellä keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt. Lisäksi vastuun keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden arvioinnista olisi kuuluttava ensisijaisesti laitoksille. Suurten laitosten toimintaan liittyvien riskien vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin arvioitava sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja rahoitusjohtajan soveltuvuus tällaisissa suurissa laitoksissa, ennen kuin kyseiset henkilöt aloittavat tehtävänsä.
- (40) Oikeusvarmuuden ja ennustettavuuden varmistamiseksi laitosten kannalta on tarpeen ottaa käyttöön tehokas ja oikea-aikainen prosessi, jolla toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden. Tällaisen prosessin olisi mahdollistettava se, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää lisätietoja, mutta myös varmistaa, että kyseiset toimivaltaiset viranomaiset pystyvät käsittelemään soveltuvuusarvioinnit asetetussa määräajassa. Laitosten olisi puolestaan annettava toimivaltaisille viranomaisille oikeat ja täydelliset tiedot asetetussa määräajassa ja

vastattava nopeasti ja vilpittömässä mielessä toimivaltaisten viranomaisten esittämiin lisätietopyyntöihin.

- (41) Kun otetaan huomioon soveltuvuusarvioinnin merkitys laitosten vakaan ja järkevän johtamisen kannalta, on tarpeen antaa toimivaltaisille viranomaisille uusia välineitä, kuten vastuuilmoitukset ja tehtävien kartoitus, ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuuden arvioimiseksi. Näillä uusilla välineillä tuetaan myös toimivaltaisten viranomaisten työtä, kun ne tarkistavat laitosten ohjaus- ja hallintajärjestelmiä osana vakavaraisuuden arviointiprosessia. Huolimatta ylimmän hallintoelimen kokonaisvastuusta kollegiaalisena elimenä laitosten olisi laadittava erilliset lausunnot ja kartoitus, joissa selvitetään ylimmän hallintoelimen jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävät. Heidän henkilökohtaisia tehtäviään ei aina ole määriteltä selkeästi tai johdonmukaisesti, ja voi olla tilanteita, joissa kaksi tai useampi tehtävä limittyy tai joissa ei oteta huomioon tehtäviä, koska ne eivät kuulu yhden henkilön yksinomaiseen toimivaltaan. Kunkin henkilön tehtävien laajuus olisi määriteltävä tarkasti, eikä mitään vastuualueita saisi jättää ilman omistajuutta. Näillä välineillä olisi varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenten, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden vastuuvollisuus kasvaa.
- (42) Rahoitusvakauden turvaamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehdä ja panna päätökset täytäntöön nopeasti. Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden tai kriisinratkaisutoimien yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset ja kriisinratkaisuviranomaiset voivat pitää asianmukaisena ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenten erottamista tai korvaamista toisella. Tällaisten tilanteiden huomioon ottamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä ylimmän hallintoelimen jäsenten tai keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden soveltuvuusarviointi sen jälkeen, kun ylimmän hallintoelimen jäsenet tai keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat aloittaneet tehtävässä.
- (43) Kun laitos on sidottu asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyyn kokonaisriskipainolattiaan, laitoksen toimivaltaisen viranomaisen direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asettaman omien varojen lisävaatimuksen nimellismäärä, jolla puututaan muihin riskeihin kuin ylivelkaantumisriskiin, ei saisi välittömästi kasvaa, koska kaikki muut seikat ovat yhtä suuret. Lisäksi toimivaltaisen viranomaisen olisi tällaisessa tapauksessa tarkasteltava uudelleen laitoksen omien varojen lisävaatimusta ja arvioitava erityisesti, kattaako kyseinen vaatimus malliriskin, joka aiheutuu siitä, että laitos käyttää sisäisiä malleja, ja jos kattaa, missä määrin. Tällaisessa tapauksessa laitoksen omien varojen lisävaatimusta olisi pidettävä päällekkäisyytenä laitoksen omien varojen vaatimukseen sisältyvän kokonaisriskipainolattialla katettujen riskien kanssa, ja näin ollen toimivaltaisen viranomaisen olisi pienennettävä kyseistä vaatimusta siinä määrin kuin on tarpeen tällaisen päällekkäisyyden poistamiseksi niin kauan kuin kokonaisriskipainolattia sitoo laitosta.
- (44) Vastaavasti kun laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan, järjestelmäriskipuskurin edellyttämä laitoksen ydinpääoman (CET1) nimellismäärä ei saisi kasvaa, jos laitokseen liittyvät makrovakausriskit tai järjestelmäriskit eivät ole kasvaneet. Tällaisissa tapauksissa laitoksen toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen olisi tarkasteltava järjestelmäriskipuskurikantojen kalibrointia ja varmistettava, että ne ovat edelleen asianmukaisia eikä niissä oteta kahteen kertaan huomioon riskejä, jotka jo katetaan sillä perusteella, että laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia. Yleisesti ottaen

toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten ei pitäisi asettaa järjestelmäriskipuskuria koskevia vaatimuksia riskeille, jotka on jo täysin katettu kokonaisriskipainolattialla.

- (45) Lisäksi kun ”muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi” nimettyä laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia, sen toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen olisi tapauksen mukaan tarkasteltava laitoksen O-SII-puskurivaatimuksen kalibrointia ja varmistettava, että se pysyy asianmukaisena.
- (46) Jotta järjestelmäriskipuskuri voidaan aktivoida ajoissa ja tehokkaasti, on tarpeen selventää asiaankuuluvien säännösten soveltamista sekä yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa sovellettavia menettelyjä. Kaikkien jäsenvaltioiden nimettyjen viranomaisten olisi voitava vahvistaa järjestelmäriskipuskuri, jotta muiden jäsenvaltioiden viranomaisten asettamat järjestelmäriskipuskurikannat voidaan tunnustaa ja jotta voidaan varmistaa, että viranomaisilla on valtuudet puuttua järjestelmäriskeihin oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Toisen jäsenvaltion asettaman järjestelmäriskipuskurikannan hyväksyminen edellyttäisi ainoastaan verokannan tunnustavalta viranomaiselta ilmoitusta. Direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 15 kohdassa säädetty menettely on yhdenmukaistettava kyseisen direktiivin 133 artiklan 9 kohdassa säädetyn menettelyn kanssa, jotta vältetään tarpeettomat toimilupamenettelyt silloin, kun päätös puskurikannan asettamisesta johtaa siihen, että jokin aiemmin asetetuista kannoista laskee tai ei muutu. Mainitun direktiivin 133 artiklan 11 kohdassa säädettyjä menettelyjä olisi selkeytettävä ja yhdenmukaistettava tarvittaessa muita järjestelmäriskipuskurikantoja koskevien menettelyjen kanssa.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2013/36/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

- (1) muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- a) lisätään 8 a alakohta seuraavasti:
- ”8 a) ’hallintotoimintoon hoitavalla ylimmällä hallintoelimellä’ ylintä hallintoelintä, joka tosiasiallisesti johtaa laitosta, mukaan lukien laitoksen liiketoimintaa johtavat henkilöt;”
- b) korvataan 9 kohta seuraavasti:
- ”(9) ’toimivalla johdolla’ luonnollisia henkilöitä, jotka hoitavat liikkeenjohdollisia tehtäviä laitoksessa ja ovat suoraan vastuussa laitoksen ylimmälle hallintoelimelle, mutta eivät ole kyseisen elimen jäseniä, ja jotka ovat vastuussa laitoksen päivittäisestä johtamisesta laitoksen ylimmän hallintoelimen johdolla;”
- c) lisätään 9 a–9 d alakohta seuraavasti:
- ”9 a) ’keskeisistä toiminnoista vastaavilla henkilöillä’ henkilöitä, joilla on huomattava vaikutusvalta laitoksen johtamiseen mutta jotka eivät ole ylimmän hallintoelimen jäseniä, mukaan lukien sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja talousjohtaja, jos nämä johtajat eivät ole ylimmän hallintoelimen jäseniä;

- (9b) 'varainhoitajalla' henkilöä, joka vastaa laitoksen varainhoidosta, rahoitussuunnittelusta ja rahoitusraportoinnista;
- 9 c) 'sisäisen valvonnan toimintojen johtajilla' korkeimmalla hierarkkisella tasolla toimivia henkilöitä, jotka vastaavat laitoksen riippumattomien riskienhallinta-, säännönmukaisuus- ja sisäisen tarkastuksen toimintojen päivittäisen toiminnan tehokkaasta hallinnoinnista;
- 9 d) 'sisäisen valvonnan toiminnoilla' riskinhallinta-, säännönmukaisuus- ja sisäisen tarkastuksen toimintoja;"
- d) korvataan 11 alakohta seuraavasti:
- "(11) 'malliriskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 b alakohdassa määriteltyä malliriskiä;"
- e) Lisätään 29 a alakohta seuraavasti:
- "29 a) 'EU:ssa toimivalla erillisellä laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 33 a alakohdassa määriteltyä EU:ssa toimivaa erillistä laitosta;"
- f) Lisätään 47 a alakohta seuraavasti:
- "47 a) 'hyväksyttävällä pääomalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa määriteltyä hyväksyttävää pääomaa;"
- g) lisätään 66–69 alakohta seuraavasti:
- "(66) 'suurella laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdassa määriteltyä laitosta;
- (67) 'asianomaisella tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa määriteltyä olennaista tytäryritystä tai mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 147 alakohdassa määriteltyä suurta tytäryritystä;
- (68) 'määräaikaisilla uhkasakoilla' päiväkohtaisia uhkasakkoja, joiden tarkoituksena on lopettaa jatkuvat rikkomiset ja pakottaa oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö noudattamaan tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisia velvoitteitaan;
- (69) 'ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 d alakohdassa määriteltyä ympäristö-, yhteiskunta- tai hallintotapariskiä (ESG-riskiä);"
- (2) korvataan 4 artiklan 4 kohta seuraavasti:
- "4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vakavaraisuusvalvontaan ja tutkintaan liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, resurssit, toimintavalmiudet, valtuudet ja riippumattomuus sekä valtuudet määrätä uhkasakkoja ja seuraamuksia.
- Jotta voidaan säilyttää toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuus niiden käyttäessä valtuuksiaan, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että kyseiset toimivaltaiset viranomaiset, mukaan lukien niiden henkilöstö ja niiden hallintoelinten jäsenet, voivat toimia riippumattomasti ja puolueettomasti pyytämättä tai ottamatta ohjeita tai olematta vaikutusvaltaisia valvottaviin laitoksiin, minkään jäsenvaltion hallitukseen tai unionin elimeen taikka

mihin tahansa muuhun julkiseen tai yksityiseen elimeen. Nämä järjestelyt eivät rajoita toimivaltaisten viranomaisten oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka niillä on osana Euroopan finanssivalvontajärjestelmää ja jotka johtuvat 24 päivänä marraskuuta 2010 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 1093/2010^{*1}, yhteisestä valvontamekanismista, joka perustuu 15 päivänä lokakuuta 2013 annettuun neuvoston asetukseen (EU) N:o 1024/2013^{*2} ja 16 päivänä huhtikuuta 2014 annettuun Euroopan keskuspankin asetukseen (EU) N:o 468/2014^{*3}, yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle ja jotka johtuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014^{*4}.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään kaikki tarvittavat järjestelyt henkilöstönsä ja hallintoelintensä jäsenten eturistiriitojen ehkäisemiseksi. Tätä varten jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, jotka ovat oikeassa suhteessa kyseisen henkilöstön ja hallintoelinten jäsenten rooliin ja vastuisiin, ja ainakin kiellettävä heitä

- a) kaupankäynti rahoitusvälineillä, jotka on laskenut liikkeeseen tai joihin viitataan toimivaltaisten viranomaisten valvomien laitosten, niiden suorien tai välillisten emoyritysten, tytäryritysten tai sidosyritysten toimesta;
- b) sen jälkeen, kun heidän työsuhteensa toimivaltaisessa viranomaisessa on päättynyt, heidät palkataan tai hyväksytään minkä tahansa sellaisen sopimuksen perusteella, joka koskee ammatillisten palvelujen tarjoamista jonkin seuraavan tahon kanssa:
 - i) laitokset, joita ne valvovat suoraan, mukaan lukien niiden suorat tai välilliset emoyritykset, tytäryritykset tai osakkuusyhtiöt, vähintään kahden edeltävän vuoden ajan siitä päivästä, jona ne ottavat vastaan uuden tehtävän;
 - ii) yritykset, jotka tarjoavat palveluja jollekin i alakohdassa tarkoitetuista yrityksistä ja joita on valvottu suoraan vähintään kahden edeltävän vuoden ajan uuden tehtävän vastaanottamisesta, paitsi jos ne ovat ehdottomasti estyneet osallistumasta näiden palvelujen tarjontaan sinä aikana, jona tässä kohdassa tarkoitettu kielto on voimassa.

Henkilöstön jäsenillä ja hallintoelinten jäsenillä, joihin sovelletaan kolmannen alakohdan b alakohdassa säädettyjä kieltoja, on oikeus asianmukaiseen korvaukseen siitä, että he eivät pysty ottamaan vastaan kiellettyä tehtävää.

EPV antaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet eturistiriitojen ehkäisemisestä toimivaltaisissa viranomaisissa ja niiden riippumattomuudesta ottaen huomioon kansainväliset parhaat käytännöt, jotta tätä artiklaa voidaan soveltaa oikeasuhteisesti.”;

^{*1} Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

^{*2} Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien

erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

*3 Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

*4 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

(3) Lisätään 18 artiklaan g alakohta seuraavasti:

”g) täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- i) sen on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- ii) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytys täyttyy kyseisen luottolaitoksen osalta;
- iii) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai asetuksen (EU) N:o 806/2014 18 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys ei täyty kyseisen luottolaitoksen osalta.”

(4) Muutetaan 21 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava laitoksen emoyrityksiä tai 8 artiklan nojalla toimilupaa hakevan yhteisön emoyrityksiä havaitakseen, onko yritys jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön kriteerit täyttävä yritys.

Toisen alakohdan soveltamiseksi, jos emoyhtiöt sijaitsevat muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, johon laitos tai 8 artiklan mukaista toimilupaa hakeva yhteisö on sijoittautunut, näiden kahden jäsenvaltion

toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä uudelleentarkastelun suorittamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava toisessa alakohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun tulokset.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

tiedot vähintään kahden sellaisen henkilön nimittämisestä, jotka tosiasiallisesti johtavat finanssialan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, ja 91 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 22 ja 27 a artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseistä artiklaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa koordinoitava toimintansa konsolidointiryhmän valvojan ja, jos se on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Tällöin 22 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja 27 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään yli 20 työpäivän ajaksi, kunnes tässä artiklassa säädetty menettely on saatettu päätökseen.”

(5) lisätään 21 b artiklan 6 kohtaan toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

”EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa täsmennetään yhtenäiset muodot, määritelmät ja tietotekniset ratkaisut, joita unionissa on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisessa.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

(6) lisätään uusi 21 c artikla seuraavasti:

21 c artikla

Vaatimus perustaa sivuliike kolmannen maan yritysten pankkipalveluja varten ja poikkeus, joka koskee käänteistä palvelujen tarjoamista

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että 47 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kolmanteen maahan sijoittautuneet yritykset perustavat sivuliikkeen alueelleen ja hakevat VI osaston mukaista toimilupaa aloittaakseen tai jatkaakseen mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa.

2. Jos unioniin sijoittautunut tai unionissa sijaitseva yksityisasiakas, hyväksyttävä vastapuoli tai direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa I ja II osassa tarkoitettu ammattimainen asiakas lähestyy kolmanteen maahan sijoittautunutta yritystä omasta yksinomaisesta aloitteestaan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun palvelun tai toiminnan tarjoamiseksi, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta

kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoamiseen kyseiselle henkilölle, mukaan lukien erityisesti kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoamiseen liittyvä suhde. Ryhmän sisäisiä suhteita rajoittamatta, jos jokin kolmannen maan yritys, myös sellaisen yhteisön välityksellä, joka toimii sen puolesta tai jolla on tiiviit yhteydet tällaiseen kolmannen maan yritykseen, tai jokin muu tällaisen yrityksen puolesta toimiva henkilö pyrkii hankkimaan asiakkaita tai mahdollisia asiakkaita unionissa, tätä ei katsota asiakkaan omasta yksinomaisesta aloitteesta tarjotuksi palveluksi.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu asiakkaan tai vastapuolen aloite ei oikeuta kolmannen maan yritystä markkinoimaan muita tuote-, toiminta- tai palveluluokkia kuin niitä, joita asiakas tai vastapuoli on pyytänyt, muutoin kuin jäsenvaltioon sijoittautuneen kolmannen maan sivuliikkeen kautta.”

(7) Lisätään III osastoon 3, 4 ja 5 luku seuraavasti:

”3 LUKU

Huomattavan omistusosuuden hankkiminen tai siitä luopuminen

27 a artikla

Hankinnasta ilmoittaminen ja sen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai muut rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden edellytetään hakevan hyväksyntää 21 a artiklan 1 kohdan mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla, jäljempänä ’hankkija’, ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, kun aikovat hankkia suoraan tai välillisesti huomattavan omistusosuuden, joka on yli 15 prosenttia hankkijan hyväksyttävästä pääomasta, jäljempänä ’ehdotettu hankinta’, mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden ja antaen 27 b artiklan 5 kohdassa tarkoitettut asiaa koskevat tiedot.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai muiden 5 kohdan mukaisten lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa ja 22 artiklan 2 kohdassa säädetään, jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät tämän artiklan 1 kohdassa tai 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ehdotettua hankintaa monimutkaisena, ilmoitus lisätietojen vastaanottamisesta on annettava viipymättä ja joka tapauksessa kymmenen työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on aikaa suorittaa 27 b artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä ’arviointi’, 60 työpäivän kuluessa ilmoituksen kirjallisen vastaanottoilmoituksen päivämäärästä ja kaikkien sellaisten asiakirjojen vastaanottamisesta, mukaan lukien asiakirjat, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio vaatii 27 b artiklan 4 kohdan mukaisesti, jäljempänä ’arviointi’.

Jos ehdotettu hankinta koostuu 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta määräosuudesta luottolaitoksessa, hankkijaan sovelletaan edelleen myös kyseisen artiklan mukaista ilmoitusvelvollisuutta ja arviointia.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivä, kun 3 kohdassa tarkoitettu vastaanottoilmoitus annetaan.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa arviointijakson aikana ja viimeistään arviointijakson viidentenäkympmenentenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.
6. Arviointijakso keskeytetään siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset pyytävät lisätietoja, siihen päivään, jona hankkija vastaanottaa vastauksen ja jossa annetaan kaikki pyydetyt tiedot. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 6 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeyttämistä enintään 30 työpäiväksi seuraavissa tilanteissa:
- a) hankittu yritys sijaitsee kolmannessa maassa tai sitä säännellään kolmannessa maassa;
 - b) tietojenvaihto Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849^{*5} 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa lueteltujen ilmoitusvelvollisten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa on tarpeen tämän direktiivin 27 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.
8. Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä 21 a artiklan nojalla tapahtuu samanaikaisesti tässä artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseistä artiklaa sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa koordinoitava toimintansa konsolidointiryhmän valvojan ja, jos se on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Tällöin arviointijakso keskeytetään enintään 20 työpäiväksi, kunnes 21 a artiklassa säädetty menettely on saatettu päätökseen.
9. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava hankkijalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa arvioinnin päättymisestä ja enintään arviointijakson päättymisestä ja perusteltava vastustamisensa. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, asianmukaiset perustelut ehdotetun hankinnan vastustamista koskevalle päätökselle voidaan asettaa yleisön saataville hankkijan pyynnöstä. Se, että kansallisessa lainsäädännössä ei ole säännöksiä ehdotetun hankinnan vastustamista koskevan päätöksen asianmukaisista perusteluista, ei estä jäsenvaltioita sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaiset tiedot, jos hankkija ei ole sitä pyytänyt.
10. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointiajanjakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.
11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa enimmäisajan ehdotetun hankinnan toteuttamiselle ja pidentää sitä tarvittaessa.
12. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklassa säädetty vaatimukset, jotka koskevat suorien tai välillisten hankintojen tai pääoman ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille tai niiden hyväksyntää.

*5 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

27 b artikla

Arviointiperusteet

1. Käsitellessään 27 a artiklan 1 kohdassa säädettyä hankintailmoitusta ja 27 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava hankkijan järkevää ja vakaata johtamista hankinnan jälkeen ja erityisesti riskejä, joille hankkija altistuu tai saattaa altistua, seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) hankkijaosapuolen ylimmän hallintoelimen 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä hyvämaineisuus ja riittävät tiedot, taidot ja kokemus ehdotetun hankinnan seurauksena nimitettäväksi.
- b) pystyykö hankkija noudattamaan edelleen tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja tapauksen mukaan muissa unionin säädöksissä vahvistettuja vakavaraisuusvaatimuksia.
- c) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä tämän riskiä.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa ja 23 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkastustensa yhteydessä kuultava viranomaisia, joilla on toimivalta valvoa yrityksiä direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa ainoastaan, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijan toimittamat tiedot ovat puutteelliset 27 a artiklan mukaisesti esitetystä pyynnöstä huolimatta.

Sovellettaessa tätä kohtaa ja 23 artiklan 2 kohtaa ja ottaen huomioon 1 kohdan c alakohdassa säädetyn perusteen yritysten valvonnasta direktiivin (EU) 2015/849 nojalla toimivaltaisten viranomaisten kirjallinen vastalause on kohtuullinen vastustamisperuste.

4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehdotuksia sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

5. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo, jossa eritellään arvioinnin suorittamiseksi tarvittavat tiedot. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 27 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten yhteydessä. Tietojen on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia hankittavan yhteisön luonteeseen nähden. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä tämän artiklan mukaisen toiminnan vakauden arvioinnin kannalta.

6. Sen estämättä, mitä 27 a artiklan 2–7 kohdassa säädetään, jos on ilmoitettu kahdesta tai useammasta ehdotuksesta hankkia määräosuuksia samasta yhteisöstä,

toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaosapuolia syrjimättömällä tavalla.

7. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään

- a) vähimmäisluettelo tiedoista, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 23 artiklan 1 kohdassa, 27 a artiklan 1 kohdassa, 27 f artiklan 1 kohdassa ja 27 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä;
- b) tässä artiklassa, 27 g artiklassa ja 27 l artiklassa säädettyjen perusteiden yhteinen arviointimenetelmä;
- c) menettely, jota sovelletaan ilmoittamiseen ja 27 a, 27 f ja 27 k artiklan mukaiseen toiminnan vakauden arviointiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132^{*6}.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

^{*6} Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (kodifikaatio).

27 c artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan tehdessään 27 b artiklassa tarkoitettua arviointia, jos hankittu yhteisö on jokin seuraavista:

- a) luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla kuin hankkijaehdokkaan toimialalla;
- b) toisessa jäsenvaltiossa tai muulla kuin hankkijaehdokkaan toimialalla toimiluvan saaneen luottolaitoksen, vakuutusyrittäjien, jälleenvakuutusyrittäjien, sijoituspalveluyrittäjien tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rahastoyhtiön, jäljempänä 'yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiö', emoyritys;
- c) oikeushenkilö, jolla on määräysvalta luottolaitoksessa, vahinkovakuutusyrittäjien, jälleenvakuutusyrittäjien, sijoituspalveluyrittäjien tai yhteissijoitusyrittäjien rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankintaa ehdotetaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä tai omasta aloitteestaan toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä koordinoimaan arviointinsa ja varmistamaan päätöksensä johdonmukaisuus. Tätä varten hankkijan toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on ilmoitettava sen toimivaltaisen viranomaisen mahdolliset näkemykset tai varaukset, joka on antanut toimiluvan sen emoyrityksen määräysvallassa olevalle luottolaitokselle, jossa hankintaa ehdotetaan.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt, lomakkeet ja mallit tässä artiklassa tarkoitettua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

27 d artikla

Luovutusilmoitus

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt sekä rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille, jos ne aikovat suoraan tai välillisesti luovuttaa huomattavan omistusosuuden, joka on yli 15 prosenttia hankkijan hyväksyttävästä pääomasta. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti ja ennen luovutusta, ja ilmoituksessa on mainittava kyseisen omistusosuuden suuruus.

27 e artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jos hankkija ei ilmoita ehdotetusta hankinnasta etukäteen 27 a artiklan 1 kohdan mukaisesti tai on hankkinut kyseisessä artiklassa tarkoitetun huomattavan omistusosuuden toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on vaadittava kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä 65–72 artiklan mukaisia kieltoja, uhkasakkoja ja seuraamuksia, jotka kohdistuvat ylimmän hallintoelimen jäseniin ja toimivaan johtoon. Jos huomattava omistusosuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisia seuraamuksia.

4 LUKU

Varojen ja velkojen olennaiset siirrot

27 f artikla

Varojen ja velkojen merkittävien siirtojen ilmoittaminen ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai muut rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden on haettava hyväksyntää 21 a artiklan 1 kohdan mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla, ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, kun ne aikovat toteuttaa joko myymällä tai muun tyyppisellä liiketoimella merkittäviä varojen tai velkojen siirtoja, jäljempänä 'suunniteltu toimenpide'. Ilmoituksessa on mainittava suunnitellun toimenpiteen suuruus ja annettava 27 g artiklan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot.

Jos suunniteltuun toimenpiteeseen osallistuu ainoastaan samaan ryhmään kuuluvia laitoksia, myös näihin laitoksiin sovelletaan ensimmäistä alakohtaa.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovellettaessa kuhunkin samaan suunniteltuun toimenpiteeseen osallistuvaan laitokseen sovelletaan erikseen mainituissa alakohdissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi

- a) suunniteltua toimenpidettä pidetään laitoksen kannalta merkittävänä, jos se on vähintään 10 prosenttia sen kokonaisvaroista tai -veloista, ja kun suunniteltu toimenpide toteutetaan samaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välillä, suunniteltua toimenpidettä pidetään laitoksen kannalta merkittävänä, jos se on vähintään 15 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista tai -veloista;
- b) järjestämättömien omaisuuserien siirtoja tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162^{*7} 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun katepooliin sisällyttämistä tai arvopaperistettavia varoja ei oteta huomioon laskettaessa a alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta;
- c) varojen tai velkojen siirtoja, jotka liittyvät direktiivin 2014/59/EU IV osastossa säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden, -valtuuksien ja -mekanismien käyttöön, ei oteta huomioon laskettaessa a alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava 1 kohdan mukaisen ilmoituksen tai 6 kohdan mukaisten lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on ilmoituksen ja asiakirjojen, mukaan lukien asiakirjat, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio vaatii 27 g artiklan 5 kohdan mukaisesti, kirjallisen vastaanottoilmoituksen päivämäärästä alkaen enintään 60 työpäivää aikaa suorittaa 27 g artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointijakso'.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitokselle arviointijakson päättymispäivä, kun vastaanottoilmoitus annetaan.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää lisätietoja arvioinnin täydentämiseksi milloin tahansa arviointijakson aikana ja viimeistään arviointijakson 50. työpäivänä. Tällainen pyyntö on tehtävä kirjallisesti, ja siinä on täsmennettävä tarvittavat lisätiedot.

7. Arviointijakso keskeytetään ajaksi, joka kuluu siitä päivästä, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet tietoja, siihen päivään, kun nämä viranomaiset ovat saaneet kaikki pyydettyt tiedot toimittaneen laitoksen vastauksen. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaisten viranomaisten lisäpyynnöt, jotka koskevat tietojen täydentämistä tai selventämistä, ovat näiden viranomaisten harkintavallassa, mutta ne eivät saa johtaa arviointijakson keskeyttämiseen.

8. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät vastustaa suunniteltua toimenpidettä, niiden on ilmoitettava asiasta laitokselle kirjallisesti ja esitettävä perustelut kahden työpäivän kuluessa arvioinnin valmistumisesta ja viimeistään arviointijakson päättymispäivänä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, asianmukaiset perustelut päätökselle voidaan saattaa yleisön saataville toimielimen pyynnöstä. Se, että kansallisessa lainsäädännössä ei ole säännöksiä ehdotetun hankinnan vastustamista koskevan päätöksen asianmukaisesta perustelemisesta, ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaiset tiedot, jos laitos ei ole sitä pyytänyt.

9. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta suunniteltua toimenpidettä kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.

10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa suunniteltu toimenpide on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.

11. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamista tai hyväksyntää koskevia vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin 27 f artiklassa säädetty vaatimukset.

*7 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 29).

27 g artikla

Arviointiperusteet

1. Käsitellessään 27 f artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoitusta ja 27 f artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava aiottu toiminta seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) pystyykö laitos täyttämään tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja soveltuvin osin muissa unionin säädöksissä vahvistetut vakavaraisuusvaatimukset ja jatkamaan niiden noudattamista.
- b) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun toimenpiteen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta voisi lisätä tämän riskiä.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkastustensa yhteydessä kuultava viranomaisia, joilla on toimivalta valvoa yrityksiä direktiivin (EU) 2015/849 nojalla.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa aiottua toimintaa ainoastaan, jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai jos laitoksen toimittamat tiedot ovat puutteelliset 27 f artiklan mukaisesti esitetystä pyynnöstä huolimatta.

Edellä 1 kohdan b alakohdassa säädetyn perusteen osalta direktiivin (EU) 2015/849 mukainen toimivaltaisten viranomaisten kirjallinen vastalause on kohtuullinen vastustamisperuste.

4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa suunnitellun toiminnan ehdoksi tiettyä tasoa tai määrää eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastella aiottua toimintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden kannalta.

5. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo tiedoista, jotka ovat tarpeen 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi. Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 27 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä aiotun toiminnan vakauden arvioinnille.

27 h artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan tehdessään 27 g artiklassa tarkoitettua arviointia, jos aiottuun toimintaan osallistuvat osapuolet ovat jokin seuraavista:

- a) luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyrittäksen rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla kuin hankinnan kohdealalla;
- b) sellaisen luottolaitoksen, vakuutusyrittäksen, jälleenvakuutusyrittäksen, sijoituspalveluyrittäksen tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rahastoyhtiön, jäljempänä 'yhteissijoitusyrittäksen rahastoyhtiö', emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla kuin hankinnan kohdealalla;
- c) oikeushenkilö, jolla on määräysvalta luottolaitoksessa, vakuutusyrittäksessä, jälleenvakuutusyrittäksessä, sijoituspalveluyrittäksessä tai yhteissijoitusyrittäksen rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankintaa ehdotetaan.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai merkitykselliset tiedot. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä tai omasta aloitteestaan toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä sovittamaan yhteen arviointinsa, varmistettava päätöstensä johdonmukaisuus ja ilmoitettava päätöksissään muita aiottuun toimintaan osallistuvia tahoja valvovan toimivaltaisen viranomaisen näkemykset tai varaukset.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt, lomakkeet ja mallit tässä artikkelissa tarkoitettua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

27 i artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jos laitokset eivät ilmoita ehdotetusta toimenpiteestä etukäteen 27 f artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jos ne ovat toteuttaneet kyseisessä artikkelissa tarkoitettun ehdotetun toimenpiteen toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat olla ylimmän hallintoelimen jäseniin ja johtajiin kohdistuvia kieltoja, uhkasakkoja ja seuraamuksia, jollei 65-72 artiklasta muuta johdu.

5 LUKU

Sulautuminen ja jakautuminen

27 j artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- a) 'sulautumisella' mitä tahansa seuraavista toimista, joilla:
- i) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa tai osan niistä toiselle olemassa olevalle yhtiölle vastikkeeksi jäsenilleen myönnettyistä tämän toisen yhtiön yhtiöpääomaa edustavista arvopapereista tai osuuksista ja tarvittaessa rahavastikkeeseen, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta (jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä) tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;
 - ii) yksi tai useampi yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa tai osan niistä toiselle olemassa olevalle yhtiölle, vastaanottavalle yhtiölle ilman, että hankkiva yhtiö laskee liikkeeseen uusia osakkeita, edellyttäen, että yksi henkilö omistaa suoraan tai välillisesti kaikki sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden osakkeet tai sulautumiseen osallistuvien yhtiöiden jäsenet omistavat arvopaperinsa ja osuutensa samassa suhteessa kaikissa sulautumiseen osallistuvissa yhtiöissä;
 - iii) kaksi yhtiötä tai useampia yhtiöitä siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa tai vastuunsa yhtiölle, jonka ne

perustavat, vastikkeeksi jäsenilleen myönnettyistä uuden yhtiön yhtiöpääomaa edustavista arvopapereista tai osuuksista ja tarvittaessa rahavastikkeeseen, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta (jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä) tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

IV) yhtiö siirtää purkautumishetkellään ilman selvitysmenettelyä kaikki varansa ja vastuunsa yhtiölle, jolla on kaikki sen pääomaa edustavat arvopaperit tai osuudet.

b) 'jakautumisella' mitä tahansa seuraavista toiminnoista:

i) menettely, jossa yhtiö siirtää selvitystilaan asettamisen jälkeen kaikki varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle yhtiölle vastineeksi jakautuvan yhtiön osakkuuksista jakautumisen tuloksena saaduissa yhtiöissä ja soveltuvin osin rahavastikkeeseen, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta (jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä), tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

ii) menettely, jossa yhtiö siirtää selvitystilaan asettamisen jälkeen kaikki varansa ja vastuunsa useammalle kuin yhdelle vastaperustetulle yhtiölle vastikkeeksi siitä, että jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille jaetaan vastaanottavien yhtiöiden osakkeita ja tapauksen mukaan rahavastikkeeseen, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta (jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä), tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

iii) toimi, joka koostuu i ja ii alakohdassa kuvatusta toimintojen yhdistelmästä;

IV) liiketointa, jossa jakautuva yhtiö siirtää osan varoistaan ja vastuistaan yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle vastikkeeksi siitä, että jakautuvan yhtiön osakkeenomistajille annetaan osakkeita vastaanottavissa yhtiöissä, jakautuvassa yhtiössä tai sekä vastaanottavissa että jakautuvassa yhtiössä, ja tapauksen mukaan rahavastikkeeseen, joka on enintään 10 prosenttia nimellisarvosta (jollei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä), tai nimellisarvon puuttuessa kyseisten arvopapereiden tai osakkeiden kirjanpidollisesta nimellisarvosta;

v) liiketointa, jossa jakautuva yhtiö siirtää osan varoistaan ja vastuistaan yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle vastikkeeksi vastaanottavien yhtiöiden arvopapereiden tai osakkeiden antamisesta jakautuvalle yhtiölle.

27 k artikla

Sulautumisesta tai jakautumisesta ilmoittaminen ja sen arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai

rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden edellytetään hakevan 21 a artiklan 1 kohdan mukaista hyväksyntää alakonsolidointiryhmän tasolla, jäljempänä 'rahoitusalan sidosryhmät' ja jotka toteuttavat sulautumisen tai jakautumisen, jäljempänä 'ehdotettu toimenpide', ilmoittavat etukäteen ehdotetun toimenpiteen loppuun saattamisesta toimivaltaisille viranomaisille, jotka vastaavat kyseisestä ehdotetusta toimenpiteestä seuraavien yhteisöjen valvonnasta,

Ensimmäistä alakohdtaa sovellettaessa EKP:n katsotaan olevan toimivaltainen viranomainen, jolle on ilmoitettava ja joka vastaa arvioinnista, kun ehdotetusta toimenpiteestä johtuvat yhteisöt täyttävät konsolidoinnin perusteella jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa;
- b) sen kokonaisvarojen osuus osallistuvan sijoittautumisjäsenvaltion bruttokansantuotteesta on yli 20 prosenttia, paitsi jos sen varojen kokonaisarvo on alle 5 miljardia euroa.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi, jos ehdotettu toimi koostuu jakautumisesta, ehdotetun toimen toteuttavan yksikön valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen on toimivaltainen viranomainen, jolle on ilmoitettava arvioinnista ja joka vastaa arvioinnista.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai 3 kohdan mukaisesti toimitettujen lisätietojen vastaanottamisesta viipymättä ja joka tapauksessa 10 työpäivän kuluessa ilmoituksen tai lisätietojen vastaanottamisesta.

Jos ehdotettuun toimeen osallistuu vain samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja kaikkien sellaisten asiakirjojen kirjallisen vastaanottoilmoituksen päivämäärästä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 27 l artiklan 5 kohdan mukaisesti, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 27 l artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava rahoitusalan sidosryhmälle arviointijakson päättymispäivä, kun vastaanottoilmoitus annetaan.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin täydentämiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Jos ehdotettuun toimenpiteeseen osallistuu vain samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää lisätietoja viimeistään arviointijakson viidentenäksymmenentenä työpäivänä.

Arviointijakso keskeytetään ajaksi, joka kuluu siitä päivästä, kun toimivaltaiset viranomaiset pyytävät lisätietoja, siihen päivään, kun rahoitusalan sidosryhmät ovat toimittaneet kaikki pyydetyt tiedot. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti esittämät lisäpyynnöt toimitettujen tietojen täydentämiseksi tai selventämiseksi ovat näiden viranomaisten harkintavallassa, mutta ne eivät saa johtaa arviointijakson keskeyttämiseen.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää siinä tarkoitettua keskeyttämistä enintään 30 työpäivään seuraavissa tapauksissa:

- a) hankittu yritys sijaitsee kolmannessa maassa tai sitä säännellään kolmannessa maassa;
- b) tietojenvaihto direktiivin (EU) 2015/849 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa on tarpeen tämän direktiivin 27 l artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.

5. Ehdotettuja toimia ei saa saattaa päätökseen ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet puoltavan lausunnon.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on kahden työpäivän kuluessa arviointinsa valmistumisesta annettava rahoitusalan sidosryhmille kirjallisesti perusteltu myönteinen tai kielteinen lausunto. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, asianmukainen lausunto lausunnon perusteluista voidaan asettaa yleisön saataville rahoitusalan sidosryhmien pyynnöstä. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaiset tiedot, jos rahoitusalan sidosryhmä ei ole sitä pyytänyt.

Rahoitusalan sidosryhmien on toimitettava toimivaltaisten viranomaistensa ensimmäisen alakohdan mukaisesti antama perusteltu lausunto niille viranomaisille, jotka vastaavat ehdotetun toimenpiteen valvonnasta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

7. Jos ehdotettuun toimenpiteeseen osallistuu ainoastaan samaan ryhmään kuuluvia rahoitusalan sidosryhmiä eivätkä toimivaltaiset viranomaiset vastusta ehdotettua toimenpidettä arviointijakson kuluessa kirjallisesti, lausunnon katsotaan olevan myönteinen.

8. Toimivaltaisen viranomaisen antama myönteinen lausunto voi olla ajallisesti rajoitettu.

9. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa tässä luvussa kuvattuja ilmoitus- ja hyväksymisvaatimuksia tiukempia vaatimuksia.

10. Tämä luku ei rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004^{*8} ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132 soveltamista.

11. Edellä olevan 27 k artiklan 1 kohdan mukaista arviointia ei suoriteta, jos ehdotettu toimenpide edellyttää 8 artiklan mukaista toimilupaa tai 21 a artiklan mukaista hyväksyntää.

^{*8} Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EC:n sulautuma-asetus).

27 l artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 27 k artiklan 1 kohdassa säädettyä ilmoitusta ja 27 k artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ehdotettua toimenpidettä rahoitusalan sidosryhmien vakavaraisuusprofiilin vakauden varmistamiseksi ehdotetun toimenpiteen päättymisen jälkeen ja erityisesti riskejä, joille rahoitusalan osakas altistuu tai saattaa altistua ehdotetun toimen aikana, sekä riskejä, joille ehdotetusta toimenpiteestä johtuvat rahoitusalan sidosryhmät voivat altistua, seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) ehdotettuun toimeen osallistuvien yhteisöjen maine;
- b) sellaisen ylimmän hallintoelimen jäsenen riittävän hyvä maine ja riittävä tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti, joka johtaa ehdotetun toimenpiteen tuloksena syntynyttä rahoitusalan sidosryhmän liiketoimintaa;
- c) ehdotettuun toimeen osallistuvien yhteisöjen taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa ehdotetun toimen seurauksena harjoitettavan ja suunnitellun taloudellisen sidosryhmän liiketoimintatyyppiin;
- d) pystyykö ehdotetusta toimenpiteestä johtuva yhteisö noudattamaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja tapauksen mukaan muissa unionin säädöksissä, erityisesti direktiiveissä 2002/87/EY ja 2009/110/EY, säädettyä toiminnan vakautta;
- e) onko ehdotetun toimen toteuttamissuunnitelma realistinen, järkevä ja tehokas vakavaraisuuden kannalta;
- f) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun toimen yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu toimi voisi lisätä sen riskiä.

Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava d alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa asianmukaisesti siihen asti, kunnes ehdotettu toimi on saatu päätökseen.

2. Edellä 1 kohdan f alakohdassa säädetyn perusteen arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tarkastustensa yhteydessä kuultava viranomaisia, joilla on toimivalta valvoa yrityksiä direktiivin (EU) 2015/849 nojalla.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ehdotetusta toimesta kielteisen lausunnon ainoastaan, jos 1 kohdassa säädetyt perusteet eivät täyty tai jos rahoitusalan sidosryhmien toimittamat tiedot ovat puutteelliset 27 k artiklan mukaisesti esitetystä pyynnöstä huolimatta.

Edellä 1 kohdan f alakohdassa säädetyn perusteen osalta yritysten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti esittämä kirjallinen vastalause on kohtuullinen peruste kielteiselle lausunnolle.

4. Jäsenvaltiot eivät saa sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastella ehdotettua toimenpidettä markkinoiden taloudellisten tarpeiden kannalta.

5. Jäsenvaltioiden on julkaistava luettelo tiedoista, jotka ovat tarpeen 27 k artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille kyseisessä artiklassa tarkoitetun ilmoituksen yhteydessä. Vaadittavien tietojen on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia ehdotettuun toimenpiteeseen nähden. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.

27 m artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan tehdessään 27 l artiklassa tarkoitettua arviointia, jos ehdotettuun toimeen osallistuu rahoitusalan sidosryhmien lisäksi yhteisöjä, jotka ovat jokin seuraavista:

- a) luottolaitos, vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys, sijoituspalveluyritys tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla kuin hankinnan kohdealalla;
- b) sellaisen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen, jälleenvakuutusyrityksen, sijoituspalveluyrityksen tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön emoyritys, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankintaa ehdotetaan;
- c) oikeushenkilö, jolla on määräysvalta luottolaitoksessa, vahinkovakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä, sijoituspalveluyrityksessä tai yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä hankintaa ehdotetaan.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheetonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Rahoitusalan sidosryhmän toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä kaikki sen toimivaltaisen viranomaisen esittämät näkemykset tai varaukset, jotka valvovat yhtä tai useampaa edellä lueteltua ja ehdotettuun toimeen osallistuvaa yhteisöä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä sovittamaan yhteen arviointinsa, varmistettava lausuntojensa johdonmukaisuus ja ilmoitettava lausunnoissaan muita rahoitusalan sidosryhmiä valvovan toimivaltaisen viranomaisen mahdolliset näkemykset tai varaukset.

4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa vahvistetaan yhteiset menettelyt, lomakkeet ja mallit tässä artiklassa tarkoitettua asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

27 n artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jos rahoitusalan sidosryhmät eivät anna ennakoilmoitusta ehdotetusta toimenpiteestä 27 k artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jos ne eivät ole toteuttaneet ehdotettua toimenpidettä kyseisessä artiklassa tarkoitettulla tavalla ilman toimivaltaisten viranomaisten etukäteen antamaa myönteistä lausuntoa, toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat olla kieltoja, uhkasakkoja ja seuraamuksia, jollei 65–72 artiklasta muuta johdu, rahoitusalan sidosryhmien tai ehdotetun toimenpiteen tuloksena syntyvän yhteisön ylimmän hallintoelimen jäseniä ja johtajia vastaan.”

- (8) Korvataan VI osasto seuraavasti:

”VI osasto

KOLMANNEN MAAN SIVULIIKKEIDEN TOIMINNAN VAKAUDEN VALVONTA JA SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN”

1 LUKU

Kolmannen maan sivuliikkeiden toiminnan vakauden valvonta

I JAKSO

YLEISET MÄÄRÄYKSET

47 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavien suorittamista jäsenvaltiossa:
 - a) johonkin tämän direktiivin liitteessä I lueteltuun toimintaan, jota kolmanteen maahan sijoittautunut yritys harjoittaa;
 - b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut toiminnot, joita harjoittaa kolmanteen maahan sijoittautunut yritys, joka täyttää jonkin kyseisen alakohdan i-iii alakohdassa säädetyistä kriteereistä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos kolmannen maan yritys ei ole luottolaitos tai yritys, joka täyttää 1 kohdan b alakohdan kriteerit, siihen, että kyseinen yritys harjoittaa jotakin tämän direktiivin liitteessä I olevassa 4, 5 ja 7-15 kohdassa lueteltua toimintaa jäsenvaltiossa, sovelletaan direktiivin 2014/65/EU II osaston IV lukua.
3. Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:
 - a) ’kolmannen maan sivuliikkeellä’ sivuliikettä, jonka on perustanut jäsenvaltioon joko
 - i) yritys, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa ja jonka tarkoituksena on harjoittaa jotakin 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa;
 - ii) luottolaitos, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa;
 - b) ’pääyrittelyllä’ yritystä, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa ja joka on perustanut sivuliikkeen jäsenvaltioon, sekä tapauksen mukaan yrityksen väli- ja perimmäisiä emoyrityksiä.

Syrjinnän kieltö

Jäsenvaltiot eivät saa liiketoimintaa aloitettaessa tai jatkettaessa liiketoiminnan harjoittamista soveltaa kolmannen maan sivuliikkeisiin säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joilla on pääkonttori Euroopan unionissa.

Kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava kolmannen maan sivuliikkeet luokkaan 1, jos ne täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - a) kolmannen maan sivuliikkeen jäsenvaltiossa kirjaamien varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa välittömästi edeltävältä raportointikaudelta II jakson 4 alajakson mukaisesti;
 - b) kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan saaneisiin toimintoihin kuuluu talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen ottaminen vähittäisasiakkailta;
 - c) kolmannen maan sivuliike ei ole 48 b artiklan mukainen vaatimukset täyttävä kolmannen maan sivuliike.
2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava kolmannen maan sivuliikkeet, jotka eivät täytä mitään 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, luokkaan 2.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä kolmannen maan sivuliikkeiden luokittelu seuraavasti:
 - a) jos luokkaan 1 kuuluva kolmannen maan sivuliike ei enää täytä 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, sitä on välittömästi pidettävä luokkaan 2 kuuluvana;
 - b) jos luokkaan 2 kuuluva kolmannen maan sivuliike alkaa täyttää jonkin 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, sen katsotaan kuuluvan luokkaan 1 vasta kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona se alkoi täyttää kyseiset edellytykset.

Edellytykset vaatimukset täyttävälle kolmannen maan sivuliikkeille

1. Jos seuraavat edellytykset täyttyvät kolmannen maan sivuliikkeen osalta, kyseistä sivuliikettä pidetään tätä osastoa sovellettaessa ”vaatimukset täyttävänä kolmannen maan sivuliikkeenä”:
 - (a) kolmannen maan sivuliikkeen pääyritys on sijoittautunut maahan, joka soveltaa kolmannen maan pankkialan sääntelykehiksen mukaisia vakavaraisuusstandardeja ja valvontaa, jotka vastaavat vähintään tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013;
 - (b) kolmannen maan sivuliikkeen pääyrittäjän valvontaviranomaisiin sovelletaan salassapitovaatimuksia, jotka vastaavat vähintään tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jaksossa säädetyjä vaatimuksia;

(c) maata, johon kolmannen maan sivuliikkeen pääyritys on sijoittautunut, ei ole lueteltu suuririskiseksi kolmanneksi maaksi, jolla on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmässään direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan mukaisesti;

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksiä siitä, täytyvätkö tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset kolmannen maan pankkialan sääntelykehysten osalta. Tätä varten komissio noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä.

3. Ennen 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen antamista komissio voi pyytää EPV:ltä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti apua, jotta se voi arvioida asiaankuuluvaa kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia ja antaa kertomuksen siitä, täyttääkö kyseinen kehys tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset. EPV julkaisee arviointinsa tulokset verkkosivustollaan.

4. EPV pitää julkista rekisteriä kolmansista maista ja kolmannen maan viranomaisista, jotka täyttävät 1 kohdassa säädetty edellytykset.

5. Saatuaan toimilupahakemuksen 48 c artiklan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava tämän artiklan 1 kohdassa ja 48 a artiklassa säädetty edellytykset kolmannen maan sivuliikkeen luokitteluksi luokkaan 1 tai luokkaan 2. Jos asianomaista kolmatta maata ei ole kirjattu tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin, toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä komissiota arvioimaan kolmannen maan pankkialan sääntelykehystä ja luottamuksellisuutta koskevia vaatimuksia tämän artiklan 2 kohdan soveltamiseksi edellyttäen, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy. Toimivaltaisen viranomaisen on luokiteltava kolmannen maan sivuliike luokkaan 1, kunnes komissio tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II JAKSO

TOIMILUPA- JA SÄÄNTELYVAATIMUKSET

1 ALAJAKSO

TOIMILUPAVAATIMUKSET

48 c artikla

Kolmansien maiden sivuliikkeiden toimiluvan edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan yritykset perustavat sivuliikkeen alueelleen ennen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan aloittamista. Kolmannen maan sivuliikkeen perustaminen edellyttää ennakkolupaa tämän luvun mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeiden toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunniteltu liiketoiminta, 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen joukossa harjoitettava toiminta sekä sivuliikkeen organisaatorakenne ja riskienhallinta asianomaisessa jäsenvaltiossa 48 h artiklan mukaisesti.

3. Kolmansien maiden sivuliikkeille myönnetään toimilupa ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kolmannen maan sivuliike täyttää 2 alajaksossa säädetty sääntelyn vähimmäisvaatimukset;
- b) toiminta, johon pääyritys hakee toimilupaa jäsenvaltiossa, kuuluu sellaisen toimiluvan piiriin, joka tällaisella pääyrittelyksellä on siinä kolmannessa maassa, johon se on sijoittautunut, ja joka on siellä valvonnan alainen;
- c) sivuliikkeen perustamista jäsenvaltioon koskevasta hakemuksesta ja 2 kohdassa tarkoitetuista liiteasiakirjoista on ilmoitettu kolmannen maan pääyrittelyksen valvontaviranomaiselle;
- d) toimiluvan mukaan kolmannen maan sivuliike voi harjoittaa toimiluvan saanutta toimintaa ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, ja nimenomaisesti kieltää kolmannen maan sivuliikettä tarjoamasta tai harjoittamasta samaa toimintaa muissa jäsenvaltioissa yli rajojen;
- e) toimivaltainen viranomainen voi valvontatehtäviensä hoitamiseksi saada käyttöönsä kaikki tarvittavat tiedot kolmannen maan sivuliikkeen pääyrittelyksestä valvontaviranomaisiltaan ja sovittaa valvontatoimensa tehokkaasti yhteen kolmannen maan valvontaviranomaisten valvontatoimien kanssa erityisesti kriisi- tai rahoitusvaikeuksissa, jotka vaikuttavat pääyrittelykseen, sen ryhmään tai kolmannen maan rahoitusjärjestelmään;
- f) ei ole perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan sivuliikettä käytettäisiin rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen 20 päivänä toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahanpesuun tai sen harjoittamisen helpottamiseen tai kyseisen direktiivin 1 artiklan 5 kohdassa määritellyyn terrorismin rahoitukseen.

Sovellettaessa tämän kohdan e alakohtaa toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä käyttämään EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimia hallinnollisten sopimusten malleja.

4. Arvioidessaan, täyttyykö 3 kohdan f alakohdassa säädetty edellytys, toimivaltaisten viranomaisten on kuultava rahanpesun valvonnasta jäsenvaltiossa vastaavaa viranomaista direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja saatava kirjallinen vahvistus siitä, että edellytys täyttyy, ennen kuin ne jatkavat toimiluvan myöntämistä kolmannen maan sivuliikkeelle.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset täsmentääkseen

- a) tiedot, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille kolmannen maan sivuliikkeen toimilupahakemuksen yhteydessä, mukaan lukien 2 kohdassa tarkoitettu toimintaohjelma sekä organisaatorakenne ja ohjaus- ja hallintajärjestelmät;
- b) kolmannen maan sivuliikkeen toimilupamenettely sekä vakiomuotoiset lomakkeet ja mallit tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten;
- c) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen toimiluvan myöntämisen edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärän, joka on 6 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 d artikla

Kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämistä tai peruuttamista koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähintään seuraavista edellytyksistä kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämiselle tai peruuttamiselle:

- a) kolmannen maan sivuliike ei täytä 48 c artiklassa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä toimilupavaatimuksia;
- b) kolmannen maan sivuliikkeen pääyritys tai sen ryhmä ei täytä niihin kolmannen maan lainsäädännön nojalla sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia tai on perusteltua syytä epäillä, että ne eivät täytä näitä vaatimuksia tai että ne rikkovat niitä seuraavien 12 kuukauden aikana.

Sovellettaessa tämän kohdan b alakohtaa kolmannen maan sivuliikkeiden on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisilleen, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitetut olosuhteet ovat ilmenneet.

2. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa sivuliikkeelle myönnetyn toimiluvan, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kolmannen maan sivuliike ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, ellei asianomainen jäsenvaltio ole säätänyt, että toimilupa raukeaa tällaisissa tapauksissa;
- b) kolmannen maan sivuliike on saanut toimiluvan antamalla vääriä tietoja tai muulla sääntöjenvastaisella tavalla;
- c) kolmannen maan sivuliike ei enää täytä lisäedellytyksiä tai -vaatimuksia, joiden nojalla toimilupa on myönnetty;
- d) kolmannen maan sivuliikkeen ei voida enää luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan, eikä se erityisesti enää tarjoa turvaa tallettajiensa sille uskomille varoille;
- e) kolmannen maan sivuliike kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisessa lainsäädännössä säädetään toimiluvan peruuttamisesta;
- f) kolmannen maan sivuliike syyllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomiseen;
- g) on perusteltua syytä epäillä, että kolmannen maan sivuliikkeessä, sen pääyrityksessä tai ryhmässä syyllistytään tai pyritään tai että on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että kolmannen maan sivuliikkeeseen, sen pääyritykseen tai ryhmään kohdistuu erityisen suuri rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski.

3. Arvioidessaan, täyttyykö 2 kohdan g alakohdassa säädetty edellytys, toimivaltaisten viranomaisten on kuultava rahanpesun valvonnasta jäsenvaltiossa vastaavaa viranomaista direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

- a) edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyt edellytykset, jotka koskevat kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan epäämistä tai peruuttamista;
- b) menettely kolmannen maan sivuliikkeen toimiluvan peruuttamiseksi;
- c) tämän artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille tehtävän ilmoituksen sisältö ja menettely.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tässä kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 ALAJAKSO

SÄÄNTELYN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

48 e artikla

Pääomavaatimukset

1. Rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisten muiden sovellettavien pääomavaatimusten soveltamista jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeillä on jatkuvasti vähimmäispääoma, joka on vähintään:

- a) luokkaan 1 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta yksi prosentti sivuliikkeen keskimääräisistä veloista, jotka on ilmoitettu välittömästi edeltävältä kolmelta 4 alajakson mukaisesti edeltävältä tilikaudelta, kuitenkin vähintään 10 miljoonaa euroa;
- b) luokkaan 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta 5 miljoonaa euroa.

2. Kolmansien maiden sivuliikkeiden on täytettävä 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus, kun on kyse varoista, jotka ovat muodoltaan jotakin seuraavista:

- a) käteisvarat tai niihin rinnastettavat instrumentit;
- b) unionin jäsenvaltioiden keskushallinnon tai keskuspankkien liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit; tai
- c) mikä tahansa muu väline, joka on kolmannen maan sivuliikkeen käytettävissä rajoittamattomaan ja välittömään käyttöön riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden ilmetessä.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet tallettavat 2 kohdassa tarkoitetut pääomarahoitusvälineet sulkutilille siinä jäsenvaltiossa sijaitsevaan luottolaitokseen, jossa sivuliike on saanut toimiluvan, tai, jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, jäsenvaltion keskuspankkiin. Sulkutilille talletetut

pääomainstrumentit on pantattava tai siirrettävä vakuudeksi kriisinratkaisuviranomaiselle kolmannen maan sivuliikkeen velkojen saatavien turvaamiseksi. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla annetaan kriisinratkaisuviranomaiselle valtuudet toimia omaisuudenhoitoyhtiönä kyseisten velkojen hyväksi tämän artiklan ja 48 g artiklan soveltamiseksi.

4. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tämän artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus sellaisten instrumenttien osalta, joita voidaan käyttää rajoituksetta ja välittömästi riskien tai tappioiden kattamiseen heti, kun niitä ilmenee. EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutospäätöksen voimaantulopäivästä].

48 f artikla

Maksuvalmiusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kolmannen maan sivuliikkeitä ylläpitämään vähintään kiinnittämättömien ja likvidien varojen määrää, joka riittää kattamaan likviditeetin ulosvirtaukset vähintään 30 päivän ajan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön mukaisten muiden sovellettavien maksuvalmiusvaatimusten soveltamista.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeet täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan I osastossa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61^{*9} säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet tallettavat tämän artiklan noudattamiseksi hallussa olevat likvidit varat sulkutilille siinä jäsenvaltiossa sijaitsevaan luottolaitokseen, jossa sivuliike on saanut toimiluvan, tai, jos kansallinen lainsäädäntö sen sallii, jäsenvaltion keskuspankkiin. Sulkutilille talletetut likvidit varat on pantattava tai siirrettävä vakuudella kriisinratkaisuviranomaisen hyväksi kolmannen maan sivuliikkeen velkojen saatavien turvaamiseksi. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla annetaan kriisinratkaisuviranomaiselle valtuudet toimia omaisuudenhoitoyhtiönä kyseisten velkojen hyväksi tämän artiklan ja 48 g artiklan soveltamiseksi.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tässä artiklassa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta vaatimukset täyttävien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta.

^{*9} Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

48 g artikla

Kolmansien maiden sivuliikkeiden maksukyvyttömyys ja kriisinratkaisu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannen maan sivuliikkeen maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisutapauksessa direktiivin 2014/59/EU 96 artiklan

mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisilla on tämän direktiivin 48 e artiklan 3 kohdan ja 48 f artiklan 3 kohdan mukaisesti lailliset valtuudet panna täytäntöön vakuus, joka on luotu sulkutilillä olevista likvideistä varoista ja pääomarahoitusvälineistä. Kun kriisinratkaisuviranomaiset käsittelevät kyseisiä likvidejä varoja ja pääomarahoitusvälineitä vakuuden täytäntöönpanon jälkeen, niiden on otettava huomioon voimassa olevat kansalliset säännöt sekä valvonta- ja lainkäyttövaltuudet ja varmistettava asianmukainen koordinointi kansallisten hallinto- tai oikeusviranomaisten kanssa kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön ja soveltuvin osin direktiivin 2014/59/EU 96 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

2. Sulkutilillä olevien likvidien varojen tai pääomarahoitusvälineiden ylijäämä, jota ei ole käytetty 1 kohdan mukaisesti, on käsiteltävä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

48 h artikla

Sisäinen hallinto ja riskienhallinta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kolmannen maan sivuliikkeillä on vähintään kaksi henkilöä, jotka tosiasiallisesti johtavat niiden liiketoimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siihen etukäteen suostumuksen. Näiden henkilöiden on oltava hyvämaineisia, heillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja kokemus, ja heidän on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokkaan 1 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet noudattavat 74 ja 75 artiklaa sekä 76 artiklan 5 kohtaa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kolmannen maan sivuliikkeet perustavat paikallisen hallintokomitean sivuliikkeen asianmukaisen hallinnoinnin varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luokkaan 2 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet noudattavat 74 ja 75 artiklaa ja että niillä on 76 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetyt sisäisen valvonnan toiminnot.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat luokkaan 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden kokoon, sisäisen organisaation sekä toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella vaatia, että ne nimittävät sisäisen valvonnan toimintojen johtajat 76 artiklan 5 kohdan neljännen ja viidennen alakohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet luovat pääyrityksen ylimmälle hallintoelimelle raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat ja niiden muutokset ja joilla on riittävät tieto- ja viestintätekniset järjestelmät ja valvonta sen varmistamiseksi, että toimintaperiaatteita noudatetaan asianmukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet seuraavat ja hallinnoivat ulkoistamisjärjestelyjään ja varmistavat, että niiden toimivaltaisilla viranomaisilla on täysi pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeillä, jotka toteuttavat back-to-back- tai ryhmän sisäisiä operaatioita, on riittävät resurssit

vastapuoliriskinsä tunnistamiseksi ja hallitsemiseksi asianmukaisesti silloin, kun kolmannen maan sivuliikkeen kirjaamiin varoihin liittyvät olennaiset riskit siirretään vastapuolelle.

7. Jos keskeiset tai tärkeät toiminnot on siirretty pääyryykselle, kolmannen maan sivuliikkeiden valvonnasta vastaavilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy kaikkiin tietoihin, joita ne tarvitsevat valvontatehtävänsä hoitamiseksi.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisin väliajoin vaadittava, että riippumaton kolmas osapuoli arvioi tässä artikkelissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanoa ja jatkuvaa noudattamista ja antaa toimivaltaiselle viranomaiselle kertomuksen havainnoistaan ja päätelmistään.

9. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelyjen, prosessien ja menetelmien soveltamisesta kolmansien maihin, ottaen huomioon 74 artiklan 2 kohta, sekä 75 artiklan ja 76 artiklan 5 kohdan soveltamisesta kolmansissa maissa sijaitseviin sivuliikkeisiin viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 6 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

48 i artikla

Varausvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet pitävät rekisteriä, jonka avulla kyseiset sivuliikkeet voivat seurata ja pitää kattavaa ja täsmällistä kirjaa kaikista kolmannen maan sivuliikkeen toimintaan liittyvistä varoista ja vastuista kyseisessä jäsenvaltiossa ja hallinnoida kyseisiä varoja ja vastuita itsenäisesti sivuliikkeen sisällä. Rekisterikirjassa on annettava riittävät tiedot kolmannen maan sivuliikkeen aiheuttamista riskeistä ja siitä, miten niitä hallitaan.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet kehittävät varausjärjestelyjä koskevia toimintaperiaatteita 1 kohdassa tarkoitetun rekisterin hallinnointia varten kyseisessä kohdassa säädettyissä tarkoituksissa. Kolmannen maan sivuliikkeen pääyrytyksen asianomaisen hallintoelimen on dokumentoitava ja vahvistettava nämä toimintaperiaatteet. Tässä kohdassa tarkoitetussa toimintapoliittisessa asiakirjassa on esitettävä selkeät perustelut varausjärjestelyille ja esitettävä, miten kyseiset järjestelyt ovat kolmannen maan sivuliikkeen liiketoimintastrategian mukaisia.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tässä artikkelissa säädettyjen vaatimusten täytäntöönpanosta ja jatkuvasta noudattamisesta laaditaan säännöllisesti kirjallinen ja perusteltu lausunto havaintoineen ja päätelmineen toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään varausjärjestelyt, joita kolmannen maan sivuliikkeiden on sovellettava tämän artiklan soveltamiseksi, erityisesti seuraavien osalta:

- a) menetelmät, joita kolmannen maan sivuliikkeen on käytettävä yksilöidäkseen ja pitääkseen kirjaa kolmannen maan sivuliikkeen toimintaan kyseisessä jäsenvaltiossa liittyvistä varoista ja vastuista; ja
- b) erityiskohtelu, jolla yksilöidään ja pidetään kirjaa varoista ja veloista, jotka ovat peräisin kolmannen maan sivuliikkeeltä ja jotka on kirjattu tai joita pidetään etänä saman ryhmän muissa sivuliikkeissä tai tytäryrityksissä

alkuperäpaikkana olevan kolmannen maan sivuliikkeen puolesta tai sen hyväksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 6 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3 ALAJAKSO

VALTUUDET VAATIA TOIMILUPAA III OSASTON NOJALLA JA JÄRJESTELMÄN KANNALTA MERKITTÄVIÄ SIVULIIKKEITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

48 j artikla

Valtuudet vaatia tytäryrityksen perustamista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä hakemaan toimilupaa III osaston 1 luvun nojalla ainakin silloin, kun

- a) kolmannen maan sivuliike on aiemmin harjoittanut tai harjoittaa tällä hetkellä yhteenliitettyjä toimintoja samaan ryhmään kuuluvien muiden kolmannen maan sivuliikkeiden tai tytäryrityksenä toimivien laitosten kanssa tai jossakin 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa toiminnassa muiden jäsenvaltioiden asiakkaiden tai vastapuolten kanssa sisämarkkinasääntöjen vastaisesti; tai
- b) kolmannen maan sivuliike täyttää 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut järjestelmän kannalta merkittävät indikaattorit ja aiheuttaa merkittävän riskin unionin tai sen jäsenvaltion rahoitusvakaudelle, johon se on sijoittautunut.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekemistä toimivaltaisten viranomaisten on kuultava niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa asianomaisella kolmannen maan ryhmällä on muita kolmannen maan sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia.

Jos kolmannen maan ryhmän toimivaltaiset viranomaiset ovat eri mieltä, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi sovittelua varten asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian vireillepanosta, ja asianomaisen kolmannen maan sivuliikkeen toimivaltaisen viranomaisen on pidättäydyttävä tekemästä omaa päätöstään kyseisenä aikana.

Asianomaisen kolmannen maan sivuliikkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu päätös EPV:n päätöksen mukaisesti.

3. Ennen kuin toimivaltainen viranomainen asettaa tässä artiklassa säädetyn vaatimuksen kolmannen maan sivuliikkeelle 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sen on pyydettävä EPV:tä antamaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti suositus kyseisen alakohdan tulkinnasta kyseisen kolmannen maan sivuliikkeen osalta.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut kolmannen maan sivuliikkeiden osalta järjestelmän

kannalta merkittävät indikaattorit tämän artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 48 k artiklaa sovellettaessa. EPV ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) kolmannen maan sivuliikkeen tarjoamat toiminta- ja palvelutyypit ja toiminnot ja erityisesti se, tarjoaako kolmannen maan sivuliike näitä toimintoja ja palveluja ja suorittaako se näitä toimintoja hyvin suppealla asiakas- tai vastapuolijoukolla;
- b) kolmannen maan sivuliikkeen rakenteen, organisaation ja liiketoimintamallin monimutkaisuus;
- c) kolmannen maan sivuliikkeen kytkös unionin ja sen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään, johon se on sijoittautunut;
- d) kolmannen maan sivuliikkeen toteuttamien toimien, palvelujen tai toimintojen tai rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;
- e) kolmannen maan sivuliikkeen markkinaosuus unionissa ja jäsenvaltioissa, joihin se on sijoittautunut, suhteessa sen tarjoamaan toimintaan ja palveluihin sekä sen harjoittamaan toimintaan;
- f) todennäköinen vaikutus, joka kolmannen maan sivuliikkeen toiminnan tai liiketoiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella voisi olla systeemiseen likviditeettiin tai maksu-, selvitys- ja toimitusjärjestelmiin unionissa ja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut;
- g) todennäköinen vaikutus, joka kolmannen maan sivuliikkeen toiminnan keskeyttämisellä tai lopettamisella voisi olla ryhmän sisäisiin rahoitussopimuksiin tai ryhmän sisäisiin palveluihin, joilla katetaan kriittiset toiminnot unionissa ja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut;
- h) kolmannen maan sivuliikkeen rajat ylittävä toiminta sen pääyrityksessä ja muissa kolmansissa maissa toimivien vastapuolten kanssa;
- i) kolmannen maan sivuliikkeen rooli ja merkitys kolmannen maan ryhmän toiminnalle, palveluille ja toimille unionissa ja jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut;
- j) kolmannen maan ryhmän kolmansissa maissa sijaitsevien sivuliikkeiden kautta harjoittaman liiketoiminnan määrä suhteessa saman ryhmän tytäryritysten kautta tapahtuvaan liiketoimintaan, jota harjoitetaan unionissa ja jäsenvaltiossa, johon kolmannen maan sivuliikkeet ovat sijoittautuneet;
- k) onko kolmannen maan sivuliike 48 b artiklan mukainen vaatimukset täyttävä kolmannen maan sivuliike.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Järjestelmän kannalta merkittävyyden arviointi ja järjestelmän kannalta merkittäviä kolmannen maan sivuliikkeitä koskevat vaatimukset

1. Samaan kolmannen maan ryhmään kuuluvaa sivuliikettä tai unionissa olevia sivuliikkeitä on arvioitava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos niiden kirjanpidossa unionissa olevien 4 alajakson mukaisesti raportoitujen varojen kokonaismäärä on vähintään 30 miljardia euroa, joko

- a) välittömästi edeltäviltä kolmelta vuosikaudelta keskimäärin; tai
- b) absoluuttisina lukuina vähintään kolmen tilikauden osalta välittömästi edeltävien viiden tilikauden ajalta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko 1 kohdassa tarkoitetuilla kolmannen maan sivuliikkeillä järjestelmän kannalta merkitystä unionille ja jäsenvaltioille, joihin ne on perustettu. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, täyttävätkö kyseiset kolmannen maan sivuliikkeet 48 j artiklan 4 kohdassa ja 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen järjestelmän kannalta merkittävät indikaattorit.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmän merkityksen arvioinnin suorittaa jokin seuraavista:

- a) kun 111 artiklaa sovelletaan asianomaiseen kolmannen maan ryhmään, kyseisen kolmannen maan ryhmän konsolidoitu valvoja unionissa kyseisen artiklan mukaisesti;
- b) jos 111 artiklaa ei sovelleta asianomaiseen kolmannen maan ryhmään, toimivaltainen viranomainen, josta tulisi kyseisen kolmannen maan ryhmän konsolidoitu valvoja unionissa kyseisen artiklan mukaisesti, jos kolmannen maan sivuliikkeitä kohdeltaisiin tytäryrityksinä toimivina laitoksina;
- c) jos kolmannen maan ryhmällä on kolmannen maan sivuliikkeitä ja tytäryrityksenä toimivia laitoksia vain yhdessä jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen; tai
- d) EPV, jos kolmen kuukauden kuluttua viimeisestä vuotuisesta raportointijaksosta, joka johti velvoitteeseen suorittaa arviointi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, välittömästi seuraavan vuosiraportointikauden alkamispäivästä
 - i) kumpikaan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista ei ole aloittanut arviointia; tai
 - ii) toimivaltaista viranomaista, joka olisi konsolidoitu valvoja b alakohdan mukaisesti, ei ole määritetty.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten, jotka toimivat johtavana toimivaltaisena viranomaisena, tai tapauksen mukaan EPV:n on suoritettava arviointi tiiviissä yhteistyössä kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on avustettava johtavaa toimivaltaista viranomaista tai tapauksen mukaan EPV:tä ja toimitettava sille kaikki tarvittavat asiakirjat. Tässä yhteydessä 'asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan kaikkia viranomaisia, jotka vastaavat asianomaisen kolmannen maan ryhmän sivuliikkeiden ja tytäryrityksinä toimivien laitosten valvonnasta unionissa.

Johtavan toimivaltaisen viranomaisen, c alakohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EPV:n on kuultava kolmannen maan ryhmää ja asetettava kohtuulliset määräajat, joiden kuluessa kolmannen maan ryhmän on toimitettava asiakirjat ja esitettävä näkökantansa kirjallisesti, ennen kuin järjestelmän kannalta merkittävyyden arviointi saatetaan päätökseen.

4. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen on saatettava 2 kohdassa tarkoitettu arviointi päätökseen ja annettava kertomus viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sitä raportointikautta välittömästi seuraavan vuosiraportointikauden alkamispäivästä, joka johti velvoitteeseen suorittaa arviointi 1 kohdan mukaisesti. Kun EPV suorittaa arviointia 3 kohdan mukaisesti, kyseinen ajanjakso alkaa kulua päivästä, jona vastuu arvioinnin suorittamista siirtyi EPV:lle. Kertomuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) järjestelmän merkityksen arviointi, jossa on esitettävä selkeä ja yksityiskohtainen analyysi 2 kohdassa tarkoitetuista järjestelmän kannalta merkittävistä indikaattoreista suhteessa asianomaisiin kolmannen maan sivuliikkeisiin ja johtavan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EPV:n päätelmiin;
- b) jos johtava toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan EPV katsoo, että kolmannen maan sivuliikkeet ovat järjestelmän kannalta merkittäviä, päätösehdotuksessa joko
 - i) vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä hakemaan lupaa III osaston 1 luvun mukaisesti;
 - ii) vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä järjestelemään uudelleen varojaan tai toimintojaan unionissa siten, että ne lakkaavat olemasta järjestelmän kannalta merkittäviä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - iii) asettaa lisävaatimuksia kolmannen maan ryhmän kolmannen maan sivuliikkeille tai tytäryrityksenä toimiville laitoksille unionissa 48 p artiklan tai VII osaston 2 luvun IV jakson mukaisesti;
 - iv) olla asettamatta mitään i–iii alakohdassa tarkoitetuista vaatimuksista enintään 12 kuukauden lykkäysajaksi edellyttäen, että kolmannen maan sivuliikkeistä tehdään uusi arviointi ennen kyseisen ajanjakson päättymispäivää.
- c) b alakohdassa tarkoitetun ehdotetun päätösluonnoksen perustelut, joissa on esitettävä yksityiskohtainen selvitys siitä, miten päätös liittyy a alakohdassa tarkoitettuun arviointiin.

Johtava toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan EPV voi ehdottaa b alakohdan iv alakohdassa tarkoitettua päätöstä vain, jos se voi osoittaa, että kolmannen maan sivuliikkeitä koskevien vaatimusten puuttuminen tämän artiklan nojalla ei lisäisi merkittävästi riskiä, jonka kyseiset sivuliikkeet aiheuttavat rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle unionissa tai jäsenvaltioissa kyseisessä alakohdassa tarkoitetun lykkäysajan aikana.

Tässä artiklassa olevia viittauksia ”johtavaan toimivaltaiseen viranomaiseen” pidetään soveltuvin osin viittauksina 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun toimivaltaiseen viranomaiseen. Jos kyseinen toimivaltainen viranomainen on vastuussa tässä kohdassa säädetyn kertomuksen antamisesta, siinä vahvistettu päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi kolmannen maan sivuliikkeille. Toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava päätöksestä EPV:lle.

5. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan EPV:n on toimitettava 5 kohdassa tarkoitettu kertomus asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille. Johtavan toimivaltaisen viranomaisen ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä pääsemään yhteisymmärryksessä yhteiseen päätökseen kertomuksesta ja tarvittaessa päätösluonnoksesta kolmen kuukauden kuluessa kertomuksen toimittamisesta.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse yksimielisyyteen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päätyttyä, yhteinen päätös on tehtävä annettujen äänten enemmistöllä kolmen kuukauden ajanjakson päättymistä välittömästi seuraavan kuukauden kuluessa. Tätä varten ääniosuudet jaetaan toimivaltaisille viranomaisille seuraavasti:

- a) jollei b alakohdasta muuta johdu, kullakin toimivaltaisella viranomaisella, johtava toimivaltainen viranomainen mukaan luettuna, on oikeus ääniosuuteen, joka vastaa sen valvonnassa olevan kolmannen maan ryhmän varojen prosenttiosuutta suhteessa kyseisen ryhmän kokonaisvaroihin unionissa;
- b) johtavan toimivaltaisen viranomaisen ääniosuus nostetaan 25 prosenttiin, jos se ei ole saavuttanut kyseistä prosenttiosuutta a alakohdan mukaisesti;
- c) jos johtavan toimivaltaisen viranomaisen ääniosuus on korotettu 25 prosenttiin b alakohdan mukaisesti, a alakohdan mukaisesti jäljelle jäävien toimivaltaisten viranomaisten ääniosuuksia mukautetaan tarvittaessa osuutena jäljelle jäävästä 75 prosentista äänioikeuksista.

Edellä olevaa a alakohtaa sovellettaessa laskelmaan on sisällytettävä varat, jotka ovat kolmannen maan ryhmän sivuliikkeissä ja tytäryrityksinä toimivissa laitoksissa.

Kun yhteinen päätös on hyväksytty, se tulee voimaan päivänä, jona se annetaan tiedoksi kolmannen maan sivuliikkeille. Yhteinen päätös on myös annettava tiedoksi EPV:lle.

6. Kolmannen maan sivuliikkeiden on täytettävä päätöksessä säädetyt vaatimukset kolmen kuukauden kuluessa 5 tai 6 kohdan mukaisen päätöksen voimaantulopäivästä.

Jos kolmannen maan sivukonttoreiden edellytetään hakevan toimilupaa laitoksina III osaston 1 luvun mukaisesti, niille tämän osaston nojalla myönnetty toimilupa on voimassa väliaikaisesti tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymiseen saakka tai tapauksen mukaan siihen saakka, kun laitosten toimilupamenettely on saatettu päätökseen. Kolmannen maan sivuliikkeet voivat pyytää toimivaltaista viranomaista pidentämään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kolmen kuukauden määräaikaa, jos ne voivat perustella, miksi tällainen pidennetty määräaika on tarpeen niille asetetun asiaankuuluvan vaatimuksen noudattamiseksi.

Jos 1 kohdassa tarkoitettu raja-arvo saavutetaan yhdistämällä eri sivuliikkeiden varat, toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa tässä alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen pienenevässä järjestyksessä siihen pisteeseen asti, jossa kolmannen maan sivuliikkeiden unionissa jäljellä olevien varojen kokonaismäärä on alle 30 miljardia euroa.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän direktiivin 111 artiklan tulkintaa koskevat säännöt tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hypoteettisen konsolidoidun valvojan määrittämiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4 ALAJAKSO

RAPORTOINTIVAATIMUKSET

48 l artikla

Sääntelyä, rahoitusta ja pääyritystä koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet ilmoittavat säännöllisesti toimivaltaisille viranomaisilleen seuraavat tiedot:

- a) niiden kirjanpidossa olevat varat ja velat 48 i artiklan mukaisesti eriteltynä seuraavasti:
 - i) suurimmat kirjatut varat ja velat luokiteltuina sektoreittain ja vastapuolityypeittäin (mukaan lukien erityisesti rahoitusalan vastuut);
 - ii) tietyn tyyppisiin vastapuoliin kohdistuvat merkittävät riski- ja rahoituslähteiden keskittymät;
 - iii) merkittävät sisäiset liiketoimet pääyrityksen ja sen ryhmän jäsenten kanssa;
- b) se, noudattaako kolmannen maan sivuliike niihin tämän direktiivin nojalla sovellettavia vaatimuksia;
- c) tapauskohtaisesti talletussuojajärjestelyt, jotka ovat tallettajien käytettävissä kolmannen maan sivuliikkeessä direktiivin 2014/49 15 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- d) jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla kolmannen maan sivuliikkeelle asettamat muut sääntelyvaatimukset.

Kolmansien maiden sivuliikkeiden on sovellettava kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, jotka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1606/2002^{*10} 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, tai jäsenvaltiossa sovellettavia yleisesti hyväksyttyjä kirjanpidon periaatteita ilmoittaessaan a alakohdan mukaisesti tietoja, jotka koskevat niiden kirjanpidossa olevia varoja ja velkoja.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisilleen seuraavat tiedot pääyrityksestään:

- a) määrääjain yhdistetyt tiedot varoista ja veloista, joita kyseisen pääyrityksen ryhmän unionissa olevat tytäryritykset ja muut kolmannen maan sivuliikkeet pitävät hallussaan tai ovat kirjanneet;
- b) säännöllisesti siitä, että pääyritys noudattaa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksiaan yksilöllisesti ja konsolidoinnin perusteella;

- c) tapauskohtaisesti merkittävät vakavaraisuuden kokonaisarvioinnit ja arviot, kun niitä tehdään pääyrytyksessä, ja niistä johtuvat valvontapäätökset;
- d) pääyrytyksen elvytyssuunnitelmat ja erityistoimenpiteet, joita kolmannen maan sivuliikkeen suhteen voidaan toteuttaa kyseisten suunnitelmien mukaisesti, sekä näihin suunnitelmiin myöhemmin tehtävät päivitykset ja muutokset;
- e) pääyrytyksen liiketoimintastrategia suhteessa kolmannen maan sivuliikkeeseen ja mahdolliset myöhemmät muutokset kyseiseen strategiaan;
- f) palvelut, joita pääyrytys tarjoaa direktiivin 2014/65/EU liitteessä II olevassa 1 osassa tarkoitetuille hyväksyttävillä vastapuolille tai ammattimaisille asiakkaille, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai jotka sijaitsevat unionissa tämän direktiivin 21 c artiklan mukaisen käänteisten palvelujen tarjoamisen perusteella.

3. Tässä artiklassa säädetyt ilmoitusvelvollisuudet eivät estä toimivaltaisia viranomaisia asettamasta kolmannen maan sivuliikkeille tapauskohtaisia lisäraportointivaatimuksia, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että lisätiedot ovat tarpeen, jotta saadaan kattava kuva sivuliikkeen tai sen pääyrytyksen liiketoiminnasta, toiminnasta tai taloudellisesta vakaudesta, tarkistetaan, että sivuliike ja sen pääyrytys noudattavat sovellettavaa lainsäädäntöä, ja varmistetaan, että sivuliike noudattaa kyseisiä lakeja.

^{*10} Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).”

48 m artikla

Vakiolomakkeet ja -mallit sekä raportointitiheys

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään 48 l artiklan soveltamiseksi sovellettavat yhtenäiset raportointimuodot, määritelmät, tietotekniset ratkaisut ja raportointitiheys.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen raportointivaatimusten on oltava oikeassa suhteessa kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun joko luokkaan 1 tai luokkaan 2.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 6 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

2. Tässä artiklassa tarkoitettujen sääntelyyn liittyvät ja taloudelliset tiedot on ilmoitettava vähintään kahdesti vuodessa luokan 1 sivukonttoreiden ja vähintään kerran vuodessa kolmannen maan luokan 2 sivukonttoreiden osalta.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua kokonaan tai osittain vaatimuksista, jotka koskevat 48 l kohdan 3 alakohdassa tarkoitettua pääyrytystä koskevien tietojen ilmoittamista, vaatimukset täyttävien kolmannen maan sivuliikkeiden osalta

edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen voi saada asiaankuuluvat tiedot suoraan asianomaisen kolmannen maan valvontaviranomaisilta.

III JAKSO

VALVONTA

48 n artikla

Kolmansien maiden sivuliikkeiden valvonta ja valvontatarkkailuohjelma

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat tätä jaksoa ja soveltuvien osin VII osastoa kolmannen maan sivuliikkeiden valvontaa varten.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on sisällytettävä kolmannen maan sivuliikkeet 99 artiklassa tarkoitettuun valvontatarkkailuohjelmaan.

48 o artikla

Vakavaraisuuden arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat uudelleen järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja, joita kolmannen maan sivuliikkeet ovat ottaneet käyttöön noudattaakseen niihin tämän direktiivin nojalla sovellettavia säännöksiä ja tarvittaessa kansallisen lainsäädännön mukaisia muita sääntelyvaatimuksia.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on 1 kohdan mukaisesti suoritettua uudelleentarkastelun perusteella arvioitava, varmistavatko kolmannen maan sivuliikkeet soveltamallaan järjestelyillä, strategioilla, prosesseilla ja mekanismeilla sekä niiden hallussa olevalla pääomalla ja maksuvalmiudella niiden olennaisten riskien vakaan hallinnan ja kattamisen sekä sivuliikkeen elinkelpoisuuden.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu arviointi 143 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti julkaistua suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun tiheys ja intensiteetti, jotka ovat oikeassa suhteessa luokkiin 1 ja 2 kuuluvien kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun ja joissa otetaan huomioon muut asiaankuuluvat perusteet, kuten kolmannen maan sivuliikkeiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava EPV:lle ja viranomaiselle, joka valvoo kolmannen maan sivuliikettä direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, jos erityisesti ohjaus- ja hallintajärjestelmien, liiketoimintamallin tai kolmannen maan sivuliikkeen toiminnan uudelleentarkastelu antaa toimivaltaisille viranomaisille perustellun syyn epäillä, että kyseisen kolmannen maan sivuliikkeen yhteydessä syyllistytään tai on syyllistytty tai pyritty rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että sen riski on kasvanut. Jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski kasvaa, toimivaltaisen viranomaisen ja kolmannen maan sivuliikettä direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti valvovan viranomaisen on pidettävä yhteyttä ja ilmoitettava yhteinen arviointinsa välittömästi EPV:lle. Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa toteutettava tämän direktiivin mukaisia toimenpiteitä, joihin voi

kuulua kolmannen maan sivuliikkeen luvan peruuttaminen 48 d artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten, rahanpesun selvittelykeskusten ja kolmannen maan sivuliikkeitä valvovien viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltansa puitteissa ja vaihdettava tämän direktiivin kannalta merkityksellisiä tietoja edellyttäen, että tällainen yhteistyö ja tietojenvaihto eivät vaikuta meneillään olevaan tiedusteluun, tutkintaan tai menettelyihin sen jäsenvaltion rikos- tai hallintolainsäädännön mukaisesti, jossa toimivaltainen viranomainen, rahanpesun selvittelykeskus tai viranomainen, jolle on annettu tehtäväksi valvoa kolmannen maan sivuliikkeitä, sijaitsee. EPV voi omasta aloitteestaan avustaa toimivaltaisia viranomaisia ja kolmannen maan sivuliikkeen valvonnasta vastaavia viranomaisia direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoimien koordinoinnista on erimielisyyttä. Tällaisessa tapauksessa EPV toimii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset täsmentääkseen

- a) tässä artikkelissa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja olennaisten riskien käsittelyä koskevat yhteiset menettelyt ja menetelmät;
- b) tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten väliset yhteistyö- ja tietojenvaihtomekanismit rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen vakavien rikkomisten havaitsemiseksi.

Sovellettaessa a alakohdassa siinä tarkoitettuja menettelyt ja menetelmät on vahvistettava tavalla, joka on oikeassa suhteessa kolmannen maan sivuliikkeiden luokitteluun luokkaan 1 tai 2 ja muihin asianmukaisiin perusteisiin, kuten niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 p artikla

Valvontatoimenpiteet ja -valtuudet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että kolmannen maan sivuliikkeet toteuttavat varhaisessa vaiheessa tarvittavat toimenpiteet

- a) sen varmistamiseksi, että kolmannen maan sivuliikkeet täyttävät niihin tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavat vaatimukset, tai palauttaa kyseisten vaatimusten täyttymisen; ja
- b) sen varmistamiseksi, että olennaiset riskit, joille kolmannen maan sivuliikkeet altistuvat, katetaan ja niitä hallitaan järkevällä ja riittävällä tavalla ja että kyseiset sivuliikkeet pysyvät elinkelpoisina.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin kuuluu ainakin valtuudet vaatia kolmannen maan sivuliikkeitä

- a) pitämään hallussaan 48 e artikkelissa säädetyt vähimmäisvaatimukset ylittävä pääomamäärä tai täyttämään muut lisäpääomavaatimukset. Kolmannen maan

sivuliikkeen hallussa tämän alakohdan mukaisesti olevan lisäpääoman määrän on oltava 48 e artiklassa säädetyn vaatimuksen mukainen;

- b) täyttämään muut erityiset maksuvalmiusvaatimukset 48 f artiklassa säädetyn vaatimuksen lisäksi. Kolmannen maan sivuliikkeen hallussa tämän kohdan mukaisesti olevien ylimääräisten likvidien varojen on täytettävä 48 f artiklassa säädetyt vaatimukset;
- c) vahvistamaan hallinto-, riskienhallinta- tai varausjärjestelyjään;
- d) rajoittamaan liiketoimintansa tai harjoittamansa toiminnan laajuutta sekä kyseisten toimintojen vastapuolia;
- e) vähentämään toimintoihinsa, tuotteisiinsa ja järjestelmiinsä, myös ulkoistettuihin toimintoihin, liittyvää riskiä ja lopettamaan tällaisten toimintojen tai tuotteiden tarjoaminen tai niihin sitoutuminen;
- f) noudattamaan 48 l artiklan 3 kohdan mukaisia lisäraportointivaatimuksia tai lisäämään säännöllistä raportointia;
- g) julkistamaan tiedot.

48 q artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ja valvontakollegioiden välinen yhteistyö

1. Saman kolmannen maan ryhmän sivuliikkeitä ja tytäryrityksinä toimivia laitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja vaihdettava tietoja keskenään. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava 115 artiklan mukaiset kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeisiin on sovellettava valvontaviranomaisten kollegion kattavaa valvontaa 116 artiklan mukaisesti, jollei seuraavista vaatimuksista muuta johdu:
 - a) jos kolmannen maan ryhmän tytäryrityksinä toimivien laitosten osalta on perustettu valvontakollegio, saman ryhmän luokkaan 1 kuuluvat kolmannen maan sivuliikkeet on sisällytettävä kyseisen valvontakollegion soveltamisalaan;
 - b) jos kolmannen maan ryhmällä on luokan 1 kolmannen maan sivukonttoreita useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, mutta unionissa ei ole tytäryrityksenä toimivia laitoksia, joihin sovelletaan 116 artiklaa, on perustettava valvontaviranomaisten kollegio kyseisten luokan 1 kolmannen maan sivuliikkeiden osalta;
 - c) jos kolmannen maan ryhmällä on luokkaan 1 kuuluvia kolmannen maan sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa tai vähintään yksi luokkaan 1 kuuluva kolmannen maan sivuliike ja yksi tai useampi unionissa tytäryrityksenä toimiva laitos, joihin ei sovelleta 116 artiklaa, kyseisille kolmannen maan sivuliikkeille ja tytäryrityksinä toimiville laitoksille on perustettava valvontakollegio.
3. Sovellettaessa 2 kohdan b ja c alakohtaa johtavalla toimivaltaisella viranomaisella on oltava sama tehtävä kuin konsolidointiryhmän valvojalla 116 artiklan mukaisesti. Johtava toimivaltainen viranomainen on sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa on suurin kolmannen maan sivuliike kirjattujen varojen kokonaisarvon perusteella.

4. Edellä 116 artiklassa säädettyjen tehtävien lisäksi valvontakollegiot

- a) laativat kertomuksen kolmannen maan ryhmän rakenteesta ja toiminnasta unionissa ja saattavat tämän kertomuksen vuosittain ajan tasalle;
- b) vaihtavat tietoja 48 o artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksista;
- c) pyrkivät yhdenmukaistamaan 48 p artiklassa tarkoitettujen valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien soveltamista.

5. Valvontakollegion on tarvittaessa varmistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa.

6. EPV edistää ja seuraa osaltaan tässä artiklassa tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen

- (a) toimivaltaisten viranomaisten väliset yhteistyömekanismit ja mallisopimusluonnokset tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi; ja
- (b) edellytykset valvontakollegioiden toiminnalle tämän artiklan 2–6 artiklan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 r artikla

Raportointi EPV:lle

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

- a) kaikki kolmannen maan sivuliikkeille myönnetyt toimiluvat ja niihin myöhemmin tehtävät muutokset;
- b) toimiluvan saaneiden kolmannen maan sivuliikkeiden kirjaamat varat ja velat yhteensä, sellaisina kuin ne on ilmoitettu määräajoin;
- c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut kolmannen maan sivuliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmannen maan sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia unionissa tämän osaston mukaisesti, ja ilmoittaa jäsenvaltion, jossa niillä on toimilupa.

2 LUKU

Suhteet kolmansiin maihin

48 s artikla

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa

1. Unioni voi tehdä yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksia, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi seuraaviin:
 - a) laitoksiin, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa;
 - b) kolmansissa maissa sijaitseviin laitoksiin, joiden emoyrityksenä olevalla laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on pääkonttori unionissa.
 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että
 - a) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta unionissa sijaitsevasta laitoksesta, rahoitusalan holdingyhtiöstä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on kolmannessa maassa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai jolla on näihin omistusyhteys;
 - b) kolmannen maan valvontaviranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot, jotta ne voivat valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai joilla on näihin omistusyhteyksiä; ja
 - c) EPV:llä on mahdollisuus saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmannen maan kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.
 3. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.
 4. EPV avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa.”;
- (9) Korvataan 65 ja 66 artikla seuraavasti:

”65 artikla

Hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 64 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten

valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Hallinnollisten seuraamusten, uhkasakkojen ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden koskiessa laitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, hallinnollisia seuraamuksia, uhkasakkoja ja muita hallinnollisia toimenpiteitä voidaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuvassa rikkomustapauksessa soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa säännösten rikkomisesta, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset.

3. Uhkasakkojen soveltaminen ei estä toimivaltaisia viranomaisia määräämästä hallinnollisia seuraamuksia samasta rikkomuksesta.

4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkokoamis- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Näihin valtuuksiin kuuluvat:

a) valtuudet vaatia seuraavia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa:

i) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset;

ii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;

iii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;

asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;

v) edellä i–iv alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;

vi) osapuolet, joille i–iv alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai toimintoja;

b) valtuudet suorittaa kaikki tarvittavat tutkinnat, jotka koskevat a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä, jotka ovat sijoittautuneet asianomaiseen jäsenvaltioon tai jotka sijaitsevat kyseisessä jäsenvaltiossa, jos se on tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien suorittamiseksi, mukaan lukien valtuudet

i) vaatia toimittamaan asiakirjoja;

ii) tarkastaa a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpito ja asiakirjat ja ottaa niistä jäljennöksiä tai otteita;

iii) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai näiden edustajilta tai henkilöstöltä;

iv) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi. ja

v) valtuudet suorittaa unionin oikeudessa säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen kaikki tarpeelliset tarkastukset a alakohdan i–vi alakohdassa

tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa toimivaltainen viranomainen on konsolidointiryhmän valvoja edellyttäen, että asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennalta. Jos paikalla tehtävä tarkastus edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.”

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista seuraamuksista, tätä artiklaa voidaan soveltaa siten, että seuraamuksen käynnistää toimivaltainen viranomainen ja sen määräävät oikeusviranomaiset varmistaen samalla, että nämä oikeussuojakeinot ovat tehokkaita ja että niillä on vastaava vaikutus kuin toimivaltaisten viranomaisten määräämillä hallinnollisilla seuraamuksilla. Seuraamusten on joka tapauksessa oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla antamansa kansalliset säännökset viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on tämän muutosdirektiivin osaksi kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisen päivämäärä] ja niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoslaeista tai muutoksista viipymättä.

66 artikla

Toimilupavaatimusten ja huomattavien omistusosuuksien hankkimista tai niistä luopumista, varojen ja velkojen olennaisia siirtoja, sulautumisia tai jakautumisia koskevien vaatimusten rikkomisesta koituvat hallinnolliset seuraamukset, uhkasakot ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä määrätään hallinnollisista seuraamuksista, uhkasakoista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä ainakin seuraavissa tapauksissa:
 - a) liiketoiminnan harjoittaja vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja olematta luottolaitos 9 artiklan vastaisesti;
 - b) toiminnan aloittaminen luottolaitoksena ilman ennakkolupaa 9 artiklan vastaisesti;
 - c) arviointiajanjakson aikana tai toimivaltaisten viranomaisten kielteisestä kannasta huolimatta 22 artiklan 1 kohdan vastaisesti tapahtuva suora tai välillinen huomattavan omistusosuuden hankkiminen luottolaitoksesta tai suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden lisääminen siten, että hankkijan osuus äänioikeuksista tai pääomasta saavuttaisi 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut raja-arvot tai ylittäisi ne, tai siten, että luottolaitoksesta tulisi hankkijan tytäryritys, kun tästä ei ilmoiteta kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle, josta hankkija pyrkii hankkimaan huomattavan omistusosuuden tai lisäämään sitä;
 - d) suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan huomattavan omistusosuuden luovuttaminen tai vähentäminen, jonka seurauksena kyseisen henkilön osuus äänistä tai pääomasta alittaisi 25 artiklassa tarkoitetut raja-arvot tai luottolaitos lakkaisi olemasta hankkijan tytäryritys, jos tästä ei kyseisen artiklan vastaisesti ilmoiteta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille;
 - e) 21 a artiklan 1 kohdassa määritelty rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää 21 a artiklan vastaisesti tai rikkoo jotain muuta kyseisessä artiklassa säädettyä vaatimusta;

- f) edellä 27 a artiklan 1 kohdassa määritelty hankkija hankkii suoraan tai välillisesti huomattavan omistusosuuden laitoksesta tai lisää jo hallussa olevaa huomattavaa omistusosuutta siten, että hankkijaosapuolen osuus laitoksen äänioikeuksista tai pääomasta olisi yli 15 prosenttia laitoksen hyväksyttävästä pääomasta ilman hankkijan ilmoitusta toimivaltaisille viranomaisille kyseisen artiklan vastaisesti;
- g) mikä tahansa tämän direktiivin 27 d artiklassa tarkoitetuista osapuolista luopuu suoraan tai välillisesti huomattavasta omistusosuudesta, joka ylittää asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklassa tarkoitetun kynnyksarvon, ilmoittamatta siitä toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin 27 d artiklan vastaisesti;
- h) mikä tahansa 27 f artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista osapuolista toteuttaa varojen ja velkojen merkittävän siirron ilmoittamatta siitä toimivaltaisille viranomaisille kyseisen artiklan vastaisesti;
- i) mikä tahansa 27 k artiklan 1 alakohdassa tarkoitetuista osapuolista osallistuu sulautumiseen tai jakautumiseen kyseisen artiklan vastaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa voidaan soveltaa seuraavia toimenpiteitä:

- a) hallinnolliset seuraamukset:
 - i) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen vuotuisesta kokonaisnettoliikevaihdesta;
 - ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;
 - iii) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomisesta saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;
- b) uhkasakot:
 - i) oikeushenkilön tapauksessa uhkasakot viiteen prosenttiin saakka keskimääräisestä päivävaihdosta ja jotka oikeushenkilön on jatkettun rikkomisen tapauksessa maksettava jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on taas varmistettu, ja jotka voidaan määrätä enintään kuudeksi kuukaudeksi vaatimusta rikkomisen lopettamisesta ja uhkasakon määräämistä koskevassa päätöksessä määrätystä päivämäärästä;
 - ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 500 000 euron uhkasakot, jotka jatkuvan rikkomisen tapauksessa luonnollinen henkilö on velvollinen maksamaan jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on palautettu, ja jotka voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä;
- c) muut hallinnolliset toimenpiteet:
 - i) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomuksesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;

- ii) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- iii) sen osakkeenomistajan tai niiden osakkeenomistajien äänioikeuksien pidättäminen, joiden katsotaan olevan vastuussa 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista;
- iv) jollei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään tilapäisesti tai lopullisesti hoitamasta tehtäviään laitoksessa.

3. Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on yhtä suuri kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 314 artiklassa säädetty liiketoimintaindikaattori. Tätä artiklaa sovellettaessa liiketoimintaindikaattori lasketaan tuoreimpien saatavilla olevien vuosittaisten valvontaan liittyvien rahoitustietojen perusteella, paitsi jos tulos on nolla tai negatiivinen. Jos tulos on nolla tai negatiivinen, laskentaperusteena on käytettävä viimeisimpiä aiempia valvontaan liittyviä vuotuisia rahoitustietoja, jotka tuottavat nollaa suuremman indikaattorin. Jos kyseinen yritys kuuluu ryhmään, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen päivävaihto on 3 kohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto jaettuna 365:llä.”;

(10) Muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d ja e alakohta seuraavasti:

laitoksella ei ole käytössä ohjaus- ja hallintajärjestelmiä ja sukupuolineutraaleja palkitsemisjärjestelmiä, joita toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät 74 artiklan mukaisesti;

laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa vahvistettujen omia varoja koskevien vaatimusten täyttämistä koskevia tietoja tai antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten kyseisen asetuksen 430 artiklan 1 kohtaa;”;

ii) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) laitos ei pysty ylläpitämään pysyvän varainhankinnan vaatimusta asetuksen (EU) N:o 575/2013 413 tai 428 b artiklan vastaisesti tai sillä ei ole likvidejä varoja toistuvasti ja jatkuvasti mainitun asetuksen 412 artiklan vastaisesti;”;

iii) lisätään r-ab alakohta seuraavasti:

”r) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia;

(s) laitos tai luonnollinen henkilö ei noudata velvoitetta, joka johtuu toimivaltaisen viranomaisen tekemästä päätöksestä tai direktiivin 2013/36/EU tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuista kansallisista säännöksistä;

- (t) laitos, joka ei noudata tämän direktiivin 92, 94 ja 95 artiklan mukaisia palkitsemisvaatimuksia;
 - u) laitos toimii ilman toimivaltaisen viranomaisen ennakkosuostumusta, jos direktiivin 2013/36/EU tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa kansallisissa säännöksissä edellytetään, että laitos hankkii tällaisen ennakkoluvan tai on saanut tällaisen luvan oman virheellisen ilmoituksensa perusteella tai ei täytä ehtoja, joiden mukaisesti tällainen lupa on myönnetty;
 - v) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 toisessa osassa säädettyjä omiin varoihin liittyviä koostumusta, edellytyksiä, oikaisuja ja vähennyksiä koskevia vaatimuksia;
 - w) laitos ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännessä osassa säädettyjä vaatimuksia, jotka koskevat sen asiakasta tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmää koskevia suuria asiakasriskejä;
 - x) laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa koskevia vaatimuksia, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 575/2013 seitsemännessä osassa säädettyjen poikkeusten soveltaminen;
 - y) laitos ei ilmoita tietoja tai antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa sekä 430 a ja 430 b artiklassa tarkoitettujen tietojen osalta;
 - z) laitos ei noudata asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan III osaston 2 luvussa säädettyjä tiedonkeruuta ja ohjausta ja hallintaa koskevia vaatimuksia.
 - aa) laitos ei täytä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tai omien varojen vaatimusten laskentaa koskevia vaatimuksia tai ei ole ottanut käyttöön asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II–VI osastossa säädettyjä ohjaus- ja hallintajärjestelmiä;
 - ab) laitos ei täytä maksuvalmiusvaatimuksen tai pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa koskevia vaatimuksia, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan I ja IV osastossa ja mainitun asetuksen 460 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä.”;
- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa, sisältyvät ainakin seuraavat:
- a) hallinnolliset seuraamukset:
 - i) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen vuotuisesta kokonaisnettoliikevaihdosta;
 - ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa,

joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;

- iii) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomisesta saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää;

b) uhkasakot:

- i) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, uhkasakkoja, jotka ovat enintään 5 prosenttia keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta ja jotka jatkuvan rikkomisen tapauksessa oikeushenkilön on maksettava jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on palautettu, ja jotka voidaan määrätä enintään kuudeksi kuukaudeksi rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä. Tässä kohdassa tarkoitettu keskimääräinen päivävaihto on vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto jaettuna 365:llä.
- ii) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 500 000 euron uhkasakot, jotka jatkuvan rikkomisen tapauksessa luonnollinen henkilö on velvollinen maksamaan jokaiselta rikkomispäivältä, kunnes velvoitteen noudattaminen on palautettu, ja jotka voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi rikkomisen lopettamista ja uhkasakon määräämistä koskevassa päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä;

c) muut hallinnolliset toimenpiteet:

- i) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomuksesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;
- ii) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- iii) kun on kyse laitoksesta, 18 artiklan mukainen laitoksen toimiluvan peruuttaminen;
- iv) jollei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta luonnollista henkilöä, jonka katsotaan olevan vastuussa rikkomisesta, kielletään tilapäisesti tai lopullisesti hoitamasta tehtäviään laitoksessa;
- v) osakkeenomistajan tai niiden osakkeenomistajien äänioikeuksien pidättäminen, joiden katsotaan olevan vastuussa 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista.”;

c) lisätään 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on yhtä suuri kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 314 artiklassa säädetty liiketoiminnan indikaattori. Tätä artiklaa sovellettaessa liiketoimintaindikaattori lasketaan tuoreimpien saatavilla olevien vuosittaisten valvontaan liittyvien rahoitustietojen perusteella, paitsi jos tulos on nolla tai negatiivinen. Jos tulos

on nolla tai negatiivinen, laskentaperusteena on käytettävä viimeisimpiä aiempia valvontaan liittyviä vuotuisia rahoitustietoja, jotka tuottavat nollaa suuremman indikaattorin. Jos kyseinen yritys kuuluu ryhmään, asiaankuuluva vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettu keskimääräinen päivävaihto on 3 kohdassa tarkoitettu vuotuinen kokonaisnettoliikevaihto jaettuna 365:llä.”

(11) Korvataan 70 artikla seuraavasti:

”70 artikla

Hallinnollisten seuraamusten tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritettäessä hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, joihin kuuluvat esimerkiksi

- a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;
- b) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, joka ilmenee muun muassa oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta tai luonnollisen henkilön vuosituloista;
- d) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- g) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset systeemiset seuraukset.
- i) rikosoikeudellisten seuraamusten aiempi soveltaminen samaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, joka on vastuussa samasta rikkomuksesta.

2. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä seuraamuksia toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että seuraamukset tuottavat tässä direktiivissä tarkoitettut tulokset. Niiden on myös koordinoitava toimiaan, joilla estetään kasautuminen ja päällekkäisyys sovellettaessa seuraamuksia ja hallinnollisia toimenpiteitä rajat ylittäviin tapauksiin. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä oikeusviranomaisten kanssa samoja tapauksia käsitellessään.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä seuraamuksia samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka on vastuussa samoista teoista tai laiminlyönneistä hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasaantuessa, ja samasta rikkomuksesta määrätä seuraamuksia. Tällaisen menettelyjen ja

seuraamusten kasautumisen on kuitenkin oltava ehdottoman välttämätöntä ja oikeasuhteista, jotta voidaan pyrkiä erilaisiin ja toisiaan täydentäviin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin. Kaikkien hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasautumisesta määrättävien seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden ankaruus rajoitetaan siihen, mikä on tarpeen kyseisen rikkomisen vakavuuden kannalta. Jäsenvaltioiden on vahvistettava selkeät ja täsmälliset säännöt, jotka koskevat olosuhteita, joissa hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen ja seuraamusten kasautuminen voi kohdistua tekoihin tai laiminlyönteihin.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten ja oikeusviranomaisten välistä täysimääräistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että hallinnollisten menettelyjen ja rikosoikeudellisten menettelyjen välillä on riittävän läheinen yhteys asiasisältöön ja aikaan.

5. EPV antaa viimeistään 18 päivänä heinäkuuta 2029 komissiolle kertomuksen toimivaltaisten viranomaisten ja oikeusviranomaisten yhteistyöstä hallinnollisten seuraamusten soveltamisessa. Lisäksi EPV arvioi seuraamusten soveltamisessa toimivaltaisten viranomaisten välillä olevat mahdolliset erot tässä suhteessa. EPV arvioi erityisesti

- a) toimivaltaisten viranomaisten ja oikeusviranomaisten välisen yhteistyön tason seuraamusten soveltamisessa;
- b) toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön tason rajat ylittävissä tapauksissa tai hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasautumisen yhteydessä sovellettavien seuraamusten yhteydessä;
- c) ne bis in idem -periaatteen soveltaminen ja suojan taso hallinnollisissa ja rikosoikeudellisissa seuraamuksissa jäsenvaltioissa;
- d) suhteellisuusperiaatteen soveltaminen, kun molemmat seuraamukset määrätään hallinnollisten ja rikosoikeudellisten menettelyjen kasaantuessa;
- e) tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä käsiteltäessä rajat ylittäviä tapauksia.”

(12) korvataan 73 artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Laitoksilla on oltava käytössä vakaat, tehokkaat ja kattavat strategiat ja prosessit, joilla arvioidaan ja ylläpidetään jatkuvasti sisäisen pääoman määriä, tyyppejä ja jakautumista, joita ne pitävät riittävinä kattamaan niiden riskien luonteen ja tason, joille ne altistuvat tai saattavat altistua lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit.”;

(13) Korvataan 74 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksilla on oltava vankat ohjaus- ja hallintajärjestelmät, joihin kuuluvat

- a) selkeä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi, avoimesti ja johdonmukaisesti;
- b) tehokkaat prosessit, joilla tunnistetaan, hallitaan, seurataan ja raportoidaan riskeistä, joille ne altistuvat tai saattavat altistua lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit;

- c) riittävät sisäisen valvonnan mekanismit, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenettelyt;
- d) palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen palkitsemisjärjestelmien ja -käytäntöjen on oltava sukupuolineutraaleja.”;

(14) Muutetaan 76 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ylin hallintoelin hyväksyy ja vähintään joka toinen vuosi tarkistaa strategiat ja toimintalinjat, joilla otetaan käyttöön, hallitaan, seurataan ja lievennetään riskejä, joille laitos altistuu tai saattaa altistua, mukaan lukien riskit, joita laitoksen makroekonominen toimintaympäristö aiheuttaa suhteessa liiketoimintasyklin tilaan, sekä ne, jotka johtuvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden nykyisistä, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutuksista.”;

- b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ylin hallintoelin laatii erityisiä suunnitelmia ja määrällisiä tavoitteita seuratakseen ja käsitelläkseen riskejä, joita aiheutuu lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä siitä, että laitosten liiketoimintamalli ja -strategia ovat ristiriidassa unionin toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa tai siitä, että ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden osalta siirrytään kohti kestäväää taloutta.”;

- c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on komission direktiivin 2006/73/EY^{*11} 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn suhteellisuusvaatimuksen mukaisesti huolehdittava siitä, että laitosten sisäisen valvonnan toiminnot ovat riippumattomia operatiivisista toiminnoista ja että sillä on riittävä toimivalta, painoarvo, resurssit ja yhteys ylimpään hallintoelimeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäisen valvonnan toiminnoilla varmistetaan, että kaikki olennaiset riskit tunnistetaan, mitataan ja raportoidaan asianmukaisesti. Niiden on varmistettava, että sisäisen valvonnan toiminnot osallistuvat aktiivisesti laitoksen riskistrategian laatimiseen ja kaikkiin olennaisiin riskinhallintapäätöksiin ja että sisäisen valvonnan toiminnot voivat antaa kattavan kuvan laitoksen kaikista riskeistä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäisen valvonnan toiminto voi raportoida suoraan valvontatehtäväänsä hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle, joka on riippumaton ylimmän hallintoelimen jäsenistä sen johdossa tai toimivassa johdossa, ja se voi tarvittaessa esittää huolensa ja varoittaa kyseistä elintä, jos erityinen riskikehitys vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa laitokseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisia ylimmän hallintoelimen velvollisuuksia.

Sisäisen valvonnan toimintojen johtajien on oltava riippumattomia ylemmistä johtajista, joilla on erillinen vastuu riskienhallinnasta, vaatimustenmukaisuudesta ja sisäisestä tarkastuksesta. Jos laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus eivät oikeuta nimittämään tiettyä henkilöä

kutakin sisäisen valvonnan toimintoa varten, laitoksen toinen ylempi henkilö voi yhdistää näihin tehtäviin liittyvät vastuualueet edellyttäen, että eturistiriitoja ei ole.

Sisäisen valvonnan toimintojen johtajia ei saa erottaa ilman valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen ennakkohyväksyntää, ja heillä on tarvittaessa oltava suora yhteys valvontatehtäväänsä hoitavaan ylimpään hallintoelimeen.

^{*11} Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).”;

(15) Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

**”Omien varojen vaatimusten laskemista koskevien menettelyjen vertailu
valvontatarkoituksiin”;**

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava kaikki seuraavat seikat:

- a) laitokset, jotka saavat käyttää sisäisiä menetelmiä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten laskemiseen, raportoivat menettelyjensä laskelmien tulokset normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta;
- b) laitokset, jotka käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää, raportoivat vertailumalleihin sisältyvien vastuidensa tai positioidensa laskelmien tulokset;
- c) laitokset, joilla on lupa käyttää sisäisiä menetelmiä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 3 luvun nojalla, sekä merkittävät laitokset, jotka soveltavat standardimenetelmää kyseisen asetuksen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla, raportoivat niiden menettelyjensä laskelmien tulokset, joita käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrän määrittämiseen vertailumalleihin sisältyvien vastuiden tai positioiden osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) laitokset laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;
 - ii) laitokset arvostavat omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät sekä määrittävät omat varat kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 24 artiklan 2 kohdan nojalla;
 - iii) laitokset arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa noudattaen direktiivin 86/635/ETY^{*12}

mukaisia tilinpäätösstandardeja ja käyttävät samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyissä kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Laitosten on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laskelmiensa tulokset sekä selvitys niiden tuottamiseen käytetyistä menetelmistä ja EPV:n pyytämät laadulliset tiedot, joilla voidaan selittää näiden laskelmien vaikutus omien varojen vaatimuksiin, toimivaltaisille viranomaisille vähintään kerran vuodessa, mutta EPV voi suorittaa arvioinnin joka toinen vuosi sen jälkeen, kun arviointi on suoritettu viisi kertaa.

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella seurattava tapauksen mukaan niiden riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten kirjoja, jotka koskevat normisalkussa olevia vastuita tai positioita ja jotka saadaan kyseisten laitosten menettelyjä käyttäen. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kyseisten menettelyjen laatua 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun toteutusvälein kiinnittäen erityistä huomiota”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”EPV laatii raportin toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi menettelyjen laadun arvioinnissa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.”;

d) korvataan 5 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden päätöksissä 4 kohdassa tarkoitettujen korjaustoimien asianmukaisuudesta noudatetaan periaatetta, että tällaisissa toimissa on säilytettävä tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan menettelyn tavoitteet ja etteivät ne näin ollen:”;

e) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. EPV voi antaa suuntaviivoja ja suosituksia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jos se katsoo ne tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja arviointien perusteella tarpeellisiksi, jotta voidaan parantaa valvontakäytäntöjä tai laitosten käytäntöjä tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvien menettelyjen osalta.”;

f) korvataan 8 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäiseen alakohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) luettelo 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista merkittävistä laitoksista.”;

ii) lisätään toinen alakohta seuraavasti:

”Edellä olevaa c alakohtaa sovellettaessa EPV ottaa merkittävien laitosten luetteloa määrittäessään huomioon suhteellisuusnäkökohdat.”;

*¹² Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

(16) muutetaan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.”;

(17) lisätään uusi 87 a artikla seuraavasti:

”87 a artikla

Ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitoksilla on osana vankkoja ohjaus- ja hallintajärjestelmiään, mukaan lukien 74 artiklan 1 kohdassa edellytetty riskienhallintakehys, vankat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten asianmukaisilla aikahorisonteilla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintaperiaatteiden, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitoksen liiketoimintamalliin ja sen toiminnan laajuuteen liittyvien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien laajuuteen, luonteeseen ja monimutkaisuuteen, ja niissä on otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vähintään kymmenen vuoden horisontti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset testaavat kykyään kestää ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden pitkän aikavälin kielteisiä vaikutuksia sekä perusskenaariossa että epäsuotuisissa skenaarioissa tietyn ajan kuluessa alkaen ilmastoon liittyvistä tekijöistä. Testaamisessa toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset sisällyttävät useita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä skenaarioita, joissa otetaan huomioon ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvien muutosten ja niihin liittyvien julkisten politiikkojen mahdolliset vaikutukset pitkän aikavälin liiketoimintaolosuhteisiin.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ja seurattava laitosten ympäristö-, sosiaali- ja ohjausstrategiaan ja riskinhallintaan liittyvien käytäntöjen kehitystä, mukaan lukien 76 artiklan mukaisesti laadittavat suunnitelmat, sekä edistymistä ja riskejä, joita on saavutettu niiden liiketoimintamallien mukauttamisessa unionin asiaankuuluviin poliittisiin tavoitteisiin tai laajempaan siirtymään kohti kestävää taloutta, ottaen huomioon kestävyys liittyvän tuotetarjonnan, siirtymärahoituspolitiikan, asiaan liittyvät lainojen alullepanopolitiikat sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tavoitteet ja rajoitukset.

5. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään

a) vähimmäisstandardit ja vertailumenetelmät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa ja seurantaa varten;

- b) sellaisten 76 artiklan mukaisesti laadittavien suunnitelmien sisältö, joihin on sisällyttävä erityiset aikataulut ja mitattavissa olevat välitavoitteet ja tavoitteet, jotta voidaan puuttua riskeihin, joita aiheutuu siitä, että laitosten liiketoimintamalli ja -strategia ovat ristiriidassa unionin asiaankuuluvien poliittisten tavoitteiden kanssa, tai ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin tekijöihin liittyvän laajemman siirtymän suuntauksia kohti kestävää taloutta;
- c) laadulliset ja määrälliset perusteet arvioitaessa ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien vaikutusta laitosten rahoitusvakauteen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
- d) perusteet 3 kohdassa tarkoitettujen skenaarioiden ja menetelmien asettamiselle, mukaan lukien kussakin skenaariossa käytettävät parametrit ja oletukset sekä erityiset riskit.

EPV julkaisee nämä ohjeet viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. EPV päivittää nämä ohjeet säännöllisesti ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden mittaamisessa ja hallinnassa saavutetun edistymisen sekä kestävyyttä koskevien unionin poliittisten tavoitteiden kehityksen huomioon ottamiseksi.”

(18) Muutetaan 88 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) laitoksen valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja ei saa hoitaa samanaikaisesti saman laitoksen pääjohtajan tehtäviä.”

- b) lisätään 88 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset laativat, pitävät yllä ja päivittävät yksittäisiä lausuntoja, joissa esitetään ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen, toimivan johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävät ja velvollisuudet, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot raportointisuhteista ja vastuualueista, sekä 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ohjaus- ja hallintajärjestelmiin kuuluvat henkilöt ja heidän ylimmän hallintoelimen hyväksymät tehtävänsä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehtäviä koskevat ilmoitukset ja tehtävien kartoitus asetetaan saataville ja toimitetaan pyynnöstä hyvissä ajoin toimivaltaisille viranomaisille.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla varmistetaan tämän kohdan täytäntöönpano ja sen johdonmukainen soveltaminen. EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].”

(19) Korvataan 91 artikla seuraavasti:

Yhteisön ylimmän hallintoelimen jäseniä koskevat soveltuvuusstandardit

1. Laitokset ja rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, sellaisina kuin ne on hyväksytty 21 a artiklan 1 kohdan nojalla, jäljempänä ’yhteisöt’, ovat ensisijaisesti vastuussa sen varmistamisesta, että ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat aina hyvämaineisia ja että heillä on riittävät tiedot, taidot ja kokemus tehtäviensä hoitamiseksi ja tämän artiklan 2-8 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkistettava, täyttyvätkö tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt perusteet ja vaatimukset edelleen, jos niillä on perusteltu syy epäillä, että direktiivin (EU) 2015/849 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen on syyllistytty tai pyritty tai että sen riski on kasvanut kyseisen laitoksen yhteydessä.

2. Kunkin ylimmän hallintoelimen jäsenen on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen yhteisöissä.

3. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa. Pysyvästi keskuslaitokseen kuuluvan luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenyys ei sinänsä estä toimimasta riippumattomasti.

4. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kollektiivinen tietämys, taidot ja kokemus, jotta se pystyy ymmärtämään asianmukaisesti laitoksen toimintaa ja siihen liittyviä riskejä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ottaen huomioon ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on myös edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta.

5. Ylimmän hallintoelimen jäsenen samanaikaisesti hoitamien johtotehtävien lukumäärässä on otettava huomioon yksilölliset olosuhteet sekä laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa ylimmän hallintoelimen jäsenet edustavat jäsenvaltion etuja, laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenillä, jotka ovat kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittäviä, ei saa 1 päivänä heinäkuuta 2014 olla samanaikaisesti enempää kuin yksi seuraavista johtajien yhdistelmistä:

- a) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;
- b) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

6. Sovellettaessa 5 kohtaa seuraavat lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi:

- a) liikkeenjohtoon osallistuvien tai osallistumattomien johtajien tehtävät saman ryhmän sisällä.
- b) liikkeenjohtoon osallistuvan tai osallistumattoman johtajan tehtävät, jotka hoidetaan jommassa kummassa seuraavista:
 - i) laitoksissa, jotka ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

- ii) yrityksissä, mukaan lukien muut kuin finanssialan yhteisöt, joissa laitoksella on huomattava omistusosuus.

Sovellettaessa tämän kohdan a alakohtaa ryhmällä tarkoitetaan ryhmää, johon kuuluvat yritykset ovat sidoksissa toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU^{*13} 22 artiklan mukaisesti.

7. Johtotehtäviä organisaatioissa, joiden tavoitteet eivät ole pääasiallisesti kaupallisia, ei oteta lukuun 5 kohtaa sovellettaessa.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan yhden toimivaan johtoon kuulumattoman johtajan toimeen 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen johtotehtävien lisäksi.

9. Yhteisöjen on osoitettava riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten perehdyttämiseen ja koulutukseen.

10. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava yhteisöjä ja niiden nimityskomiteoita, jos ne on perustettu, omaksumaan laaja valikoima ominaisuuksia ja osaamista rekrytoidessaan jäseniä ylimpään hallintoelimeen ja tätä varten ottamaan käyttöön toimintaperiaatteet, joilla edistetään monimuotoisuutta ylimmässä hallintoelimessä.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistettut tiedot ja käytettävä kyseisiä tietoja monimuotoisuutta koskevien käytäntöjen vertailuun. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle. EPV käyttää näitä tietoja monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailuun unionin tasolla.

12. EPV antaa ohjeita seuraavista:

- (a) se, mikä on riittävä aika, jonka ylimmän hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen;
- (b) se, mitä ovat 3 kohdassa tarkoitettut ylimmän hallintoelimen jäsenen rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;
- (c) se, mitä ovat 4 kohdassa tarkoitettut ylimmän hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;
- (d) se, mitä ovat 9 kohdassa tarkoitettut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;
- (e) se, mitä tarkoittaa monimuotoisuus, joka on otettava huomioon valittaessa ylimmän hallintoelimen jäseniä 10 kohdan mukaisesti;

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

13. Tämän artiklan ja 91 a–91 d artiklan soveltaminen ei rajoita työntekijöiden edustusta ylimmässä hallintoelimessä koskevien jäsenvaltioiden säännösten soveltamista.”;

^{*13} Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä,

konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013).

(20) lisätään 91 a-91 d artikla seuraavasti:

”91 a artikla

Ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden arviointi yhteisöjen toimesta

1. Edellä 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenet täyttävät aina 91 artiklan 1-8 kohdassa säädetty perusteet ja vaatimukset.

2. Yhteisöjen on arvioitava ylimmän hallintoelimen jäsenten sopivuus ennen kuin kyseiset jäsenet aloittavat tehtävissään. Jos yhteisöt toteavat soveltuvuusarvioinnin perusteella, että kyseinen jäsen ei täytä 1 kohdassa säädettyjä perusteita ja vaatimuksia, niiden on varmistettava, että kyseinen jäsen ei ota kyseistä tehtävää vastaan.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenen korvaaminen välittömästi on ehdottoman välttämätöntä, yhteisöt voivat kuitenkin arvioida tällaisten varajäsenten sopivuutta sen jälkeen, kun he ovat aloittaneet tehtävänsä. Yhteisöjen on voitava asianmukaisesti perustella tällainen välitön korvaaminen.

3. Yhteisöjen on varmistettava, että ylimmän hallintoelimen jäsenten sopivuutta koskevat tiedot pysyvät ajan tasalla. Pyydettyä yhteisöjen on toimitettava nämä tiedot toimivaltaisille viranomaisille.

4. Yhteisöjen, jotka uusivat ylimmän hallintoelimen jäsenten toimeksiannon, on ilmoitettava asiasta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille 15 työpäivän kuluessa toimeksiannon uusimispäivästä.

91 b artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama yhteisöjen ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset arvioivat jatkuvasti, täyttävätkö 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ylimmän hallintoelimen jäsenet 91 artiklan 1-8 kohdassa säädetty perusteet ja vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua arviointia varten yhteisöjen on toimitettava asianomaisen ylimmän hallintoelimen jäsenen alkuperäinen hakemus toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun sisäinen soveltuvuusarviointi on saatettu päätökseen. Hakemukseen on liitettävä kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa soveltuvuusarvioinnin tehokkaasti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kirjallisesti hakemuksen ja 2 kohdan mukaisesti vaadittujen asiakirjojen vastaanottamisesta kahden työpäivän kuluessa.

Toimivaltaisten viranomaisten on saatettava 1 kohdassa tarkoitettu arviointi päätökseen 80 työpäivän kuluessa, jäljempänä ’arviointijakso’, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kirjallisen vastaanottovahvistuksen päivämäärästä.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka pyytävät yksiköiltä lisätietoja tai -asiakirjoja, haastattelut tai kuulemiset mukaan luettuina, voivat pidentää arviointijaksoa enintään 40 työpäivällä. Arviointijakso saa kuitenkin olla enintään 120 työpäivää. Lisätietoja tai -asiakirjoja koskeva pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja sen on oltava yksityiskohtainen. Yhteisöjen on ilmoitettava lisätieto- tai -asiakirjoja koskevan pyynnön vastaanottamisesta kahden työpäivän kuluessa ja toimitettava pyydetty lisätiedot tai -asiakirjat 10 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset ovat kirjallisesti vahvistaneet pyynnön.

5. Heti kun yhteisöt tai ylimmän hallintoelimen asianomainen jäsen tuntevat uudet tosiseikat tai muut seikat, jotka voivat vaikuttaa ylimmän hallintoelimen jäsenen soveltuvuuteen, niiden on ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

6. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa arvioida uudelleen ylimmän hallintoelimen jäsenten sopivuutta heidän toimeksiantonsa uusimisen yhteydessä, paitsi jos toimivaltaisten viranomaisten tiedossa olevat asiaankuuluvat tiedot ovat muuttuneet ja jos tällainen muutos voi vaikuttaa kyseisen jäsenen sopivuuteen.

7. Jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät aina täytä 91 artiklan 1-8 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos yhteisöt eivät noudata tämän artiklan 2 tai 4 kohdassa säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet

- a) estää tällaisten jäsenten kuuluminen ylimpään hallintoelimeen;
- b) erottaa tällaiset jäsenet ylimmästä hallintoelimestä;
- c) vaatia asianomaisia yhteisöjä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen jäsen soveltuu kyseiseen tehtävään.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on 1-7 kohdan mukaisesti suoritettava soveltuvuuden arviointi, ennen kuin ylimmän hallintoelimen jäsenet aloittavat tehtävissään seuraavissa yhteisöissä:

- a) EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;
- b) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;
- c) keskusyhteisö, joka katsotaan suureksi laitokseksi tai joka valvoo siihen liittyneitä suuria laitoksia;
- d) EU:ssa toimiva erillinen laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;
- e) asianomainen tytäryritys;
- f) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan holdingyhtiöt ja EU:ssa emoyrityksenä toimivat rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joiden ryhmään kuuluu suuria laitoksia tai asianomaisia tytäryrityksiä.

Jos ylimmän hallintoelimen jäsenen korvaaminen välittömästi on ehdottoman välttämätöntä, toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin suorittaa ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden arvioinnin heidän otettuaan vastaan tehtävänsä. Yhteisöjen on voitava asianmukaisesti perustella tällainen välitön korvaaminen.

9. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tiedot tai liiteasiakirjat, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille soveltuvuuden arviointia varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisista lomakkeista, malleista ja menettelyistä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

91 c artikla

Soveltuvuuskriteerit ja yhteisöjen suorittama arviointi keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä

1. Edellä 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla yhteisöillä on ensisijainen vastuu sen varmistamisesta, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat hyvämaineisia, rehellisiä ja luotettavia ja että heillä on tehtäviensä toteuttamiseksi tarvittavat tiedot, taidot ja kokemus kaikkina aikoina.

2. Jos yhteisöt toteavat 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, että henkilö ei täytä kyseisessä kohdassa säädettyjä vaatimuksia, ne eivät saa nimittää kyseistä henkilöä keskeisestä toiminnosta vastaavaksi henkilöksi. Yhteisöjen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kyseisen position asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi.

3. Yhteisöjen on varmistettava, että keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuutta koskevat tiedot pysyvät ajan tasalla. Yhteisöjen on pyynnöstä toimitettava nämä tiedot toimivaltaisille viranomaisille.

91 d artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja talousjohtajan soveltuvuuden arviointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen kuin sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja talousjohtaja aloittavat tehtävänsä, toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, täyttävätkö he 91 c artiklan 1 kohdassa säädettyt soveltuvuuskriteerit, jos kyseiset johtajat tai toimihenkilöt nimitetään seuraavien yhteisöjen tehtäviin:

- a) EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;
- b) jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;

- c) keskusyhteisö, joka katsotaan suureksi laitokseksi tai joka valvoo siihen liittyneitä suuria laitoksia;
- d) sellainen EU:ssa toimiva erillinen laitos, joka katsotaan suureksi laitokseksi;
- e) asianomainen tytäryritys.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja rahoitusjohtajan soveltuvuuden arvioimiseksi kyseisessä kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on toimitettava asianomaisen henkilön alkuperäinen hakemus toimivaltaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun sisäinen soveltuvuusarviointi on saatettu päätökseen. Hakemukseen on liitettävä kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa soveltuvuusarvioinnin tehokkaasti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kirjallisesti hakemuksen ja 2 kohdan mukaisesti vaadittujen asiakirjojen vastaanottamisesta kahden työpäivän kuluessa.

Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava sisäisen valvonnan toimintojen johtajien ja talousjohtajan sopivuus 80 työpäivän kuluessa, jäljempänä 'arviointijakso', ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta kirjallisen vahvistuksen päivämäärästä.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka pyytävät 1 kohdassa tarkoitetuilta yhteisöiltä lisätietoja tai -asiakirjoja, haastattelut tai kuulemiset mukaan luettuina, voivat pidentää arviointijaksoa enintään 40 työpäivällä. Arviointijakso saa kuitenkin olla enintään 120 työpäivää. Lisätietoja tai -asiakirjoja koskeva pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja sen on oltava yksityiskohtainen. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on kahden työpäivän kuluessa vahvistettava vastaanottaneensa lisätietoja tai -asiakirjoja koskeva pyyntö ja toimitettava pyydetty lisätiedot tai -asiakirjat 10 työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona toimivaltaiset viranomaiset ovat kirjallisesti vahvistaneet pyynnön.

5. Heti kun 1 kohdassa tarkoitetut yhteisöt tai ylimmän hallintoelimen asianomainen jäsen tuntevat uudet tosiseikat tai muut seikat, jotka voivat vaikuttaa ylimmän hallintoelimen jäsenen soveltuvuuteen, kyseisessä kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on ilmoitettava asiasta ilman aiheetonta viivytystä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

6. Jos sisäisen valvonnan toimintojen johtajat ja rahoitusjohtaja eivät täytä 91 c artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteisöt eivät noudata tämän artiklan 2 ja 4 kohdassa säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat valtuudet

- a) estää tällaisia johtajia tai toimihenkilöitä hoitamasta tehtäviään;
- b) erottaa tällaiset johtajat tai toimihenkilöt;
- c) vaatia 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseiset johtajat tai virkailijat soveltuvat kyseiseen tehtävään.

7. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään tiedot tai liiteasiakirjat, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille soveltuvuuden arviointia varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisista lomakkeista, malleista ja menettelyistä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

9. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joilla helpotetaan tämän direktiivin 91 a–91 d artiklassa säädettyjen menettelyvaatimusten täytäntöönpanoa ja johdonmukaista soveltamista sekä tämän direktiivin 91 b artiklan 7 kohdassa ja 91 d artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten valtuuksien ja toimien soveltamista. EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [julkaisutoimisto lisää päivämäärän, joka on 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].”;

(22) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) sisäisen valvonnan toiminnoissa työskentelevät henkilöt ovat riippumattomia valvonnassaan olevista liiketoimintayksiköistä, heillä on asianmukainen toimivalta ja heidän palkitsemisensa perustuu heidän tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen riippumatta siitä, millainen on heidän valvonnassaan olevien liiketoiminta-alueiden tulos;

f) jäljempänä 95 artiklassa tarkoitettu palkitsemiskomitea tai, jos tällaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin valvoo suoraan sisäisen valvonnan toiminnoista vastaavien ylimpien toimihenkilöiden palkitsemista;”;

b) Korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) henkilöstön jäsenet, jotka ovat johtovastuussa laitoksen sisäisen valvonnan toiminnoista tai olennaisista liiketoimintayksiköistä;”

(23) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan g alakohdan ii alakohdan viides luetelmakohta seuraavasti:

”— laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle osakkeenomistajien, omistajien tai jäsenten tekemistä päätöksistä, mukaan lukien tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan nojalla hyväksytty suhteen korkeampi enimmäistaso, ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä saatuja tietoja laitosten tätä koskevien käytäntöjen vertailuun. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vertailuarvot EPV:lle, ja EPV julkistaa ne kootusti kotijäsenvaltion tasolla yhteisessä raportointimuodossa. EPV voi laatia ohjeita, joilla

helpotetaan tämän luetelmakohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan kerättyjen tietojen johdonmukaisuus;”

b) korvataan 2 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) johdon tehtävät ja sisäisen valvonnan toiminnot;”

c) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitos, joka ei ole suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään 5 miljardia euroa kuluva tilikautta välittömästi edeltävän neljän vuoden aikana;”

(24) lisätään 98 artiklaan 9 kohta seuraavasti:

”9. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä uudelleentarkastelussa ja arvioinnissa on arvioitava laitosten hallinto- ja riskinhallintaprosesseja, joilla käsitellään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviä riskejä, sekä laitosten altistumista ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyville riskeille. Määrittäessään laitosten prosessien ja vastuiden riittävyyttä toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseisten laitosten liiketoimintamallit.”

(25) lisätään 100 artiklaan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten ja laitosten konsultoinnissa toimivien kolmansien osapuolten on pidättäydyttävä toimista, jotka voivat haitata stressitestiä, kuten vertailuanalyysistä, keskinäisestä tietojenvaihdosta, yhteistä käyttäytymistä koskevista sopimuksista tai niiden stressitesteissä esittämien tietojen optimoinnista. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkeruu- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen kyseisten toimien havaitsemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen muiden asiaankuuluvien säännösten soveltamista.

4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun sekakomitean välityksellä ohjeet sen varmistamiseksi, että johdonmukaisuus, pitkän aikavälin näkökohdat ja arviointimenetelmiä koskevat yhteiset standardit sisällytetään ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien riskien stressitestaukseen. Toimivaltaisten viranomaisten suorittaman ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien stressitestauksen olisi alettava ilmastoon liittyvistä tekijöistä. EPV, EVLEV ja EAMV tutkivat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitetun yhteiskomitean välityksellä, miten sosiaaliset ja hyvään hallintotapaan liittyvät riskit voidaan sisällyttää stressitestaukseen.”;

(26) Muutetaan 104 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Tämän direktiivin 97 artiklaa, 98 artiklan 4 ja 5 ja 9 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamista varten toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet”

ii) lisätään m alakohta seuraavasti:

”m) vaatia laitoksia vähentämään riskejä, jotka johtuvat siitä, että laitokset ovat linjassa unionin asiaankuuluvien poliittisten tavoitteiden kanssa, ja laajempia muutossuuntauksia, jotka liittyvät ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyviin tekijöihin lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, myös mukauttamalla niiden liiketoimintamalleja, hallintostrategioita ja riskinhallintaa.”;

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään, miten toimivaltaiset viranomaiset voivat todeta, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 381 artiklassa tarkoitetut laitosten vastuun arvonokaisuriskit aiheuttavat liiallisia riskejä kyseisten laitosten vakaudelle.”;

(27) Muutetaan 104 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan toinen alakohhta seuraavasti:

”Jos täydentäviä omia varoja tarvitaan vähentämään ylivelkaantumisriskiä, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan alakohdalla, toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso tämän artiklan 2 kohdan, sen viidettä alakohdtaa lukuun ottamatta, mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja seitsemännessä osassa säädettyjen asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten erotuksena.”;

b) lisätään 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jos laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) laitoksen toimivaltaisen viranomaisen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin edellyttämien omien lisävarojen nimellismäärä ei saa kasvaa sen seurauksena, että laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia;

b) laitoksen toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheutonta viivytystä ja viimeistään seuraavan tarkastus- ja arviointiprosessin päättymispäivänä tarkastettava laitokselta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vaadittuja omia lisävaroja ja poistettava niistä kaikki ne osat, jotka laskettaisiin kahteen kertaan riskeiksi, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että laitoksen on noudatettava kokonaisriskipainolattiaa.

Sovellettaessa tätä artiklaa ja tämän direktiivin 131 ja 133 artiklaa kokonaisriskipainolattian katsotaan sitovan laitosta, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä ylittää sen kyseisen asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketun riskin kokonaismäärän, jolla ei ole alarajaa.

7. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa ja niin kauan kuin laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia, laitoksen toimivaltainen viranomainen ei saa asettaa omien varojen lisävaatimusta, jolla laskettaisiin kahteen kertaan riskit, jotka jo kokonaan katetaan sillä, että kokonaisriskipainolattia sitoo laitosta.”;

(28) Korvataan 106 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia laitoksia

- a) julkistamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa tarkoitettut tiedot useammin kuin kerran vuodessa ja asettamaan määraajat, joiden kuluessa suurten ja muiden laitosten on toimitettava tiedot EPV:lle, jotta ne voidaan julkaista EPV:n keskitetyllä verkkosivustolla;
- b) käyttämään erityisiä tiedotusvälineitä ja paikkoja julkaistaessa muita kuin EPV:n verkkosivustoja laitosten keskitettyjen tietojen tai tilinpäätösten yhteydessä.”;

(29) Korvataan 121 artikla seuraavasti:

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittävän hyvämaineisia ja että heillä on riittävä asiantuntemus, taidot ja kokemus suorittaakseen nämä tehtävät, ottaen huomioon rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön erityistehtävän, sanotun kuitenkin rajoittamatta 21 a artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksynnän saaneeseen rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovellettavia säännöksiä.

(30) Lisätään VII osaston 3 lukuun 0 jakso seuraavasti:

”0 JAKSO

TÄMÄN LUVUN SOVELTAMINEN SJOITUSPALVELUYRITYSRYHMIIN

110 a artikla

Soveltamisala sijoituspalveluyritysrhmien osalta

Tätä lukua sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033* 4 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyihin sijoituspalveluyritysrhyimiin, joissa vähintään yhteen kyseiseen ryhmään kuuluvaan sijoituspalveluyritykseen sovelletaan asetusta (EU) N:o 575/2013 asetuksen (EU) 2019/2033*¹⁴ 1 artiklan 2 kohdan nojalla.

Tätä lukua ei sovelleta sijoituspalveluyritysrhyimiin, joissa yksikään kyseiseen ryhmään kuuluva sijoituspalveluyritys ei kuulu asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan asetuksen (EU) 2019/2033 1 artiklan 2 kohdan nojalla.”

*¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).”;

(31) Muutetaan 131 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos O-SII-laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia, sen toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen on tapauksen mukaan tarkastettava laitoksen O-SII-puskurivaatimusta sen varmistamiseksi, että sen kalibrointi on edelleen asianmukaista.”

b) korvataan 5 a kohdan toinen alakohta seuraavasti:
”EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen saamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”;

c) korvataan 15 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
”Jos 133 artiklan 10, 11 tai 12 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavan O-SII-puskurikannan tai G-SII-puskurikannan summa olisi yli 5 prosenttia, sovelletaan tämän artiklan 5 a kohdassa säädettyä menettelyä. Jos päätös järjestelmäriskipuskurin, O-SII-puskurin tai G-SII-puskurin asettamisesta johtaa siihen, että jokin aiemmin vahvistetuista koroista laskee tai ei muutu, tämän artiklan 5 a kohdassa säädettyä menettelyä ei sovelleta tätä kohtaa sovellettaessa.”

(32) Muutetaan 133 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
”1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava mahdollisuus asettaa ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuri rahoitusosalalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin makrotason riskejä tai järjestelmäriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 130 ja 131 artikla eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalityönteeseen.

b) lisätään 2 a kohta seuraavasti:
”2 a. Jos laitosta sitoo kokonaisriskipainolattia, sovelletaan kumpaakin seuraavaa sääntöä:

a) ydinpääoman (CET1) määrä, joka sillä on oltava ensimmäisen alakohdan mukaisesti, on enintään määrä

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

jossa

E_T = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä, jolla ei ole alarajaa;

E_i = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen vastuiden osa-alueiden i riskin määrä, jolla ei ole alarajaa;

r_T , r_i = r_T ja r_i , sellaisina kuin ne määritellään ensimmäisessä alakohdassa.

b) tapauksen mukaan toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkastettava järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen kalibrointia ilman aiheutonta viivytystä sen varmistamiseksi, että ne ovat edelleen

asianmukaisia, eikä lasketa kahteen kertaan riskejä, jotka jo katetaan sillä, että laitos on sidottu kokonaisriskipainolattiaan.

Edellä a alakohdassa tarkoitettua laskentaa sovelletaan siihen saakka, kunnes nimetty viranomainen on saattanut päätökseen b alakohdassa säädetyn tarkistuksen ja julkaissut uuden päätöksen järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen kalibroinnista tässä artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tuosta hetkestä alkaen a alakohdan ylärajaa ei enää sovelleta.”

c) korvataan 8 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) järjestelmäriskipuskuria ei saa käyttää mihinkään seuraavista:

- i) 130 ja 131 artiklan soveltamisalaan kuuluvat riskit;
- ii) riskit, jotka otetaan kokonaisuudessaan huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa säädettyssä laskennassa.”

d) lisätään 9 kohtaan g alakohta seuraavasti:

”g) miten asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdassa säädetty laskenta vaikuttaa sen järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen kalibrointiin, jonka toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen aikoo määrätä.”

e) korvataan 11 ja 12 kohta seuraavasti:

”11. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleenasettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, johtaa yhdistettyyn järjestelmäriskipuskurikantaan, joka on korkeampi kuin 3 prosenttia ja enintään 5 prosenttia minkä tahansa vastuun osalta, kyseisen puskurin asettaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä 9 kohdan mukaisesti toimitetussa ilmoituksessa komission ja EJRK:n lausuntoja.

Kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK antaa komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat asianmukaiseksi. Komissio antaa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta EJRK:n arvion huomioon ottaen lausuntonsa siitä, katsooko se, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia haittavaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin koko rahoitusjärjestelmään tai sen osiin, jotka muodostavat esteen tai luovat esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän järjestelmäriskipuskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos yksi tai useampi laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, EJRK ja komissio harkitsevat lausunnoissaan myös sitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen soveltaminen kyseisiin laitoksiin asianmukaiseksi.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä kyseiseen laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen lausunnon, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuita koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan hyväksymistä ei oteta huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kynnysarvojen laskennassa.

12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen 5 kohdassa tarkoitetuille vastuille tai vastuiden osa-alueille, joihin sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskuria, aiheuttaa yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista.

EJRK antaa kuuden viikon kuluessa tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa kyseisestä järjestelmäriskipuskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 a artiklan 1 kohdan mukaisesti kuuden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos komissio mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot huomioon ottaen toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai sen osiin muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kolmen kuukauden kuluessa 9 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta säädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan tunnustamista ei oteta huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun kynnysarvon laskennassa.”

(33) Muutetaan 142 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) suunnitelma ja aikataulu omien varojen lisäämiseksi siten, että tavoitteena on täyttää täysimääräisesti yhteenlaskettu puskurivaatimus tai soveltuvin osin vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus;”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja hyväksyttävä se ainoastaan, jos se katsoo, että laitos voi toteutetun suunnitelman avulla kohtuullisen todennäköisesti säilyttää tai

hankkia riittävästi pääomaa täyttääkseen yhteenlasketun puskurivaatimuksensa tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskurivaatimuksensa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsoman määräajan kuluessa.”;

c) korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) sen on käytettävä 102 artiklan mukaisia valtuuksiaan määrätäkseen tiukempia voitonjakoja koskevia rajoituksia kuin 141 ja 141 b artiklassa tapauksen mukaan edellytetään.”;

(34) poistetaan 161 artiklan 3 kohta.

2 artikla

Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU^{*15} seuraavasti:

(1) lisätään 27 artiklaan 6, 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”6. Kun tämän artiklan ja tämän direktiivin 28 artiklan nojalla nimitetään uusia ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäseniä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset suorittavat direktiivin 2013/36/EU 91 b artiklan 1 kohdassa edellytetyn ylimmän hallintoelimen jäsenten ja kyseisen direktiivin 91 d artiklan 1 kohdassa edellytetyn keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden arvioinnin vasta sen jälkeen, kun he ovat aloittaneet tehtävänsä.

Direktiivin 2013/36/EU 91 a artiklan 2 kohtaa ja 91 c artiklan 2 kohtaa ei sovelleta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon uusien jäsenten nimittämiseen.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että ne suorittavat 6 kohdassa tarkoitetut arvioinnit ilman aiheetonta viivytystä. Heidän on saatettava arvioinnit päätökseen viimeistään 20 työpäivän kuluttua nimeämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä 6 kohdassa tarkoitettujen arvointien tuloksista.”;

(2) Lisätään 34 artiklaan 7, 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”7. Kun tämän artiklan ja tämän direktiivin 63 artiklan nojalla nimitetään uusia ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäseniä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset suorittavat direktiivin 2013/36/EU 91 b artiklan 1 kohdassa edellytetyn ylimmän hallintoelimen jäsenten ja mainitun direktiivin 91 d artiklan 1 kohdassa edellytetyn keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden arvioinnin vasta sen jälkeen, kun he ovat aloittaneet tehtävänsä.

Direktiivin 2013/36/EU 91 a artiklan 2 kohtaa ja 91 c artiklan 2 kohtaa ei sovelleta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon uusien jäsenten nimittämiseen.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan myös 41 artiklan mukaisesti nimitetyn omaisuudenhoitoyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsenten arvointiin välittömästi kriisinratkaisutoimen toteuttamisen jälkeen.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että ne suorittavat 7 kohdassa tarkoitetut arvioinnit ilman aiheetonta viivytystä. Heidän on saatettava arvioinnit päätökseen viimeistään 20 työpäivän kuluttua nimeämistä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä 7 kohdassa tarkoitettujen arviointien tuloksista.”;

^{*15} Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän muutosdirektiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...] kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on yksi päivä tämän muutosdirektiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä].

Säännöksiä, jotka ovat tarpeen 1 artiklan 8 kohdassa säädettyjen, kolmannen maan sivuliikkeiden vakavaraisuusvalvontaa koskevien muutosten noudattamiseksi, sovelletaan kuitenkin [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 12 kuukautta tämän muutosdirektiivin soveltamisen alkamispäivästä].

Poiketen siitä, mitä edellisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava kolmannen maan sivuliikkeiden raportointia koskevia säännöksiä, jotka sisältyvät direktiivin 2013/36/EU VI osaston 1 luvun II jakson 4 alajaksoon, sellaisena kuin se on lisättyä tällä direktiivillä, tämän artiklan toisessa alakohdassa säädetystä soveltamisen alkamispäivästä alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja